

The
Adam and Eve
Story

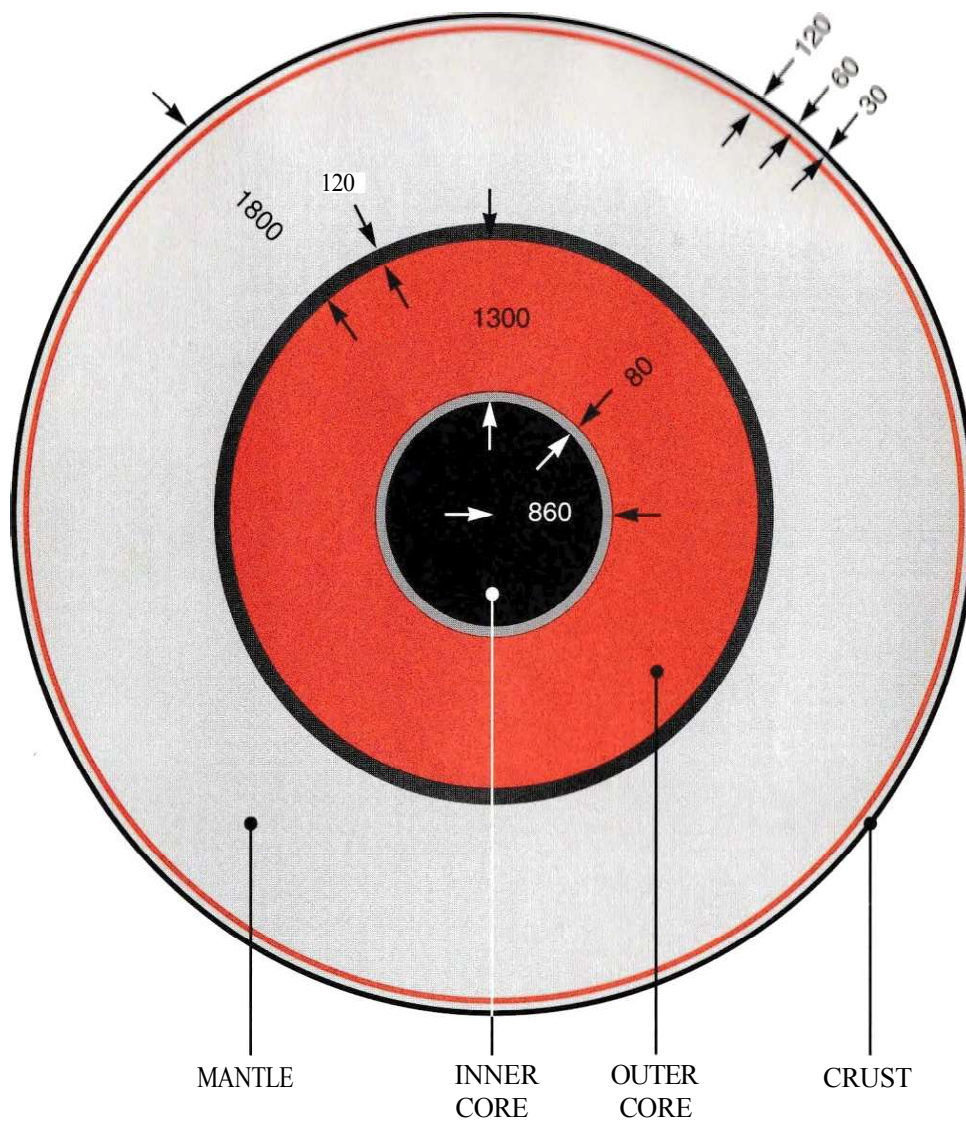
The History of Cataclysms

by

Chan Thomas

Bengal Tiger Press

A FÖLD KERESZTMETSZETE

A SZÁMOK MÉRFÖLDBEN

VANNAK MEGADVA

A
Ádám és Éva
Story
a

Chan Thomas

Bengáli tigris sajtó

Első kiadás

Minden jog fenntartva,
beleértve a teljes vagy részleges
sokszorosítás jogát bármilyen
formában.

Szerzői jog © 1993 Chan Thomas. Kiadja a

Bengal Tiger Press
1212 fiók
South Chatham, MA 02659
Printed in The U.S.A.

ISBN-1-884600-01-8 (PB)
ISBN-1-884600-02-6 (HC)
a címre.

Kedves Feleség

Segítség és hit nélkül

Az álmatlan éjszakák évein át És a
tanulmányok, a kutatás, a fordítás és
az utazás végtelennek tűnő útjain át

Ez a könyv

Soha nem jött volna létre.

Hal Grant
tábornoknak
és csodálatos családjá,
LeMay tábornoknak és Taylor
admirálisnak, az akkori vezérkarnak,
az inspiráló bátorításukért, amely nélkül
ez a könyv talán nem is létezik.

a címre.
mindezek
akik kigúnyoltak, lenéztek és
kinevetettek, és a diliházba
küldtek.
és még ki is rúgott.
Mert mi másért lettem volna ennyire
hajtva, hogy üldözzem, megoldjam,
megtaláljam és levezzessem...
az igazságot. Tartozom nekik.

Ezt a könyvet az Internet
Archive-ból töltöttük le: Digitális
Könyvtárból: Digitális Könyvtár,

és a jobb olvashatóság és
megtekintés érdekében
újradigitalizálva. Remélem, ez
hozzájárul az olvasás öröméhez.

TARTALOM

A következő kataklizma	1
A nagy árvizek	9
A történet	25
Az esemény	41
Genesis	49
A kataklizmák újratárgyalása	63
Következtetés	119
A szerző	127

A földrengés olyan halk dübörgéssel kezdődik, hogy már nem is hallható, egyre erősödik, lüktet, majd mennydörgésbe torkollik, csakhogy ez nem olyan, mint bármelyik földrengés. a feljegyzett történelemben.

Kaliforniában a hegyek úgy remegnek, mint a páfrányok a szélben; a hatalmas Csendes-óceán visszahúzódik, és több mint két mérföld magas tengervízhegygé tornyosul (és elindul kelet felé.)

Ezer sereg erejével támad a szél, tépve, széttépve mindent szuperszonikus bombázásában. A Csendes-óceán hihetetlen tengervízhegye követi a szelet kelet felé, és úgy temeti maga alá Los Angeles és San Franciscót, mintha csak homokszemek lennének.

Semmi - de semmi - nem állítja meg a szél és az óceán könyörtelen, elsöprő erejű támadását.

Az ezer mérföld per órás szél a kontinensen mindenütt kíméletlenül, szüntelenül, könyörtelenül, szüntelenül tombol a poklában, szentségtelen bosszújában. Minden élőlényt cafatokra tép, miközben végigfűjja a vidéket; és a földrengések sem hagynak érintetlenül egyetlen helyet sem. Sok helyen áttör a föld olvadt aljzata, és fehéren izzó folyékony tűztengerrel teríti szét a holokausztot. Három órán belül a fantasztikus tengervízfal átvonul a kontinensen, és a szél által feldúlt földet parttól partig két mérföldnyi forrongó víz alá temeti.

A nap töredéke alatt a civilizáció minden maradványa eltűnik, és a nagyvárosok - Los Angeles, San Francisco, Chicago, Dália, New York, Boston - már csak legendák. Alig egy kő maradt ott, ahol néhány órával korábban még milliók sétáltak.

Néhány szerencsés, akinek sikerül menedéket találnia az üvöltő szél elől egy magas hegycsúcs - például a Massive-hegy - szélárnyékos oldalán, végignézi, ahogy az olvadt tűz tengere áttör az alatta elterülő, remegő völgyeken. A tomboló víz szuperszonikus sebességgel követi őket, egyre magasabbra és magasabbra tornyosulva, gőzölögve az olvadt földtűz fölött, és szinte a lábukig emelkedik. Csak az ilyen nagy, magas hegyek képesek ellenállni a kataklizmikus támadásnak.

Észak-Amerika nincs egyedül a halálos torkában. Közép-Amerika ugyanezt az ágyútűzet szenvedni el - szél, földtűz és elárasztás.

Dél-Amerika úgy találja, hogy az Andok nem elég magasak ahhoz, hogy megállítsák a természet által dühöngő dühében kirobbantott kataklizmikus erőszakot. Kevesebb mint egy nap alatt Ecuador, Peru és Brazília nyugati része örülten megrázkódik a pusztító földrengés miatt; az Andokat egyre magasabbra és magasabbra halmozza a Csendes-óceán szuperszonikus támadása, ahogyan az önmagán át a hegyek ellen zúdul. Az egész kontinenst felégeti az olvadt földtűz, katasztrofálisan heves tengerek köbkilométernyi víz alá temeti, majd fagyott pokollá változik. Minden megfagy. Ember, állat, növény és sár kőkeményre fagy kevesebb mint négy óra alatt.

Európa nem menekülhet a támadás elől. A tomboló Atlanti-óceán egyre magasabbra és magasabbra tornyosul, követve a csikorgó szelet kelet felé. Az Alpok, a Pireneusok, az Ural és a skandináv hegyek megrázkódnak, majd még magasabbra emelkednek, amikor a tengervízfal lecsap.

Nyugat-Afrika és a Szahara homokja eltűnik a természet haragjában, a szél és az óceán kegyetlen támadása alatt. A Zaire, Dél-Afrika és Kenya által határolt területet csak súlyos földrengések és szelek sújtják - kevés árvíz. Az ottani túlélők csodálkoznak a Napon, amely közel fél napig mozdulatlanul áll az égen.

Kelet-Szibéria és a Kelet valóban furcsa késést szenved el - mintha egy óriási földalatti kasza söpörné el a föld alapjait, i he szél kíséretében a szuperszonikus halál és pusztítás üvöltő szimfóniájában. Ahogy a sarkvidéki medence elhagyja sarkvidéki otthonát, Kelet-Szibériát, Mandzsúriát, Kínát és Burmát ugyanaz a megsemmisülés éri, mint Dél-Amerikát: szél, földtűz, áradás és fagyás, a dzsungel állatait a szél szalagokká tépi, hús- és csonthegyekké halmozza, és homogenizált tengervíz és sár lavínái alá temeti. Aztán jön a hirtelen, végtelennek tűnő, szörnyű, azonnal megbénító, 180 fokos hőmérséklet-csökkenés. Sem ember, sem állat, sem növény, sem sár, sem föld, sem víz nem marad megfagyatlanul az egész kelet-ázsiai kontinensen, amelynek nagy része a tengerszint alatt marad.

Az Antarktisz és Grönland jégsapkáikkal együtt most a Torrid-zónában forog a Föld körül; a szél és az áradás dühe pedig hat napig tart. A hatodik nap folyamán az óceánok elkezdnek berendezkedni új otthonukban, elfolyva a magaslatokról.

A hetedik napon véget ér a szörnyű átokfutás. A sarkvidéki jégkorszak véget ér - és egy új kőkorszak kezdődik. Az óceánok - a nagy homogenizátorok - újabb mély iszapréteget raknak le a nagy síkságokon már meglévő rétegekre, amint azt a Grand Canyon, a Painted Desert, a Monument Valley és a Badlands feltárta.

A Bengáli-öböl medencéje, Indiától keletre, most az Északi-sarkon van. A Perutól nyugatra fekvő Csendes-óceán a Déli-sarkon van. Grönland és az Antarktisz, amelyek most már az Egyenlítő irányában forognak, jégsapkáik örült módon feloldódnak a trópusi hőségben. Hatalmas víz- és jégfalak zúdulnak az óceánok felé, mindent - a hegyektől a síkságokig - magával ragadva, hömpölygő, hullámzó utakon, miközben hatalmas szezonális morénákat hoznak létre. Kevesebb mint huszonöt év alatt a jégsapkák eltűnnek, és az óceánok világszerte több mint kétszáz métert emelkednek az újonnan keletkezett vízzel. A Torrid övezetet generációkon át ködbe burkolja majd az olvadó jégsapkák által a légkörbe zúdított hatalmas mennyiségű nedvesség.

Új jégsapkák kezdenek kialakulni az új sarki területeken.

Grönland és az Antarktisz zöldellő, trópusi lombozatot kap. Ausztrália az új, feltáratlan kontinens az északi mérsékelt égövben, amelynek hatalmas területét csupán néhány maroknyi túlélő népesíti be. New York az Atlanti-óceán fenekén fekszik, összetörve, földtűz által megolvasztva, és hihetetlen mennyiségű sárral borítva. San Franciscónak, Los Angelesnek, Chicagónak, Dallasnak és Bostonnak nyoma sem maradt. Mindannyian csatlakoznak a Cibola hét városának legendáihoz.

Ami Egyiptomból megmaradt, újjá és magasabbra emelkedve emelkedik ki a Földközi-tenger áradásából - még mindig a korok földje. Korunk hétköznapja az új korszak titokzatos Baalbekjévé válik.

Egy új korszak! Igen, a kataklizma jól végezte a dolgát. Minden idők legnagyobb népességszabályozója ismét megteszi az ember számára azt, amit nem hajlandó megtenni önmagáért és a bolygóért, amelyen él, és új kőkorszakba taszítja a száználmas keveseket, akik túlélnek.

E kataklizma után csatlakozunk Noéhoz, Ádámhoz és Évához, Atlantiszhoz, Múhoz és az Olümposzhoz - Jézus pedig Osirishoz, Ta'aroához, Zeuszhoz és Visnuhez.

A NAGY ÁRVIZEK

Noé? Ádám és Éva? Vishnu? Ozirisz? Mi a közös bennük? Korszakokat képviselnek, amelyek egymástól korszakokra vannak egymástól, és mégis, valahogyan mindannyian összefognak a következő kataklizmában, és velünk együtt járnak.

Vannak mások is, akik velünk tartanak: a tudomány emberei - rég elfeledett -, akik először látták, hogy ezek a bukások, ezek a kataklizmák, a földhéj "forgásai" már számtalanszor megtörténtek. J. Andre DeLuc 1779-ben és Georges Culver 1812-ben voltak az elsők. Dolomieu, a híres mineralógus, csatlakozott a konszenzushoz, akárcsak Escher és Forel, a svájci geológusok, valamint ifjabb J. Andre DeLuc és Von Buch. Mindannyian egyetértettek abban, hogy a kataklizmákat a Föld felszínének hirtelen, rossz irányú forgása okozta.

Cuvier a *Föld elmélete* című, először 1812-ben megjelent művében a rétegtan, az összehasonlító anatómia és a paleontológia terén végzett páratlan korrelatív kutatásaira alapozta következtetéseit. Valójában Cuvier volt az összehasonlító anatómia tudományának megalapítója, az e területen végzett úttörő, autodidakta módon végzett munkája alapján. Annak idején ezt írta: "A Föld minden része, minden félgömb, minden kontinens ugyanazt a jelenséget mutatja. . . . A szerves természet gazdaságabantehát egymást követték a változatok a különböző katasztrófák, amelyek megzavarták arétegeket, és ez számos

elmozdulások e (kontinentális) medence Ez nagyon fontos, hogy jelzem, hogy a tenger ezen ismételt ki- és visszahúzódásai nem voltak sem lassúak, sem fokozatosak; ellenkezőleg, az őket kiváltó katasztrófák többsége hirtelen következett be; és ezt különösen könnyű bizonyítani, ami az utolsó katasztrófát illeti, ezért egyetértek MM. DeLuc és Dolomieu véleményével, hogy ha a geológiában valami megállapítható, akkor az az, hogy földgolyónk felszíne nagy és hirtelen forradalmon ment keresztül, amelynek időpontjanem lehet sokkal korábbi, mint öt- vagy hatezer évvel ezelőtt (is), legalább egy megelőző forradalom volt. (a kontinenseket) víz alá helyezte, talán két vagy három vízbetörés a tenger."

"Ezek a váltakozások most úgy tűnik számomra, hogy a geológia azon problémáját képezik, amelynek ...megoldása a legfontosabb, hogy megoldjuk. kielégítően, fel kellene tárni ezeknek az eseményeknek az okát.... Ezek a gondolatok kísértettek, szinte mondhatnám, gyötörtek engem a fosszilis csontok között végzett kutatásaim során..... kutatások, amelyek a földgolyó utolsó általános forradalmát megelőző korszak jelenségeinek csak egy nagyon kis részét ölelik fel, és amelyek mégis szorosan kapcsolódnak az összes többi jelenséghez. "

Számos kísérletet tettek arra a vádra, amellyel Cuvier a geológus szakmát illette, hogy megmagyarázza ezeket a hirtelen, rossz irányba történő fordulatokat.

Többek között Velikovszkij is megpróbálta a mítoszok és legendák tanulmányozása révén; Hapgood is megpróbálta; Hugh Brown is megpróbálta, és eközben egy óriási geológiai adattárat gyűjtött össze.

Valahányszor a kataklizma fogalma felmerült, a "fenevadat" megkövezték, máglyán elégették, péppé verték, és bosszúból eltemették; de a holttest nem marad halott. Minden alkalommal felemeli koporsójának fedelét, és sírba boruló hangon azt mondja: "Előbb halsz meg, mint én."

A legutóbbi kihívó Frank C. Hibben professzor, aki *Az elveszett amerikaiak** című könyvében azt mondta:

. Ez nem egy bizonytalan véget érő, homályos geológiai időszak szokásos kihalása volt. Halála katasztrofális volt és mindenre kiterjedt....Mi okozta negyvenmillió állat pusztulását....
....A "corpus delicti" ebben a rejtélyben szinte bárhol megtalálható.

Csontjaik Floridában a homokban és New Jersey kavicsaiban hevernek. A texasi teraszokból időjárás következtében kiégnek, és a Los Angeles-i Wilshire Boulevard melletti kátránygödrök ragacsos iszapjából állnak ki..... Az áldozatok h o l t t e s t e i mindenütt....szó szerint ezeket találunk együtt....fiatal és öreg, csikó d.immel, borjú tehénnel Alaszka trágyagödrei tele vannak az egyetemes halál bizonyítékaival....a gyors kihalás képe....Minden érvnek az ok mellett....meg kell vonatkoznia Észak-Amerikára, Szibériára és Európára is.

* Thomas Y. Crowell Co., New York, Apolló kiadás, 1961

"A mamut és a bölény úgy tépték és csavarták, mintha egy kozmikus kéz isteni dühvel.

"Sok helyen az alaskai trágyatakaró tele van állat csontok és törmelék a oldalon. vonatrakomány tételek mammut, masztodon, bölény, ló, farkas, medve és oroszlán....A faunapopuláció.... valamilyen kataklizmikus katasztrófa kellős közepén.....volt hirtelenmegdermedt egy komor színjátékban."

Természetfeletti szelek; vulkáni égés; elárasztás és betemetés az iszapba; a felszakadt állatok és az iszap mélyfagyasztás általi megőrzése. "Minden jó megoldásnak, amely egy emésztő rejtélyre ad választ, *minden* tényre választ kell adnia" - hívja fel a figyelmet Hibben.

A kihívás nem hagyott békén. Mint egy éhség, úgy rágta a tudatalattimat. Hallottam Cuvier kihívásának mély hangjait: "Találd meg ezeknek az eseményeknek az okát", még mindig visszhangzott a tudomány szent csarnokaiban, kísértetiesen, megválaszolatlanul. Éreztem Hibben kihívását, a bökdösődést: "válaszolj az *összes* tényre."

Úgy döntöttem, hogy ezt a kataklizmikus koncepciót, ezt a katasztrófális véget, amely újra és újra meglátogatja bolygónkat, egyszer s mindenkorra igazolni vagy cáfolni kell.

Az első lépés az volt, hogy összegyűjtöttük az összes ismert, elfogadott adatot a bolygónkra vonatkozó minél több tudományágból: rétegtan, régészet, radiológia,

antropológia, paleontológia és oceanográfia, valamint kozmológia és csillagászat - és szeizmológia és oceanográfia - és paleo-nyelvek, mint például az őskori maja nyelvek. Még az evolúciót sem lehetett figyelmen kívül hagyni. Továbbá, a tudományok közötti kereszt - korreláció az adatok között volt a megtiszteltetésben. A fentiek mindegyike megadta a választ: bár a legtöbb tudományban elegendő adat áll rendelkezésre ahhoz, hogy jelezze, hogy ezek a kataklizmák megtörténnek, az egyes tudományokban nem állt rendelkezésre elegendő adat a folyamat levezetéséhez vagy a fogalom bizonyításához; de a tudományok közötti keresztkorreláció megmutatta, hogy a fogalom valóban igaz. Nemcsak azt igazolta, hogy az események megtörténtek, hanem azt is feltárta, *hogyan* volt az utolsó öt kataklizma, és hogy a Föld burka milyen helyzetben volt az elmúlt 35 000 vagy aknás évben. Ez egy első alkalommal tett erőfeszítés volt, az biztos.

Így aztán 1949-ben kezdődő többéves kutatás után Cuvier kihívására válasz született: De én még nem találtam meg *a* választ a kihívására, nem *találtam meg ezeknek az eseményeknek az okát*. Még húsz évembe telt, hogy megtaláljam az okot, a kataklizmák *kiváltó okát*. Mi indítja el őket? És továbbá, pontosan mi történik, miután elindulnak? Mi a kataklizma *folyamata*? Végül, mi a kataklizmák *menetrendje*? Már az adatokból is nyilvánvaló volt, hogy ez nem lineáris. Volt-e matematikai függvény, amit az adatokból le tudunk vezetni? Vagy véletlenszerű és kiszámíthatatlanságában frusztráló? Minél többet tudunk meg, annál többet kell felfedezni és megtanulni.

Közben micsoda hajsza! És milyen drámai történetet tártunk fel a Föld történetéből: Több mint 20 000 évvel ezelőtti civilizációkat, amelyek fejlettebbek voltak, mint legvadabb képzeletünk; őskori legendákat Görögországból, Egyiptomból, Indiából és Dél-Amerikából, amelyek legendák helyett történelemmé váltak; elveszett kontinenseket az Atlanti-óceánon és a Csendes-óceánon, amelyek keltezett valósággá váltak, logikus okokkal a hirtelen eltűnésükre.

Igen, Visnu életre kelt: egy ember, aki sok ezer évvel ezelőtt - valójában tíz kataklizmával ezelőtt - átélt egy kataklizrát! Most úgy ismerik, mint a víz vízből feltámadás hindu istenét. Oziriszt újra felfedezték; ő volt korának Jézusa - egy egyiptomi ember, mintegy 15 000 évvel ezelőtt. Noé a *Gilgames eposz* lapjairól mosolygott ránk; ő valójában egy sumér, Utnapishtim nevű ember volt, aki csak körülbelül 7000 évvel ezelőtt élt. Az általa épített bárka több mint legenda.

A kataklizma folyamata már ismert.

Nézd meg a Föld keresztmetszetét a címlapon belül. Két olvadt réteget fogsz látni - a sárgákat. A fontos az a vékony olvadt réteg, amely 60 mérfölddel lejjebb kezdődik, és 60 mérfölddel mélyebben, 120 mérfölddel a Föld felszíne alatt húzódik. A vastag, mélyen fekvő olvadt réteg, amely 1800 mérföld mélyen, a köpeny alján kezdődik, és 1300 mérfölddel mélyebben húzódik, a külső mag. A szeizmológia bebizonyította, hogy ez a két sárga réteg olvadt, és *fehéren izzik. Több mint 2500 Fahrenheit fokosak.*

A külső, 60 mérföld vastagságú réteg az, amely a vulkánokat ellátja az általuk kibocsátott olvadt lávával.

A Föld belsejében a belső elektromos és mágneses szerkezet miatt ezek a rétegek úgy viselkednek, mintha közel szilárd vagy műanyag lennének. Amíg a Föld mágneses és elektromos szerkezetében a belső tér rendezett marad, addig ez az öreg Föld normális módon forog tovább a tengelye körül.

Ha bárki kételkedne abban, hogy az Antarktisz jégsapkája növekszik, bizonyított, *hogy* évente egy Ontario-tónyi sebességgel növekszik. Grönland is növekszik. Mivel nem a Föld forgástengelyének középpontjában helyezkednek el, egymással összekapcsolódó centrifugális erőket fejlesztenek, a Föld tengelyére merőleges irányban. Olyan ez, mintha egy vödör vizet lóbálnánk magunk körül egy kötélen. A víz a vödörben marad; ha nem lenne a visszatartó kötélen, a vödör és a víz elrepülne. A jégsapkák esetében a visszatartó kötélen a gravitáció, amely ezt a két jégsapkát a szárazföldön tartja. Mivel ezek a jégsapkák tehát nem tudnak elrepülni, úgy oldják meg a problémájukat, hogy megpróbálják a Föld teljes burkát a Föld belsejét körülvevő 60 mérföld vastag olvadt réteg fölé húzni. Amíg az elektromos és mágneses struktúra fennmarad a Föld belsejében, addig a jégsapkák nem tudják a héjat körbehúzni, hogy lei (hem, hogy az Egyenlítő felé menjen, és mi fenntartjuk a rendezett, napi, havi, éves forgásunkat.

Jelenleg nem tudjuk, hogy néhány ezer évenként változó ütemezéssel miért borul fel a mágneses és elektromos rend a sekély olvadt rétegben. Továbbá azt sem tudjuk, hogy milyen eszközökkel zavarják meg. Olyan módon kell történnie, amely ezeket az energiákat olyan mértékben csökkenti, hogy a sekély olvadt réteg szabad folyadékként viselkedjen, hagyva, hogy az olvadt réteg olvadt folyadékként viselkedjen, amely aztán kenőanyagként szolgál a jégsapkák számára, hogy a héjat a Föld belseje körül húzza, hogy a jégsapkák körülbelül 90 fokkal a Torrid Zóna felé tolódjanak.

Egy negyed-fél nap múlva a földrajzi pólusok a Torrid zónába kerülnek, és elszabadul a pokol. A légkör, a Föld óceánjai és tavai nem mozdulnak el a kagylóval együtt - csak tovább forognak nyugatról keletre -, és az Egyenlítőnél ez a sebesség körülbelül 1037 mérföld/óra. Normális esetben ennek így kell lennie, hogy naponta egy fordulatot tegyen meg. Tehát, miközben a burok a pólusokkal együtt eltolódik az egyenlítő felé haladva, a szelek és az óceánok kelet felé haladnak tovább, szuperszonikus sebességgel fújnak és árasztják el a Földet, mérföldnyi mélységű vízzel elárasztva a kontinenseket, elpusztítva mindent, amivel az ember valaha is foglalkozott, beleértve saját magát is. Ez a *folyamat* összefoglalása.

És most mi van a *ravasszal*! Ez bizonyult az egész kirakós legnehezebb darabjának. Nem hagyatkozhattunk valamilyen természetfeletti feltételezésre - mint például valamilyen homályos jellegű égi eseményekre, amelyek valóban megsértették a természet törvényeit; nem, ennek a kiváltó oknak kellett lennie

valami természetes dolog, a természet rendes szerkezetének része, amely megzavarja a Föld belső elektromos és mágneses szerkezetét, amikor egy kataklizma bekövetkezik. Olyan eseménynek is kell lennie, amely olyan mértékben csökkenti a belső elektromos és mágneses erőket, hogy azok nem képesek fenntartani a sekély olvadt réteg műanyagként vagy közel szilárdként való viselkedését.

Egykor azt hittük, hogy a súlyos napfoltok a Napon az ok, mert ezek megzavarják a Föld belső elektromos és mágneses szerkezetét, de tévedtünk.

Az erre a feltételezésre elvesztegetett idő volt az ára annak, hogy tények helyett feltételezésekkel foglalkozunk. Nem volt jó kitérő. Türelmesnek kellett lennünk, több időt kellett szánnunk; több tényt kellett összegyűjtenünk; és a legértékesebb eszközünket, az analitikus gondolkodást kellett használnunk. A megoldás, bármi legyen is az, el fog jönni.

A folyamat levezetése us egy nagyobb az őskori események megértése. Például láthatjuk, hogy a jégkorszakok nem a jég előrenyomulásáról és visszahúzódásáról szólnak; egyszerűen arról van szó, hogy a Föld különböző területei különböző időpontokban, különböző időtartamban vannak a sarkvidékeken; a helyzetek közötti változások a nap töredéke alatt zajlanak le, és az ezzel járó szuperszonikus áradások lerakják a különböző hatalmas rétegeket, amelyeket a Grand Canyon, a Painted Desert, a Monument Valley, a Mexican Hat körüli hegyek, a Canyon de Chelly és a Moqui Dugway falain találunk.

A történet világszerte néma bizonyosságot tesz:

A beregszászi mamut, sárba fagyva, boglárkával a szájában;

A Niagara-vízesés és a Szent Antal-vízesés alatti szurdokok kora, mindkettő körülbelül 7000 éves;

A Laurentian-medencei jégtakaró hirtelen megszűnése Kanadában, körülbelül 11 500 évvel ezelőtt;

A megszakítás nélküli evolúció a Galápagos-szigeteken, több mint 11.000 év;

A Murrumbidgee folyó medencéjének földtani adatai rendszer Ausztráliában, amely a jégsapka 11 500 évvel ezelőtti végét mutatja;

A Wilshire Boulevard kátrányödrökből származó fosszilis csontok kora több mint 11 000 év;

A bolíviai Tiahuanaco őskori városában 11 500 évvel ezelőtt hirtelen megszűnt minden munka;

Leonard Woolley nagyszerű munkája a Szentföldön, amely Noé özönvizét körülbelül 6000 évvel ezelőttre datálja;

A wisconsini jégtakaró vége, körülbelül 29 000 évvel ezelőtt;

Az óceánok hirtelen 200 láb magasra emelkedése az egész világon, körülbelül 7000 évvel ezelőtt;

A Szent Lőrinc-folyó medrének hirtelen emelkedése 7000 évvel ezelőtt;

A kanadai Hudson-öböl partvonalának szintváltozásai;

Az Alpokból származó hatalmas gránittömbök, amelyek a Jura-hegység keleti lejtőin, 4000 láb tengerszint feletti magasságban helyezkednek el;

A nagy legendárius Fraser több mint 8000 igazolt, különálló, elárasztásos túlélési legendát tárt fel a Maláj-félsziget térségében;

Az ausztráliai Pejark mocsár, amely sok-sok faj, köztük az ember gyors kihalását mutatja 11 500 évvel ezelőtt;

Piri Reis térképe, amelyen az Északi-sark Egyiptomban található;

Az egyiptomi vízóra, a Piri Reis-térképpel való egyezés;

Gránit a kaliforniai Halál-völgy körüli hegyek tetején;

A Grand Canyon, a Painted Desert, a Monument Valley és a Badlands nagy rétegei, minden egyes réteg homogén, ami azt mutatja, hogy fantasztikus mennyiségű szupergyors víz hirtelen rakta le őket;

Az antarktiszi jégsapka jelenlegi növekedése, körülbelül 293 köbkilométer jég évente;

A Dél-Amerika déli csücskében, Tierra del Fucgón élő ősemberek legendái arról a napról, amikor a Nap rossz irányba ment le;

A perui ősemberek legendái arról a napról, amikor a Nap megállt;

A maláj és szumátrai őslakosok legendái a hosszú éjszakáról;

A minnesotai Wrenshallban és a New Jersey-i Hackensackban található varve (földrétegek) egymásnak megfelelő számozása;

A jáde elterjedtsége Keleten, amely a köpenyből felemelt anyag, az egyenlítői forgáspontok közelében egy kataklizma során;

A sarkvidéki Szibériában, Alaszkában és az Antarktiszon burjánzó trópusi növények fantasztikus bizonyítékai, amelyek egy kataklizma során a nap tört része alatt megfagytak és évezredekken át konzerválódtak;

A világ nyelveinek hasonlósága a polinéz nyelvektől a görögön át az egyiptomiakig, a majákig, az eszkimóig, a jakutokig, a keletiekig és még sok más nyelvig;

A lábnyomok a dinoszauruszok, lenyomatot ágyakba a

lerakódott iszap, amely megfagyott, mielőtt a lenyomatok megromolhattak volna, és évezredekig fagyott maradt, hogy az iszapnyomok megcsontosodhassanak, és ma már dinoszauruszként láthatjuk őket a kőzetrétegekben;

A jégkorszakok, a kőkorszakok és a fajok gyors kihalásának összefüggése világszerte;

A primitív élet fennmaradása az egyenlítői fordulópontokon - az utóbbi kettő a Maláj-félsziget és a Galápagos-szigetek, mindkettő ma már hemzseg a gyíkoktól;

Korallzátony létezése a Jeges-tenger fenekén;

És még több, és még több, és még több, és még több, és még több, és még több, egy őstörténeti történelmi képet adnak nekünk a Föld In II étkezési helyzetéről az elmúlt 35.000 vagy több évről;

Az elsőprő bizonyítékok sorrendbe állítva drámai képet adnak arról, hogy mely területek voltak az Északi-sarkon, mikor kerültek a sarkra, mikor távolodtak el a sarktól, és mennyi ideig voltak ott. A táblázat a következő oldalon található.

Vegyük észre, hogy egy korszak vége megegyezik a következő korszak kezdetével. Bár a diagram az évekkel ezelőtti és az évek időtartamát mutatja, ne feledje, hogy az egyik korszakból a következőbe való átmenet a nap töredéke alatt történik - elég rövid ahhoz, hogy hirtelennek nevezzük.

Területek az Északi-sarkon (Északi-sarki korszakok)	<i>Indítsa el a oldalt.</i> (Évekkel ezelőtt)	Vége	Időtartam (Évek)
Jeges-tenger	7,000	?	?
Szudán-medence	11,500	7,000	4,500
Hudson Bay	18,500	11,500	7,000
Kaszpi-tenger	29,000	18,500	10,500
Wisconsin	?	29,000	/

Igen, Noé, Ádám és Éva, Ozirisz, Ta'aroa, Zeusz és Visnu most sokkal mélyebb értelmet kapnak; és ahogy összefogják a kezüket és velünk sétálnak, halljuk, ahogy Ádám és Éva mondja:

"Figyelj - most már tényleg megoszthatjuk veled a történetünket!"

A TÖRTÉNET

Enigma...

Üldözés...

Megfejtés...

Vicces, hogy bizonyos dolgok gyermekkorodtól kezdve egészen felnőtt korodig gyötörhetnek. Nem nagy dolgok, hanem apróságok, amik nem éppen kitartóan, de idegesítően dugják be a fejüket az életed ajtaján, és azt mondják: "Fúj!", csak hogy tudasd veled, hogy még mindig ott vannak. Ha listát készítenék az életemben történt összes ilyen dolgról, az egy egész könyvet is kitöltene.

Csak az egyik ilyen hibáról szeretnék beszélni. Amikor először hallottam a teremtés történetét és Ádám és Éva történetét, az "zúgott", ahogy a kisfiam mondaná. Nos, számomra a válasz nem egyszerűen a két szokásos alternatíva egyike volt: vagy megkérdőjelezhetetlen hit a történetben, úgy, ahogy van, vagy teljes elutasítás, mint teljes képtelenség.

Nem, úgy tűnt, a válasz máshol rejlik. Ha a történetet ilyen egységesen igazságként tanították, annak ellenére, hogy látszólag eltér a tudományos igazságoktól, akkor számomra úgy tűnik, hogy az igazi út a történet alapjainak keresése lenne, ami aztán elvezetne a történet igaz olvasatához.

Az üldözés szinte véletlenül történt. A Föld bukása fogalmának tanulmányozása során évekig tartó adatkorreláció kimutatta, hogy az utolsó bukás körülbelül 6500 évvel ezelőtt történt; hogy Noé, vagy Utnapishtim, vagy bármi is volt a neve, valóban létezett és túlélte azt a bizonyos kataklizmát.

Egy barátom azt javasolta, hogy az I. Mózes első könyve szinte tökéletes leírása a bolygónkon uralkodó állapotoknak.

egy kataklizma után, beleértve az azt követő körülbelül egy hetet is. Újraolvasásakor egyet kellett értenem; a Genézis II. még azt is megemlíti, hogy köd (helyes fordításban: elárasztás) szállt fel a földről, és megöntözte a föld egész arcát.

Nos, most! Ezen érdemes volt elgondolkodni. Ha így lenne, akkor ez a Noéét (egy másik izgalmas történet!) megelőző kataklizma lenne, körülbelül 11 500 évvel ezelőtt. Ez tehát nagyjából az Ádám és Éva-történet idejére tehető.

Az üldözés megkezdődött. Ha a történet valóban ezzel a kataklizmával kezdődött, milyen nyelven írták meg először? Biztosan nem héberül vagy görögül, mert tudomásunk szerint ezek akkoriban még nem is léteztek. Lehetséges volt-e az őstörténet eltűnt lapjain kutakodni, és megtalálni mind a nyelvet, mind a történetet eredeti formájában?

Ha olyan emberekre tekintünk, mint Don Antonio Batres Jaurequi és James Churchward, talán választ kapunk. Bizonyára az őskori nyelvek ismerete lehet a kulcs, és később tárgyalni fogjuk a naga és az ősi maja nyelvek szerepét Ádám és Éva történetében; először azonban vizsgáljuk meg a Genézis I., II. és III. fejezetének történetét.

E témában többféle nézet is létezik; a legelterjedtebb az, hogy Mózes volt a kezdeményező. Ez nem tűnik tompának, hiszen Mózes az egyiptomi hagyományok szerint, királyi családban nevelkedett; valószínűleg

számos vallási íráshoz és tanításhoz jutott hozzá, amelyek az egyiptomi levéltárak eltűnésével Alexandriában, Heliopoliszban és Szaiszban elvesznek. A Tízparancsolat minden bizonnyal Ozirisz negyvenkét, a mennybe való bejutáshoz szükséges kérdésének a sűrítőménye volt. Ha Mózes valóban megírta az Ószövetség egy részét, akkor rendelkeznie kellett a Nagai-tábla írásaival, vagy azok egyiptomi értelmezéseivel, amelyeket az egyiptomiak évezredek óta a királyi házak révén adtak át az egyiptomiaknak; és az egyiptomi papságnak ismeretei voltak egy 11 500 évvel ezelőtti kataklizmáról (időszámításunk óta). Az egyiptomi papok állítólag elmondták Szolónnak az Egyiptomban töltött tíz éve alatt (i. e. 600 körül), hogy 9000 évvel azelőtt volt egy kataklizma, amely Atlantiszt az óceán alá temette. Vegyük észre, hogy Kr. e. 9 000 + Kr. e. 600 + Kr. u. 1 950 = 11 550 évvel ezelőtt.

Mózes testvére, Áron lett a héberek első főpapja, i. e. 1300 körül. Valamikor 15-18 generációval később, miután a főpapság apáról fiúra szállt a generációk során, Szeráj (vagy Szerájás) lett a főpap (lásd Ezdrás, valamint Ezdrás 1. és 2. könyve). Később, i. e. 586-ban, Nabukodonozor uralkodásának 19. évében Szerájt kivégezték, fiát, Ezdrás pedig perzsa fogságba esett (lásd 2 Királyok). Jeruzsálemet kifosztották, és az összes héber törvényt és az Ószövetség feljegyzéseit Nabukodonozor testőrkapitánya, Nebuzad-an a jeruzsálemi templommal együtt elégette.

Kr. e. 458-ban, Artaxerxész perzsa uralkodása hetedik évében Ezdrás megbízást kapott, hogy állítsa vissza a héber vallást és törvényt. A 2 Ezdrás szerint Ezdrás a kezdetektől fogva újraírta a héberok történetét, és újjáalakította törvényeiket.

Kr. e. 586-tól Kr. e. 458-ig 128 év telt el. A legkésőbbi időpont, amikor Ezdrás megszülethetett, az apja, Szeráj kivégzése után lehetett (lásd Onán történetét, 1Mózes 38:8-10); tehát a legfiatalabb, aki i. e. 458-ban születhetett, 127 éves lehetett. Hosszú memóriával dolgozott.

Vizsgáljuk meg ezt az anomáliát. Amint már említettük, az Árontól Ezdrásig tartó leszármazási vonal 17-20 generációt tartalmaz, beleértve Áront és Ezdrással együtt. Feltételezve, hogy (1) Kr. e. 1300 Áron papságának kezdete (Kr. e. 1290 a kivonulás idejének van megadva); (2) Kr. e. 458 Ezra papságának vége felé jár; akkor a papság átlagos időtartama generációnként a következő értékek között van.

42,1 és 49,5 év. Ennek fényében hihetjük-e, hogy Ezdrás körülbelül 130 évig szolgálta papságát? Ami magában foglalja az egész életét?

Sokkal hihetőbbnek tűnik az a feltételezés, hogy Ezdrás nagyapja Azarja volt az, és nem az apja, Szeráj, akit Nabukodonozor emberei Kr. e. 586-ban elfogtak és kivégeztek. Akkor Szeráj és Ezdrás Kr. e. 586-tól Kr. e. 458-ig, átlagosan 64 évig szolgáltak főpapként. Ez még

hihető, hogy Ezsdrás dédapja, Helkija lehetett az áldozat Kr.e. 586-ban, így Azariás, Szeráj és Ezsdrás 128 évig, átlagosan egyenként 42 évig szolgálhatott, ami még közelebb áll az Árontól Ezsdrásig terjedő, mintegy 845 éves időszak teljes átlagához.

Ez azt jelenti, hogy az Ádám és Éva-történetet utoljára Hélkija vagy Azarja látta írásban, ezért valószínűleg Azarja adta tovább szóban, és minden bizonnyal Szeráj és Ezsdrás, végül pedig Ezsdrás diktálta öt írástudónak. Ez az öt írástudó írása az, amit ma Ezsdrás műveként ismerünk. És az angol még csak nem is szó szerinti fordítás ... például a "forma és üresség nélkül" szó szerint "tomboló áradások és szörnyű szelek".....

Nos, Ezsdrás rekonstrukcióján keresztül a Teremtés könyvéből m nr sok mindent elmondott:

1. A "fa", a "gyümölcs", a "kígyó", a "kerubok" és más szavak használata miatt, amelyek az őskor képi nyelvének glifái voltak, nyilvánvaló, hogy a Teremtés és Ádám és Éva története valószínűleg eredetileg a 11 500 évvel ezelőtt uralkodó keleti féltekei nyelv, a naga glifáival íródott. Ez a nyelv csaknem azonos az ősi maja nyelvvel, és számos nyelv, köztük a keleti és polinéz nyelvek, az egyiptomi, a görög és a jakut nyelvek ősanja. Saját ismereteim az őskori

A naga és maja glifák lehetővé teszik számomra, hogy az Egyesült Államok délnyugati részének számos indián takaróját elolvassam, amelyekbe színes, kataklizmát ábrázoló glifákat szőttek. Vajon az indiánok kuncognak-e magukban, tudván, hogy a turisták azt hiszik, hogy csak szép képekből álló takarókat vásároltak.

A jakut egy érdekes nyelv. Ez szinte tiszta beszélt naga. Az alaszakai eszkimók beszélnek; Yakutat városa azt jelenti: "A hely, ahol jakutul beszélnek". Egy törökországi bennszülött törzs is beszél. A naga nyelvet csaknem legtisztább ősi formájában egy észak-indiai törzs beszél. Ez tiszta őskori maja nyelv.

2. Mózesnek és valószínűleg Áronnak is hozzáférése volt a királyi egyiptomi jelképköves könyvtárhoz.

3. Sem Mózes, sem Áron nem tudta, hogyan kell olvasni a naga vagy a maja ősi írásjeles nyelveket, ezért a jeleket szó szerint olvasták.

4. Mivel Mózes és Áron (és valószínűleg Ezsdrás is) nem tudták a jelképek szimbolikáját olvasni, a szó szerinti olvasás mellett a korabeli társadalmi és vallási attitűdöket is beleolvasták az Ádám és Éva történetébe. Abban az időben a nőt minden bűn gyökerének tekintették, alacsonyrendű teremtménynek, születését csak kivételként jegyezték fel, és alapvetően a férfi minden bukásának okozója volt - mindennapos lehetőség. Ez a hozzáállás egyes vallásokban még rosszabb formában is elképesztően megmaradt napjainkban.

Csoda-e, hogy Évát terheli a felelősség az egész emberiség bukásáért, a Mózes által a Nágába olvasott értelmezések eredményeként? És Mózes olvasatába Ezra által? Talán azt is, hogy egyiptomi papok olvasták bele a történetbe jóval Mózes kora előtt, és adták át neki történelemként. Ha valóban az ő apja volt az, akit az őrség kapitánya, Nebuza-adan elrabolt és kivégeztetett, akkor a nagyapjának kellett lennie annak, aki a történetet szóban átadta neki.

A két történet (a P és J változat) összevonása a HI-ban a Genezis I., II. és III. fejezetének történetévé teszi az "embert" és Ádámot. Lehetséges, hogy Ádám, aki csak kilenc generációval megelőzte Noét, és a Szudán-medencei sarkvidéki korszak időintervalluma körülbelül 4500-5000 évet ölel fel, nem "az az ember volt, akire a teremtésben utaltak, hanem az ő nevét és tapasztalatait összevonták "az ember" történetével.

Ne feledjük azonban, hogy értesüléseink szerint Ezdrás az egész történetet öt írástudónak diktálta emlékezetből, és ez a mű tartalmazza a Teremtés könyvét, ahogyan ma ismerjük. Az, hogy elméjének archívumából fel tudta idézni, amit tett - ahogyan tette -, bizonyára magas szintű ihletettségről árulkodik; de az is nyilvánvalónak tűnik, hogy nem volt tudomása arról a tényről, hogy az I. Mózes első könyve és Noé özönvize között 5000 év telt el. A 2 Ezdrás 3:9-ből azonban világosan kitűnik, hogy az I. Mózes I. és Noé özönvize két áradást jelentett, mert miközben a 2 Ezdrás 3:9-ről beszélt.

a két alkalomról, azt mondja Noé áradásáról: "És ismét idővel özönvizet hoztál azokra, akik a világon laktak, és elpusztítottad őket."

Korábban említettük, hogy a főpapok Árontól Ezdrásig tartó leszármazási sora különbözik a nemzedékek számában (17 vagy 20) és a nevekben, ahogyan az Ezdrás 1. és 2. könyvében szerepel; és mindkettő különbözik a nevekben Ezdrás könyvétől. Ugyancsak eltéréseket találunk a Bibliában a Noétól Jézusig tartó vérvonalban (körülbelül 51 generáció). Csoda-e tehát, hogy néhány generáció kimaradhatott az Ádám-tól Noé-ig tartó vonalban? Nem is beszélve a Noé és Jézus közötti vonalról? És az Árontól Ezdrásig tartó vonalról?

És annak fényében, hogy az elsöprő bizonyítékok mellett számtalan, a 11 500 évvel ezelőtti elárasztás óta hagyományozott legenda kering az ázsiai-csendes-óceáni térségekben egy, a Genézis I. és II. fejezetében leírtakhoz hasonló teremtésről, nem lehetséges-e, hogy a Genézis történetének "embere" az évezredek során, és egy 7000 évvel ezelőtti, Noé idejében bekövetkezett, azt követő kataklizma révén összekeveredett Ádámmal?

A csoda az, hogy a "teremtés" és Ádám és Éva egész története változatlanul torzítatlan; mivel 11 500 éves, az azóta eltelt évek alatt számos, az őrzőit ért csapáson ment keresztül.

A feloldó információ hiánya miatt az "ember" és Ádám ebben a fordításban - értelmezésben - egyként szerepel.

6. A jelentős Naga-glifák, amelyeket Ezsdrás Mózes közvetlen olvasatán keresztül adott át nekünk, a következők: Kígyó és Lángoló Kard.

A naga glifákról szerzett ismereteink azt mondják, hogy az (életfa) egy anyakontinenst, egy anyacivilizációt jelképezett, amely évezredekkel hosszabb ideig tartott, mint a miénk.

A dísztelen kígyó a vizet természetes állapotában, vagyis az óceánt jelképezte; a fa köré tekeredő kígyó azt jelezte, hogy az anyaföldrészt teljes egészében víz veszi körül. Az 1Mózes III, 15 valójában azt írja le, hogy Éva sarka a kígyó fejére esett, ami az óceánok feletti győzelmet ábrázolja.

A kerubok - amelyek nem szép, duci kisbabák voltak, ahogyan mindig is gondoltuk -, hanem az ember és állat hibridjeinek jelképei. Ezek voltak a lábak, vagy az alapok, vagy az alátámasztások jelképei. Ahelyett, hogy az Édenkertbe helyezték volna őket, az alapot elvették; és az egyiptomi Halottak Könyvének naga vagy maja olvasata azt mutatja, hogy az északi, déli, keleti és nyugati kerubokat elvették...
- ami azt jelenti, hogy az anyaföldrész minden alapját eltávolították és lerombolták.

A lángoló kard a tűz és a földrengés szimbóluma volt. A tűz azt jelképezte, amit az e kataklizmákról szóló legendák mindegyike földtűznek nevez, ami a Föld 60 mérföld vastag héja alatti, bolygónyi olvadt réteg, amely a kataklizma során a felszínre tör, a szó szoros értelmében vett pokol. Amennyire sikerült megállapítanom, ez az ember pokolról alkotott fogalmának eredete.

Emlékszem, hogy láttam John Kennedy temetését a televízióban; és a legélelkebben az érsek által elmondott varázsigére emlékszem, hogy John Kennedy ne kerüljön a pokol kapujába. Szavai a kereszténység előtti Rómába nyúltak vissza, mert a pokol e kapuit leírva pontosan olyan képet festett a pokolról, mint amilyen a föld burkán áttörő olvadt alréteg. Ezt évezredek keresztül kellett átadni olyasvalakitől, aki valóban látta. A hideg futott végig a gerincemen, ahogy kitörölhetetlen nyomot hagyott az elmémbe.

Most pedig a fához: A fán termő gyümölcsök az emberiséget jelképezték, amely már Ádám és Éva előtt letelepedett az anyaföldrészen. Az, hogy megették a gyümölcsöt, arról árulkodik, hogy ettől az eredeti emberiségtől származtak. Az, hogy Éva evett először, azt jelenti, hogy ő volt a fiatalabb nemzedék; az, hogy Ádám evett másodikként, azt jelenti, hogy ő volt az apja, ami a lányává tette. A lány!?! Igen. Ez az egyik legrégebbi héber törvény eredete: Katasztrófa esetén, ha csak egy férfi és egy nő marad életben, akkor párosodniuk *kell, függetlenül a rokonságuktól.*

Ha ezt ellenőrizni akarod, olvasd el Lót és két lányának történetét. A leányok egyszerűen csak engedelmessé váltak a héber törvényeknek. Lót állítólag túl részeg volt ahhoz, hogy tudja, mit csinál. Ha! Ha az lett volna, nem tudta volna végrehajtani. Biztosan jó színész volt.

A teremtés glifája még árulkodóbb. A kövön három alak van ábrázolva; a felső alak egy alvó vagy halott ember arca (a naga nyelvben nem volt külön szimbólum a halálra és az alvásra - mindkettőt ugyanúgy ábrázolták), a középső alak egy férfi, az alsó pedig egy nő, akit az egész emberiség anyjaként ábrázolnak. Ezenkívül az alvó vagy halott személytől és a középső férfi alaktól a női alak aljáig görbe vonalak húzódnak.

Ezt a glifát úgy értelmezték, hogy a középső alakot, egy férfit elaltatták, amit a felső alak mutat, és egy bordát (vagy bordákat) eltávolítottak belőle (a bordák az ívelt vonalak), és az alsó alakot, az egész emberiség női anyját formálták belőle. Ez szépen illeszkedik Éva teremtésének történetéhez, Ádám tehát egyszerre a középső férfi alak és a felső alak, az alvó vagy halott ember.

Van azonban egy bökkenő a történetben: a legfelső alakot, aki vagy alszik, vagy halott, *nőként* ábrázolják! Hogyan lehetne Ádám, alvó, ébren lévő, halott vagy élő?

Ráadásul a naga nyelvben az ívelt vonalak inkább a szülői ágat, mint a bordákat jelölik; így ésszerűbb, ha úgy tűnik, hogy a felső alak egy halott nőtény, akinek a középső férfi alak (Ádám) által létrehozott utóda volt az alsó női alak (Éva), az egész emberiség anyja.

Számtalanszor megkérdezték már tőlem, hogyan lehet megállapítani, hogy a felső alak egy halott nő, olyannyira, hogy azt hiszem, tartozom egy válasszal.

A naga és az őskori majáknál azt mutatják, hogy csak egy Istenséget imádtak, és ezt az Istenséget a Napot ábrázoló kör alakú glifával ábrázolták. Bármikor, amikor egy kör szerepelt egy táblán, az csak az ő Istenségüket jelenthette.

Ezen a táblán *két* kör van. A "puristák" azt állították, hogy e tábla "írói" az Istenség "kettős intenzitását" akarták megmutatni. Furcsa; én még sehol sem láttam két kör "kettős intenzitását" sem a naga, sem az őskori maja nyelvben. Az a különös ebben a két körben, hogy pontosan ott helyezkednek el, ahol egy női mellnek kellene lennie a felső alakon. Talán *ez az*, ami a "kettős intenzitás" lényege!

A legkülönösebb dolog ezzel a kővel kapcsolatban az, hogy beleillik a legendába, miszerint Ádám özvegy volt, és elhunyt feleségének neve Lilith volt. Ha ez igaz, akkor Lilithről az is kiderülne, hogy Éva anyja.

* *

Tehát lényegében a glifákból kiolvasható történet az lenne, hogy Ádám és Éva, akik az Édenkertben éltek az anyaföldrészen (fa), annak a földnek az eredeti emberiségétől (gyümölcs) származtak, amelyet egyébként teljesen víz vett körül (a fa köré tekeredett kígyó). Éva Ádám lánya volt, ő pedig özvegy volt.

Rájöttek, hogy a túlélés érdekében el kell menniük, és soha többé meg sem próbálhatnak visszatérni, mert az anyaországot egy kataklizmus áradás fogja elpusztítani. Éva észlelte ezt a közelgő eseményt, és Ádám megkérdezte tőle, hogyan jött rá erre; a nő azt válaszolta, hogy az ehhez szükséges intelligenciát az őseitől örökölte. Ennek eredményeként győzelmet aratott az áradás felett (Éva sarka a kígyó fején).

Elhagyták az anyaországot; és ezután a kontinens (fa) tüzes földrengésnek (lángoló kardnak) volt kitéve, amelynek során elvesztette alapjait (kerubokat) és elsüllyedt az óceán (kígyó) alá, amely örökre megmaradt, eltemetve a kontinenst (örökre a hasán kúszva).

Tekintsük tehát át az eseményt - két kataklizmával ezelőtt -, majd alkalmazzuk ismereteinket a Genézis I., II. és III. könyvének reprezentatív fordítás-értelmezése felé. Talán ez a legpontosabb olvasata egy 1500 évvel ezelőtt írt történetnek.

AZ ESEMÉNY

11,500 évvel ezelőtt

Ültél már le egy estére egy kártyaasztalhoz egy 1000 darabos kirakóval? Egyedül? Órákig tart összerakni, ugye, a próbálkozás és a hiba - és a türelem - mind-mind szerepet játszik.

Még mindig próbálgatjuk a világméretű kirakósunk néhány még be nem illesztett darabját, és 1949 óta "ülünk az asztalnál". Azonban, ha még mindig nem is teljes, de grafikusán mutatja a Föld 11 500 évvel ezelőtti képét.

Nézd meg a világgömböt. Válassza ki a nyugati hosszúság 90 fok - északi szélesség 60 fokot. Ez a pont a Hudson-öböl nyugati részén található.

Most tartsuk a földgömböt úgy, hogy a 90 fokos pont 90 fokos legyen. Ny - 60 fok. É az Északi-sarkon, a forgástengelyen van. Ez volt a Föld konfigurációja 18 500 évvel ezelőtt és 11 500 évvel ezelőtt. Az északi sarki jégtakaró alakította ki a kanadai Laurentian-medencét.

A kontinensek azonban nem voltak teljesen egyformák. Volt egy hatalmas kontinens az Atlanti-óceánban, amely Angliától az Atlanti-óceánon át a Bahamáig húzódott. A Karib-tenger és talán még a Mexikói-öböl sem létezett; bizonyíték van arra, hogy a Karib-tenger akkoriban szárazföld volt. A Hudson-öböllel szemben a Földgolyó túloldalán lévő jégtakaró borította Nyugat-Ausztráliát, Kelet-Ausztráliában pedig emberek, állatok, madarak, növényzet és folyók burjánzottak.

A Csendes-óceánban volt egy másik kontinens is, amely a Hawaii-szigetek, a Galápagos-szigetek, a Húsvét-sziget, Tahiti, a Salamon-szigetek és a Karolina-szigetek által körülvevett területet foglalta el. Észrevetted már a Diamond Head felső felét alkotó súlyos üledékrétegeket? Ugyanazok a jellemzőkkel rendelkeznek, mint a Grand Canyon, a Monument Valley és a titokzatos Canyon de Chelly falain feltárt rétegek.

Ceylon tartományban volt India fő civilizációja. Az észak-indiai Ahoydia volt az ország virágzó fővárosa. Akkoriban Adjudia néven emlegették.

Görögország - a hellének földje - egy magas, kék szemű, szőke faj hazája volt, amelynek tudományos és jogi színvonala a mai napig páratlan.

Az Amazonas medencéje egy szárazföldi tenger volt - a legendák Xarayes-tengernek nevezik -, és az Amazonas folyó torkolata akkoriban széles, tengerjáró összeköttetés volt az Atlanti-óceán és a Xarayes-tenger között. Dél-Amerika nyugati partvidéke nem volt hegyvidék - a jelek szerint a bolíviai Tiahuanaco őskori városa, a ma 12 500 láb tengerszint feletti magasságban fekvő Tiahuanaco a tenger szintjén volt. Nagyvárosi tengeri kikötő volt, a Csendes-óceánból a szárazföldi tengerbe vezető - a maihoz hasonló méretű - tengerjáró hajók számára kialakított csatornarendszerrel. Ha részleteket szeretne olvasni erről, olvassa el a *Tiahuanaco naptárát* és a

The Great Idol of Tiahuanaco, mindkettő Hans Schindler Bellamy és Peter Allan tollából. Félelmetes olvasmányok.

A tiahuanacói csillagászok olyan távcsöveket használtak, mint a maiak; és volt egy hatalmas műholdjuk, amely a Föld körül keringett - nyugatról keletre, évente 449-szer -, és amelyet időmérőként használtak, mivel a pályája olyan pontos volt.

Ahoydia, ma Lucknow külvárosa, India fővárosa volt. És a keleti félteke nagy navigátorai, nagy tudósai, nagy felfedezői a sötét szemű, sötét hajú maják voltak. Indiának gravitációs meghajtású járművei és gravitációs fegyverzete volt.

Körülbelül 11 500 évvel ezelőtt - Kr.e. 9550-ben, ahogyan azt a Potsdami Csillagvizsgáló csillagásza a Tiahuanaco romjain talált írásokból keltezték - a Föld 60 mérföld vastagságú burka ismét 1/4-1/2 nap alatt eltolta a helyzetét, körülbelül 7000 évvel az előző eltolódás után. Az Északi-sark dél felé mozdult, és az afrikai Szudán-medence az Északi-sark felé tolódott. Ez volt az az idő, ahogy a Talmud állítja, amikor a Plejádok a horizont alá kerültek, és "a Szentföld a szörnyű hideg régiójába került" sok nemzedékre - valójában körülbelül 4500-5000 évre, Noé özönvizéig, körülbelül 7000 évvel ezelőttig.

Az egyenlítői forgáspontok Chile közepénél és Kína közepén, a Jangce közelében, Vietnámtól északra voltak.

A Csendes-óceán nagy kontinense szinte teljesen eltűnt - a mai Húsvét-sziget, amely akkor a kontinens szélén volt, mintegy 5000 évig a Csendes-óceán fenekén maradt -, hogy aztán a Noé áradását okozó kataklizmában felemelkedjen. Ami megmaradt a hatalmas csendes-óceáni kontinensből, az a Déli-sark felé gurult, hogy a maja felfedezők felfedezzék szülőföldjük utolsó maradványait - egy "fagyott iszaptározó a Föld alján", több millió négyzetkilométernyi területen. Ma a kontinensre utaló jeleket látunk a Hawaii-szigeteken a Diamond Head magasságában található üledékes rétegekben, és ugyanezeket a rétegződéseket látjuk a legtöbb magasabb csendes-óceáni szigeten is.

Az Atlanti-óceán nagy kontinenséből csak egy nagy sziget maradt meg nyugaton, míg az óceán az ottani és a keleti Gibraltár között sekély, sáros és a hajók számára járhatatlan maradt.

Az akkori nagy tudásra vonatkozó nyomravezető szál akkor bukkant elő, amikor Cook kapitány az 1700-as években felfedezte a polinéziai maori törzset Új-Zélandon. Ők meséltek neki a Szaturnusz gyűrűiről szóló ősi legendákról - és még a távcsövekről sem hallottak. Most próbáld meg szabad szemmel látni azokat a gyűrűket - és rájössz, hogy ez lehetetlen.

A Tiahuanaco-i bizonyítékok azt mutatják, hogy a nagy civilizációjuk olyan hirtelen pusztult el, hogy az emberek a szokásos napszakuk közepén kaptak el

tevékenységeket egy katasztrofális elárasztás. Továbbá, a bizonyítékok azt mutatják, hogy ez a mesés város ugyanazt a sorsot szenvedte el, mint a Húsvét-sziget: bár a Sziklás-hegység és az Andok ebben a kataklizmában indult el, Tiahuanaco a Csendes-óceán alá temetkezett, hogy ott maradjon majdnem 5000 évig, majd az utolsó kataklizma során, körülbelül 7000 évvel ezelőtt, felemelkedett a jelenlegi 12 500 láb magasra...

A 11 500 évvel ezelőtti kataklizma következtében tehát a Hudson-öböl és az Ausztráliától délnyugatra fekvő, szemközti terület a Föld ellentétes oldalán az egyenlítő felé gurult, a Szudán-medence pedig az Északi-sark felé gurult, hogy ott maradjon a következő 4500-5000 évben. Miközben ez az elmozdulás végbement, és csak 1/4-1/2 nap alatt fejeződött be, a Föld óceánjai és légköre a szögnyomatéknak köszönhetően az elmozdulás nagy részében a normál irányukban forogtak tovább, miközben az óceánok szuperszonikus sebességgel elárasztották a Föld legtöbb területét, a légkör pedig elképzelhetetlenül nagy sebességű, szuperszonikus szélviharokat hozott. Egész kontinensek hatalmas földmozgásoknak és földrengéseknek voltak kitéve. Hatalmas hegyvonulatok jöttek létre. A 60 mérföld vastag olvadt réteg a 60 mérföld vastag földhéj alatt a világ minden táján helyenként áttörte a héjat, és ezt követően "földtűznek" nevezték el azok a száználmas kevesek, akik túléltek.

Száználmas kevesek? Az egész Föld? A legjobb becslések szerint a Földön élő élet kevesebb mint egy százaléka.

Az óceánoknak és a szeleknek a kataklizma kezdete után hat napra volt szükségük ahhoz, hogy a Föld felszínén lezajló holokausztos háborúkat feloldják, és a hetedik napon kezdtek megnyugodni, és körülbelül ötezer évnyi normális tevékenységet és önelégültséget folytatni. A Laurenti-medence és az Indiai-óceán két mérföld vastag jégsapkái, miután elmozdultak sarki otthonukból, és új pályára álltak, az Egyenlítő irányába fordultak, és a tikkasztó hőségben hatalmas sebességgel olvadni kezdtek, hatalmas barázdákat vájva a hegyekbe, ahogy a rohanó, zúduló, kavargó víz és jég mindent elborított, ami az útjukba került. A légkörbe ömlő nagy mennyiségű nedvességnek több generáción keresztül, hosszú évekre sötét ködbe kellett burkolnia a Torrid övezetet. A jégsapkák hirtelen olvadásával az óceánok világszerte mintegy 200-300 láb magasra emelkedtek, mint minden kataklizma után.

A laurentiai jégkorszak vége és a "régi kőkorszak" kezdete befejeződött.

A maja nyelv elszórt maradványokban élt tovább: Polinéz nyelvek, görög, jakut, egyiptomi, eszkimó nyelvek, nomád, keleti, német, amerikai indián - szinte minden nyelv. A vízből való feltámadás - Tau - számos csendes-óceáni történetben élt tovább egy túlélő emberről, aki később Ta'arua, Tongarua vagy Taroa'a lett, attól függően, melyik törzs legendáját találjuk. Ádám és Éva ugyanebből a történetből származhatott. Ki tudja?

GENEZIS: 4,500,000,000 ÉVVEL EZELŐTT

EZ A REGENEZIS: 11.500 ÉVVEL EZELŐTT

Mindkettő a Bibliában

A Genézis I., II. és III. fejezetének fordítása-értelmezése annak rekonstrukciójából, hogy a naga-nak milyenek kellett lennie ahhoz, hogy a fejezeteket úgy kapjuk meg, ahogyan angolul vannak; majd a görög és héber nyelv megkerülésével közvetlenül a nagából angolra történő újrafordítás.

A KÖNYV
a
GENESIS
(I., II. és III. fejezet)

I.

1. Kezdetben (4,32 milliárd évvel ezelőtt) a világegyetem Isten nagyszerű tervei szerint jött létre. Ebben benne volt a mi Napunk és a Föld nevű bolygónk is.
2. És a föld történelme során bekövetkezett számos kataklizma egyikének idején (ez a katasztrófa 11 500 évvel ezelőtt volt) a földi földeket mind elárasztotta a tomboló víz, és szörnyű szelek pusztítottak; és az óceánok mind sötét sártengerek voltak. És a háborgó vizek felett is dübörgött a beteg szél.
3. És ahogy a viharok elültek, a napfény visszatért a föld színére, ahogyan Isten akarta.
4. És miközben a kataklizma enyhült, a sötétség és a napfény ismét helyreállt és megkülönböztethetővé vált, és ez jó volt.
5. És a napfény ismét nappal lett, és a sötétség ismét éjszaka, Isten tervének megfelelően; és az este és a reggel egy napot alkotott.

6. Ismétlem, Isten eredeti terve az volt, hogy a felhők és az óceánok között legyen égbolt;
7. És Isten tervének megfelelően az égbolt újra helyreállt, az égbolt ismét a felhők és az óceánok között állt, ahogy a nagy kataklizma támadása elült.
8. És Isten ege valóban helyreállt, és az az este és a reggel a második nap kezdete volt.
9. És Isten terve az volt, hogy a földeket ne borítsák el teljesen az óceánok, mint ahogyan azt közvetlenül egy kataklizma után tették, így a megszakadt, most leülepedő óceánok lecsapolták a magasabb fekvésű földeket.
10. És Isten tervének megfelelően a szárazföld földdé vált, a vizek pedig óceánokká, és ismét helyreállt és jó lett, ahogyan Isten akarta.
11. És mivel Isten terve az volt, hogy a föld fűvet és füveket teremjen, amelyek magot hoznak, a gyümölcs pedig magot hoz, amely tartalmazza a magját; és a föld ismét helyreállt.
12. Ezért a föld, miután helyreállt, fűvet és fűszernövényeket termelt, amelyek magot hoztak, és a gyümölcsfa gyümölcsöt hozott, amely magot tartalmazott; és ez jó volt, ahogyan Isten akarta.

13. És az este és a reggel a harmadik nap kezdetét jelentette.
14. Isten tervének megfelelően az égen általában fények voltak, amelyek a hónapok, évszakok, napok és évek jelzésére szolgáltak;
15. Emellett arra is szolgáltak, hogy Isten szándéka szerint világosságot teremtsenek a földön.
16. És ahogy a nagy köd felszállt, és a felhők felszakadtak, a Nap és a Hold újra megjelent, és a csillagok is;
17. És ismét, ahogy Isten akarta, felragyogtak az égből;
18. És a Nap és a Hold ismét szét tudta választani a világosságot és a sötétséget, ami jó volt.
19. És este és reggel kezdődött a negyedik nap.
20. És Isten akarata az volt, hogy minden élőlény és madár közül néhányan túléljék a kataklizmikus elárasztást.
21. Túléltek akkor a nagy bálnák, a tenger minden élőlénye és mindenféle szárnyas madár; és ez Isten szándéka szerint volt, és jó volt.

22. És megáldotta őket Isten eredeti terve, hogy gyümölcsözőek legyenek, és szaporodjanak, és feltöltsék az óceánokat tengeri élőlényekkel, a levegőt pedig madarakkal.

23. És este és reggel kezdődött az ötödik nap.

24. És Isten akarata az volt, hogy minden teremtményből, jószágból, csúszómászból és a földi vadállatokból néhányan túléljék a kataklizmikus áradást;

25. Túléltek akkor az állatok, a marhák és minden, ami a földön csúszik; és ez Isten szándéka szerint volt, és jó volt.

26. És Isten tervének megfelelően az embernek, aki Isten képmására lett teremtve, szintén meg kellett élnie, és uralkodnia kellett az ég madarain, a jószágokon, a földön és minden csúszómászó lényen, amely a földön csúszik.

27. Isten terve tehát az volt, hogy az ember, akit Isten képmására teremtett, férfi és nő egyaránt túlélje a kataklizmikus elárasztást.

28. És megáldotta őket Isten eredeti terve, hogy legyenek termékenyek, és sokasodjanak, és töltsék be a földet, és uralják azt, és uralkodjanak a tenger halain, az ég madarain, és minden élőlényen, amely a földön mozog.

29. És Isten terve az volt, hogy az embernek, aki minden magot hozó növényt kapott, amely az egész földön van, és minden fát, amely fának gyümölcse magot hoz, az embernek táplálékul szolgáljon.

30. És a föld minden állatának, az ég minden madarának és mindennek, ami a földön csúszik, ahol élet van, Isten terve az volt, hogy a zöld fűszernövények szolgáljanak táplálékul; és ez Isten szándéka szerint történt.

31. És minden, ami megmaradt, olyan volt, amilyennek Isten eredetileg teremtette, és még mindig Isten tervei szerint volt, és jó volt. És az este és a reggel a hatodik nap kezdete volt.

II.

1. Így állt helyre az ég és a föld, az egész sereg.

2. És a hetedik napon a kataklizmából és az özönvízből való felépülés befejeződött; és a hetedik nap pihenést hozott a kataklizmával és annak utóhatásaival szembeni túlélésért folytatott harcból.

3. A hetedik nap pedig Isten áldott békéjét hozta el, mivel a kataklizma lecsillapodott, és meghagyta teremtményei közül azokat, akik túléltek.

4. Ezek ugyanazok az ég és a föld újjászületései, ahogyan azok az e történetet megelőző kataklizma után újjáalakultak, amikor az Úristen újjáteremtette a földet és az eget.
5. És a mező minden növénye a kataklizma előtt a földön volt, és minden fűszernövény a mezőn azelőtt nőtt. Mert az Úr Isten nem hozott esőt a földre ezen a vidéken, és nem volt ember, aki megművelte volna a földet.
6. De bekövetkezett ez a kataklizma, és nagy áradások zúdultak a földre.
7. És Isten akarata az volt, hogy az ember felemelkedjék a földből, és megtartsa az élet lehetőségét, és élő lélek maradjon. Ez az ő története.
8. És Isten akarata az volt, hogy egy kataklizma után kelet felé egy kontinens jöjjön létre, és ott, az Édenben élt e történet embere.
9. És ebből a földből nőttek ki más civilizációk, más földeken, és az anyaország mindezek közepette a bölcsesség, minden tudás székhelye volt, mind a jó, mind a rossz tudásé.
10. És az árvíz elpusztította az Édent, és csak a négy ivadék földjét hagyta meg.

(Megjegyzés: A következő négy vers valószínűleg helytelen vagy hiányos, a valódi leírásokat az Egyiptomi *Halottak Könyvének* helyes fordításai és a Piri Reis térképének hiányzó része zárja magába.)

11. Az első föld a Pison folyó mellett van, amely magában foglalja Havilah egész földjét, ahol arany van;

12. És jó az aranya annak az országnak; van ott bdellium és ónixkő.

13. A második föld pedig a Gihon folyó mellett van: ugyanaz a föld, amely magában foglalja Etiópia egész földjét.

14. A harmadik föld pedig a Hiddekel folyó mellett van; ez az a föld, amely Asszíria keleti részén van. És a negyedik föld az Eufrátesz folyó mellett van.

15. És Isten tartományában volt az ember az Édenből, ahol élt és dolgozott.

16. És ő az eredeti emberiség leszármazottja volt, amely ezt az anyaországot benépesítette.

17. És Isten terve az volt, hogy az embert figyelmeztette: bár az anyaország minden tudás forrása, a jó és a rossz, hogy ha ott marad, biztosan meghal.

18. És Isten úgy akarta, hogy a férfi ne legyen egyedül, ezért társat kell találnia;
19. És mivel Isten eredetileg a mező minden állatát és az ég madarát teremtette, és Ádám annak idején mindegyiknek nevet adott;
20. És Ádám nevet adott minden jószágnak, az ég madarainak és a mező minden állatának; de Ádámnak nem volt párja.
21. Ádám párja ugyanis meghalt, miután Ádám gyermekének életet adott;
22. És a férfi gyermeke nőnemű volt, Isten képmására teremtve;
23. És monda Ádám: Ez a gyermek az én csontomból való csont, és az én testemből való hús; és asszonykává növekedett.
24. Ezért a férfi apja és anyja is volt neki, és a nő vele lakott, és egy testté lettek.
25. Az ottani éghajlat meleg volt, és alig vagy egyáltalán nem igényelt ruházatot.

III.

1. A történet kezdetének idején az óceánok a szokásos nyugalmi állapotukban voltak; és a történet asszonya tudta, hogy ő

nem az anyaföldrészből eredő földrészek egyik népétől sem származik;

2. És Isten terve az volt, hogy az asszony megtanulja, hogy az utódok földjeinek népe tovább éljen,
3. De az anyaország népe, ahonnan ő származott, biztosan mind meghalna.
4. És tudta, hogy a közelgő áradás ellenére biztosan nem fog meghalni;
5. Isten terve ugyanis az volt, hogy attól a naptól kezdve, hogy megszületett, az anyaország eredeti emberiségének leszármazottja volt, és arra rendeltetett, hogy mindent megismerjen, hogy megkülönböztesse a jót és a rosszat.
6. És az asszony, aki az anyaországból származott, bölcs és jó volt, tudta, hogy ő és az apja is az anyaország eredeti emberiségének leszármazottja.
7. És mindketten bölcssek voltak, és jól éltek, és az évnek az a szakasza volt, amikor szükség volt némi ruházatra a meleg miatt.
8. És azokban a hűvös napokban, amikor azon töprengtek, hogy melyik ivadékföldre menjenek, és Isten jelenlétét erősen érezték,
9. Ádám érezte Isten hívását,

10. És azt mondta: "Nyár óta hallottam Isten figyelmeztetését, és félttem, mert nem tudtam, hol találhatnék menedéket";
11. Isten figyelmeztetése pedig nyáron érkezett hozzá, figyelmeztetésként, hogy hagyja el ősei földjét.
12. És a férfi így szólt: Az asszony, aki a lányom, és az őseim leszármazottja, adta nekem ezt a tudást;
13. És megkérdezte tőle: Milyen tudást adott neked Isten? Az asszony így felelt: Én a te őseid közül való vagyok, és az ő bölcsességüket örököltem; és az óceánok eljövendő áradásait is tudtomra adták;
14. És Isten terve az volt, hogy az óceánok elárasztják a földeket, és elárasztanak minden jószágot és minden mezei állatot, és betemetnek minden port,
15. És Isten így győzelmet adott nekem az óceánok felett, úgy, hogy a jövő nemzedékek magja benned és bennem van, mert az óceánok minden mást el fognak fojtani.
16. És Isten terve az volt, hogy bár a vízözön nagymértékben megsokszorozta volna a bánatát, mégis úgy szüljön gyermekeket, ahogyan az ő szeretete a férje iránt, és a férje a férje iránt.
17. És Ádámnak Isten akarata volt, hogy meghallgassa lánya szavait, és Isten figyelmeztetését, hogy bár az eredeti emberiség leszármazottai az

szülőföldjüket, el kellene hagyniuk, hiszen a sorsuk a természet berserkenye volt, és ha maradnának, biztosan megbánnák;

18. És ahová Ádámnak mennie kellett, a földet nehéz volt megművelni, sok volt benne a tövis és a tövis; és még így is a mező füve lett volna a táplálékuk.

19. Saját fáradtságával és verejtékével volt hivatott küzdeni a túlélésért az elárasztás után is, egészen napjai végéig, amikor visszatér az anyaföldre, hiszen a Föld volt az, ahonnan az ember származik, és a Földre fog visszatérni.

20. Az elárasztás után tehát Ádám feleségévé tette az asszonyt, és Éva néven nevezte el, mivel ő lett volna az anyaföldről származó minden élőnek az anyja.

21. A vízözön után pedig, mivel hidegebb éghajlatra kerültek, Isten a túlélésük részeként úgy rendelkezett, hogy bőrből készítsenek kabátokat, és felöltözzenek.

22. És Isten terve az volt, hogy Ádám magával vigye a jó és a rossz tudását az anyaföldről, amikor elindult és távozott, hogy éljen;

23. Ezért Isten akaratának megfelelően elhagyta (az Édenkertet, hogy túlélje és megéljen abból a földből, ahová mennie kellett.

24. Így az ember elment; és az Édenkertet földrengés és földtűz okozta kataklizma érte, az anyaország pedig elvesztette alapjait, és elsüllyedt az óceánok alatt.

A KATAKLIZMÁK ÚJRATÁRGYALÁSA

Az utolsó kataklizma, a Noé özönvizeként ismert katasztrófa elég könnyen tanulmányozható. Ez volt az új kőkorszak kezdete, amelyet az utolsó áradást követő körülmények idéztek elő, amikor már az alapvető életfeltételek sem álltak rendelkezésre. Azóta az uniformitárius geológiát a természet hagyta, hogy zavartalanul haladjon tovább a maga útján. Legendák ezrei keletkeztek.

Két kataklizmával ezelőtt, nagyjából 10 500 évvel ezelőtt, amelyről ma már tudjuk, hogy Ádám és Éva özönvize volt, kezdődött a régi kőkorszak. Ezt a két utolsó kőkorszakot szinte bármelyik középiskolai általános természettudományos tankönyvben megtaláljátok. Ott is ezt a kőkorszakot az élethez szükséges alapvető követelmények teljes hiánya idézte elő. A két utolsó kataklizma közötti korszakból rendkívül nehéz adatokat találni, de vannak. Plusz természetesen az uniformitárius geológia a kataklizmák között a szokásos útját járta. A korszakok története mind legendás.

A három kataklizma nagyjából 18 500 évvel ezelőtt kevés adatot hagyott ránk. Az 1Mózes 11:4 említi. Az iraki Shanidar-barlang adja a legjobb adatokat; ezt a könyv szövegében, a 98. oldalon tárgyaljuk.

Négy kataklizmával ezelőtt, körülbelül 29 000 évvel ezelőtt, halt meg a wisconsini korszak vége, és több adatot találunk, mint a harmadkori kataklizmáról.

Öt kataklizmával ezelőtt, 43 800 évvel ezelőtt, ezt Jess Hale, egy szuper matematikus állapította meg. Ez egy igazi keresés.

Lassan, aprólékosan, még mindig a kirakós darabjait rakjuk össze. Minél több olyan darabot találunk, amelyek beleillenek a képbe, annál több darabot dobunk az asztalra számunkra; és annál színesebbé és drámaibbá válik a kép.

Megértetted, hogy a Bibliában *három* kataklizma van feljegyezve? Noéé, Ádámé és Éváé, és az *azt megelőzőé*? Ha lemaradtál róla, nézd meg az 1Mózes második könyvét.

Bárcsak lenne pénzünk arra, hogy három évig ássunk és kutassunk Tiahuanacóban. Egy kis képet kaphatunk arról, hogy mit lehet találni Dél-Amerika eme őskori városában, ha elolvassuk két könyvet, amelyeket már korábban is említettem, de most újra meg fogom: *The Calendar of Tiahuanaco* és *The Great Idol of Tiahuanaco*, mindkettőt óriási kutatók, Hans Schindler Bellamy és Peter Allan írták. A Bellamy és Allan által e monumentális művekben levont következtetések megdöbbentően közel állnak az enyémeinkhez: a város legalább három kataklizmák közötti korszakot élt meg, a legrégebbi körülbelül 11 500 évvel ezelőtt ért véget, és - egy kataklizmával - lezárta történelmének azt az időszakát, amikor a tengerszinten volt, és egy körülbelül 5000 éves időszakot indított el, amely alatt a Csendes-óceán fenekén volt; majd egy kb. 7000 évvel ezelőtti kataklizma során bekövetkezett felemelkedés, amikor az óceán fenekével együtt a mai 12 500 láb magasra emelkedett. Ez a kataklizma hozta létre Noé özönvizét, szülte a Niagara-vízesést, indította el az Ohio folyót, amely az Ohio folyóba torkollik.

Mississippi, elindította a neolitikus kőkorszakot, világszerte több mint kétszáz méterrel megemelte az óceánok szintjét, bolygónkon mindenütt elindította a modern történelem korszakát - például Görögország, India és Egyiptom történelmét -, és megszületett a *Gilgames-eposz*, amely Noé özönvizének történetét tartalmazza, és amelyet egy sumér írt több ezer évvel azelőtt, hogy a héberek megírták volna a Genézisben.

Minden egyes kataklizma olyan, mint egy óriási kéz, amely végigsöpör a vidéken, és ujjlenyomatokat hagy maga után, hogy megtaláljuk a tudomány elefántlábnyomai között, miközben a megoldást keressük erre az emésztő rejtélyre.

Ezek az ujjlenyomatok jól el vannak rejtve az egyenruhás bizonyítékok súlyos lábnyomai között. A két tudományág - az uniformitárius geológia és a kataklizmológia - között nincs igazi verseny; mindkettőnek megvan a maga helye a tudományban, mert kiegészítik egymást, és valójában a két iskola házassága a helyénvaló.

A II. fejezetben már említettük a kataklizmák néhány ujjlenyomatát. Beszéljünk róluk részletesebben.

A fagyott mamutok története valóban érdekes. Soha egyetlen fagyott mamutot sem találtak jégben; mindegyiket fagyott, homogén trágyában találták. Régebben az alaszakai éttermekben fagyasztott mamut steakeket lehetett kapni, a hús olyan jól konzerválódott, hogy a mamutok nem tudtak megmaradni.

azáltal, hogy a mamutok megfulladása és halálos fulladása után gyorsan megfagytak a mocsárban, majd ezt a fagyott állapotot közel hétezer évig megőrizték.

Az így talált több ezer példány közül talán a legnevezetesebb a Beresovka mamut, amelyet az észak-szibériai Beresovka folyó közelében találtak. Mint minden olyan mamutnál, amelynek koponyájáról valamilyen megjegyzést tettek, a koponya rózsaszínű volt a fej vérzésétől, valamint a tény, hogy pénisz erekciója volt, és mindkettő elegendő bizonyíték arra, hogy a környező homogén iszapban megfulladt. Továbbá, hogy olyan gyorsan megfagyott, és közel hétezer évig tartották fagyasztva, amely alatt az erekcióját folyamatosan "fagyasztva tartották", amíg meg nem találták.

A beregszászi mamutot 1900 körül találták meg, és erről az állatról több tudományos adatot gyűjtöttek és jegyeztek fel, mint bármely más hasonló fagyott behemótról. Igaz, hogy ez a vadállat több tudományos vitát is elindított, mint bármely más hasonló lelet. Az én szememben egy ember munkája messze a többi fölött áll: Ivan T. Sanderson, a biológus. Ő a fagyasztott élelmiszerek felől közelítette meg a problémát - és ő volt az egyetlen, aki ezt tette. Ez az ő története:

Amikor húst fagyasztunk, a probléma az, hogy a húst elég hosszú ideig fagyasszuk, hogy a húsban lévő nedvességnek ne legyen ideje nagy kristályokká alakulni fagyasztás közben.

Minél gyorsabb a fagyasztás, annál kisebbek a kristályok. Ha túl lassan fagyasztja le a húst, a nedvesség elég nagy kristályokat képez ahhoz, hogy a hús rostos szerkezetét tönkretegye; felolvasztáskor a hús nem lesz más, mint egy főzésre vagy fogyasztásra alkalmatlan ragacsos massa. Minél nagyobb a fagyasztandó húsdarab, annál nehezebb elég gyorsan lefagyasztani ahhoz, hogy elkerüljük a pusztító nedvességkristályok kialakulását, mivel a hőt ugyanolyan gyorsan kell elvonni mondjuk egy fél ökörből, mint egy fél kiló darált húsból. Ugyanez lenne a probléma, ha egy vödör vagy kádnyi vizet kellene lefagyasztani ugyanannyi idő alatt, mint egy gyűszűnyi vizet.

Most egy mamut akár *öt tonnát is* nyomhat. A Szibériában talált mamutok valamivel kisebbek voltak, de még mindig több tonnás állatok. Amikor a beresovkai mamutot 1901-ben orosz tudósok felboncolták, feljegyezték, hogy még az állat gyomrának legbelső bélése is tökéletesen megőrzött rostos szerkezetű volt, ami arra utal, hogy testének hóját a természet valamilyen szuperesodálatos folyamatával távolították el.

Sanderson, különös figyelmet fordítva erre az egy pontra, az Amerikai Fagyasztott Élelmiszerek Intézetéhez fordult a problémával: Mi kell ahhoz, hogy egy egész mamutot úgy fagyassunk le, hogy még a teste legbelső részeinek nedvességtartalma, egészen a gyomor belső béléséig, ne legyen elég ideje ahhoz, hogy elég nagy kristályok képződjenek ahhoz, hogy a hús rostos szerkezetét tönkretegyék?

Az intézet valóban megtámadta ezt a problémát. Egy negyed vagy fél ökör lefagyasztása elég nagy problémát jelentett - de egy *egész mamut!*

Néhány héttel később az Intézet visszament Sandersonhoz a válasszal: Ez teljességgel lehetetlen. Minden tudományos és mérnöki tudásunkkal együtt egyáltalán nem ismerünk olyan módszert, amely elég gyorsan elvezetné a testhőt egy akkora tetemből, mint egy mamut, ahhoz, hogy lefagyassza azt anélkül, hogy a húspan nagy nedvességkristályok képződnének. Sőt, miután kimerítették a tudományos és mérnöki technikákat, a természetet is megnézték, és arra a következtetésre jutottak, hogy a természetben nincs olyan ismert folyamat, amely képes lenne a bravúrra. Ezért sokan lazán azt állították, hogy a beregszászi mamut "beleesett egy hasadékba" vagy "beleesett a jégbe", vagy valami hasonló ostobaságot. A természet ismert folyamatai között abszolút, határozottan, visszavonhatatlanul nincs olyan magyarázat, amely megmagyarázná a beresovkai mamut gyors megfagyását - *egyidejűleg* a sárral, amelyben megfulladt és megfulladt.

Az intézet azonban elmondta Sandersonnak, hogy mi kell a munka elvégzéséhez. Először is, a mamut testhőmérsékletét körülbelül 140 Fahrenheit-fokkal (vagy 78 Celsius-fokkal) kell csökkenteni a normál hőmérséklethez képest, és ezt abszolút külső időhatáron belül, körülbelül négy óra alatt kell elvégezni. Valójában - állapították meg - a fagyasztási folyamatnak inkább két órához közelebbi idő alatt kell lezajlania.

Az intézet nem vette figyelembe, hogy két másik tényező milyen hatással lett volna a következtetéseikre: először is az a tény, hogy a mamuttal egyidejűleg egy *egész* trágyaréteg is megfagyott, másodszer pedig az, hogy a mamut erekcióját a gyors fagyasztás megőrizte. A második tény a tényleges fagyasztási időt jóval két óra alá csökkent. A kettő-négy óra csupán azt az *időhatárt* jelenti, amelyen belül a fagyasztási folyamatnak le kellett zajlania ahhoz, hogy a hús mélyén ne alakulhasson ki nagy nedvességkristályosodás. A második tény azt mutatja, hogy a fagyasztási időnek, legalábbis a *teljes trágyaréteg* és a *mamut külső részei esetében, kevesebb mint egy percnek, vagy talán inkább fél percnek kellett lennie.*

Az egész folyamat embertelen, természetfeletti erőszakról árulkodik: az egyik mellső lába, néhány bordája és a medencéje eltört (Tudjátok, mi kell ahhoz, hogy egy mamut mellső lába és medencecsontja eltörjön!); a szuperszonikusan mozgó víz által képzett, a trágyát összegyűjtő és homogenizáló iszaptengerbe temették; megfulladt és belefűlladt a trágyába, majd a teljesen lehetetlen eseménysorozatban - de a folyamat mégis végbement - gyorsan megfagyott a trágyában, majd közel hétezer évig fagyasztva tartották és konzerválták.

Hála az égnek az orosz cár tudományos és szellemi kíváncsiságának, aki megbízta a tudományos csapatot, hogy alakítsa ki az expedíciót a

Kelet-Szibéria távoli vidékeire, és alapos tudományos elemzést hoz a Beresovka folyó közelében újonnan talált mamutról. Ma ugyanez a mamut egy moszkvai múzeumban van elhelyezve. Azt hiszem, helyesen állítom, hogy ez volt az első alkalom, hogy egy ilyen nagy állatot preparátor (vagy preparátorok csapata) preparált.

Honnan jött a trágya, amely élve eltemette a mamutot? Ez a fagyott iszap egész Észak-Szibériában és Alaszkában megtalálható. Alaszkában a fagyott takaró vastagsága húsz és kilencven láb között mozog. Ahol közelebbről tanulmányozhattuk ezt a fagyott tundrát, itt, az Egyesült Államokban, a bizonyítékok azt mutatják, hogy a természetfeletti erőszakhoz szuperszonikus szelek, vulkánkitörés, gyors elárasztás, amely létrehozta a trágyát, hirtelen hőmérsékletváltozás messze a fagypon alatti hőmérsékletre, és a teljes környezeti klíma hirtelen megváltozása tartozott. A trágya az elöntés vizeiből származik, amelyek olyan gyorsan és fantasztikus mennyiségben mozognak, hogy a víz mindenféle földet felszed, összekeveri és homogenizálja a vízzel, majd trágyaréteggé lerakja azt. Frank C. Hibben professzor élénk leírást ad erről a fagyott trágyarétegről *Az elveszett amerikaiak* című könyvében.

Az egyik legjobb hely a Grand Canyon falain, vagy a Badlandsben, a Grand Canyonban és a Badlandsben található a sok egymást követő kataklizma által lerakódott sok rétegnyi iszap tanulmányozására.

Észak-Dakota. Ha a Grand Canyon északi peremén állunk, kiválasztunk egy réteget, amelyet követni szeretnénk, és szemünkkel követjük, ameddig csak látunk minden irányban - beleértve a kanyonban felfelé kiugró tornyokat is -, azt fogjuk találni, hogy ez a réteg fentről lefelé homogén, mindenütt, ahol csak megy, egyenletes vastagsággal rakódott le, és élesen elhatárolódik a felette és alatta lévő rétegektől. Sőt, ha történetesen olyan réteget választasz ki, amely kavicsokat, sziklákat és sziklákat tartalmaz, amelyek átszóródnak rajta, meg fogod figyelni, hogy a megcsontosodott iszap, kavicsok, sziklák és sziklák meglehetősen egyenletesen oszlanak el a rétegben minden irányban.

Csak egyetlen módon lehetett minden réteget ilyen egyenletesen és homogén módon lerakni, mégpedig *egyszerre*. A homogenitási tényező fényében minden más hipotézis a feledés homályába vész. A lerakódás hirtelenségére vonatkozó, a homogenitási tényezőn alapuló következtetést tovább erősíti a laposság, az egyenletes vastagság, az egyes rétegek önálló jellege és a két szomszédos réteg közötti éles elhatárolódás.

Bárki, aki a földmunka területén dolgozik, és az egyes rétegek hirtelen lerakódását szem előtt tartva nézi ezeket a rétegeket, azonnal rájön, hogy ezt a teljesítményt semmilyen ismert mérnöki eszközzel nem lehet elérni - és a természet szokásos folyamatai során sincs semmilyen ismert módja annak, hogy ezt a réteget megmozdítsuk.

sok földet, homogenizálja azt - ha kell, akár sziklával és sziklával is -, és egyszerre rakja le megszámlálhatatlan négyzetkilométernyi felületen egyetlen, sík, homogén, egyenletes mélységű rétegben. Ez csak úgy lehetséges, hogy köbkilométerről köbkilométerre haladó víz szuperszonikus sebességgel halad a kontinensek fölött, hihetetlen mennyiségben felszed földet - földet, sziklát és sziklát -, és azt a vízzel együtt vizes iszappá keveri, minden szikla és sziklatömb egymást lekerekített formára őrli, mintha kavicsok lennének, és végül mindezt egyszerre hatalmas földterületeken egy egyenletes, lapos, "homogenizált" iszap-, szikla- és sziklaréteggé rakja le, amely később kiszárad, és az idők folyamán néha megcsontosodik, mint például a sarkvidékeken befagyott kontinenseken.

Sok éven át kerestem és vadásztam bizonyítékokat arra, amit én a gyorsan mozgó trágyavíz "csobogásának" nevezek, amint az egy hatalmas medencében megreked. Az 1980-as évek végén Arizona és Utah állam Monument Valley néven ismert részén találtam meg a csobogás bizonyítékainak kincsesbányáját. Soha nem voltam még annyira lenyűgözve a természet szépségétől, mint amikor először láttam a völgy Monument kincseit. Nehéz elhinni, hogy ilyen szépség származhat egy kataklizma elképzelhetetlen erőszakosságából, amely egy olyan tájra zúdult, amely nem létezne, ha nem lett volna az utolsó előtti sok kataklizma, amelyek mindegyike hozzájárult a maga részével a mai szerkezethez, amelyet ma látunk, vastag rétegekkel a többi réteg fölött, vékonyabb rétegekkel a vékonyabbak után, amelyek mindegyike vékonyabb rétegeket követ, és amelyek mindegyike

saját egyedi színével és jellemzőivel, éles határokkal az egyes rétegek között.

Hasonló rétegek találhatóak a Monument Valley-től néhány mérföldre délkeletre fekvő Canyon de Chellyben is.

A vastag, körülbelül 60-80 láb vastagságú rétegek szolgáltatták a lötyögés bizonyítékát. Annak ellenére, hogy e vastag rétegek mindegyike határozottan azt mutatta, hogy egyszerre rakódott le, minden rétegnek saját színe és egységes megjelenése volt, volt egy átlós alréteg - szemcseáramlás minden rétegen belül -, amely körülbelül húsz fokkal dőlt el a vízszinteshez képest, és egy szomszédos alréteg az ellenkező irányba dőlt mind fölötte, mind alatta. Ezek a megdöntött alrétegek, néhány igen vastag réteget alkotva, tizenöt alrétegben egymásra voltak halmozva, amelyek mindegyike azonos vastagságú volt, és mindegyik ellentétes irányba dőlt a maga mellett lévő rétegekkel szemben.

Ez a bizonyíték tehát végül is bizonyította, hogy a kataklizma során valóban előfordul a szétcsapódás. Ahogy a gyorsan mozgó trágyavíz ide-oda csobogott a völgyben, minden egyes csobbanással lerakott magából egy keveset; olyan gyorsan mozgott, hogy minden egyes csobbanással ugyanannyit rakott le magából, az összkép pedig annyira homogenizálódott, hogy minden egyes alrétegnek ugyanazok a tulajdonságai, mint a fölötte és alatta lévő összesnek. Csak a szemcseszerkezet változik az egyes alrétegeknél a ferdeségben. Ez a szerkezet nyilvánvaló a völgyet körülvevő, kilométereken átívelő falakon, valamint a benne lévő műemlékeken.

Mielőtt elhagynám a Monument Valley-t, szeretnék még egy különleges helyről mesélni a völgy keleti részén, Mexican Hatról. Ez egy kisváros, amely a San Joaquin folyó mellett fekszik, a folyó túloldalán egy rövid fennsíkkal. A fennsík túloldalán emelkedik a világ legszokatlanabb hegyoldala, ahogy azt sok geológus kijelentette, akik a világ minden tájáról eljöttek Mexican Hatba, csak hogy megnézzék ezt a hegyoldalt. Körülbelül 2 000 láb magasan emelkedik az égbe, és számos kisebb-nagyobb üledékes rétegződés minden nagyszerűségét mutatja. Az egész hegyoldal egyedülálló jellegzetessége, hogy az üledékes rétegek mind lefelé hajlanak a folyó felé, mintha bele akarnának folyni és eltűnni. Több ezer és ezer méternyi üledékes rétegsor hajlik ilyen módon a folyó felé és a folyóba.

Ez a jelenet az egyik legdrámaibb, amit valaha láttam, bizonyítva a kataklizma során bekövetkező szupererőszakot. Ebben az esetben egy hatalmas hasadék nyílt meg a Földben, ahol most a San Joaquin folyó folyik, a hasadék eléggé megnyílt ahhoz, hogy olyan legyen, mint egy hatalmas állkapocs, amely a torkáig nyílik a megolvadt réteggel általában hatvan mérfölddel alatta. Természetesen az olvadt réteg a hatvan mérföldes torkolatba emelkedne, mivel hatvan mérfölddel alatta forrongó, fehérén izzó olvadt *minden, ami* alatta van. A hatvan mérföld vastag burok nyomja lefelé, miközben egy hatalmas hasadékot is biztosít, hogy ez a nyomás felfelé nyomja az olvadt anyagot a tátongó torokhasadékba.

Most a természet erőinek legfélelmetesebb, legszörnyűbb, legmegdöbbentőbb, legfélelmetesebb, legfélelmetesebb, legfélelmetesebb, leghátborzongatóbb, végső soron erőszakos, paroxiztikus, katakliztikus összeütközése következik be bolygónk felszínén - még a képzeletet is meghaladja, amíg nem látod magad, közvetlenül a Mexikói Kalapnál, ahol a hegy oldala megállt a halál torkában.

Ezen a ponton a szuperszonikusan tomboló óceánok és a szél beütött. Tehát van egy szuper földrengés, amely olyan hatalmas, hogy hasadékokat nyitott a föld egész burkán, utat nyitva az alatta lévő olvadt rétegeknek, hogy felfelé nyomódjon a hasadékba; az olvadt betolakodó megolvasztja a hegynek azon az oldalán lévő kemény réteget; az 1000 mérföld per óra óceáni víz lemészárolja a hegyoldalt (miután elvesztette az alapjait), lefelé hajtja a hatalmas hasadékba, és az alatta lévő olvadt anyagot szilárdná gőzöli; és a hegyoldal abbahagyja a lefelé táplálkozást a szakadékba, miközben az óceánok dühükben továbbhaladnak, és egy hatalmas részt hagynak magukból a völgyben ide-oda csobogva, valamint néhány megmaradt, gyönyörű, festői műemléket, amelyek ma is állnak, hogy láthassuk őket.

A völgy más részein az üledékes rétegek hatalmas struktúrákban felfelé mutatnak, a sziklák rengeteg helyen felperzselődtek. A Templom-szikla és az Agathla uralkodik; mindkettőnek számos megperzselte üledékes szikla van szétszórva, az aljához közel.

Olvastam geológusok jelentéseit, és Wayne, a Monument Valley Lodge egyik idegenvezetője (az egyik legszebb szálláshely) azt mondta, hogy ő is olvasott geológusok jelentéseit, amelyek mind lávafolyásokról szólnak a Monument Valleyben. Több éven keresztül időt töltöttem a Monument Valleyben, egyik végétől a másikig, sőt a völgyön túl is kutattam láva nyomai után. Soha, sehol nem találtam bizonyítékot arra, hogy akár csak a láva létezésére utaló jeleket is találtam volna. Mindössze megperzselt üledékes kőzetet találtam, amely a távolból bárkit megtéveszthetett volna azzal, hogy lavakőzetnek gondolja. Láttam sötét, megperzselt kőzetet elhagyott aranybányákban a Pike's Peak közelében, amely megperzselés egy kataklizma során történt, amikor a 60 mérföldes olvadt rétegből származó hó áttörte a Föld 60 mérföld vastag kemény külső burkának repedéseit, megperzselve az abban lévő kőzeteket.

Visszatérve a földdel és kőzetekkel keveredő, üledékrétegeket és üledékrétegeket lerakó óceánokhoz, a franciaországi Jura-hegység keleti lejtőin található gránittömbök jól mutatják, milyen gyorsan kell a víznek a szárazföldön mozognia. Idősebb DeLuc, Von Buch, ifjabb DeLuc és DeSaussure korai geológiai megfigyeléseik révén sok információt adnak nekünk az alpesi gránittömböknek az olaszországi, svájci és franciaországi hegyekben, völgyekben és tavakban való eloszlásáról. Még Bakewell is, korai eltérő megfigyelései révén, több hitelt ad a gyorsan mozgó

víz következtetéseket a többi ember, mert a laza érvelése miatt.

A nagy svájci geológus, Escher adta a legnagyobb hitelt a gyorsan mozgó víz érvének megfigyelései révén, amelyek alátámasztják az ifjabb J. Andre DeLuc által az 1820-as években megfogalmazott legkorábbi elképzeléseket.

Képzeljük el a Jura-hegységet úgy, mintha egy repülőgépből néznénk lefelé. Először is észrevennénk, hogy hasonlítanak a pennsylvaniai Allegheny-hegységhez, mert úgy néznek ki, mint egy óriási, ráncos szőnyeg, északkeletről délnyugatra húzódó, görgeteges gerinccel; a svájci-francia határ ugyanebben az irányban halad a hegység közepén. Azt is láthatjuk, hogy a hegygerinceken itt-ott átjárók húzódnak, így a földön fekvő ember sok helyen északnyugati irányba láthat az egyik hegygerincen keresztül a következő hegygerinc délkeleti lejtőjéig.

Közismert tény, hogy a Jura-hegység nem gránitos. Bármilyen gránit is van ezekben a hegyekben, az még mindig mélyen be van temetve; nagyrészt mészkőből állnak. A hegygerincek délkeleti lejtőin azonban számtalan gránittömb ül a felszínen. Ezeket a több tonnás tömböket a svájci Alpokig, a svájci völgyön át délkeletre, a svájci Alpokig követték nyomon. Ha néhány hegygerinccel északnyugatabbra, a Jura-hegységben keresünk, ott találjuk a gránittömböket...

csak a gerinc délkeleti lejtőjén, és csak a gerincen átvezető, délkeleti irányban szomszédos átjárókkal szemben csoportosultak. Ezek a tömbök ugyanolyan magasságban ülnek a lejtőn, mint ahonnan az olaszországi és svájci Alpokból származnak, 50-80 mérföldre a völgyön át Svájcból, ahonnan a Jura lerakódási helyére kerültek.

Ahhoz, hogy a Jura délkeleti lejtőin ott találhatóak legyenek, ahol vannak, az olasz-svájci Alpokban valamilyen kataklizmus erőszak során hatalmas gránitmozgásnak kellett bekövetkeznie, amelyet olyan fantasztikus sebességgel mozgó víz követett, hogy a hatalmas gránittömböket 50-80 mérföldes körzetben, Svájcban keresztül, a Jura fölött, a hágókon át, a Jura belső gerinceinek délkeleti lejtőin csoportokban rakta le.

Ez tökéletesen illeszkedik a természetfeletti erőszak képéhez, amelyet Frank C. Hibben professzor fedezett fel az Alaszkában talált, széttépett és feldarabolt őskori állatokról szóló tanulmányai során, amelyeket a trágyába temettek és gyorsfagyasztottak, valamint a csavart, tépett, égett és gyorsfagyasztott fákról. Hibben azt állítja, hogy a hozzájáruló tényezők között az egyik szükséges erő a szuperszonikus szél. Az egyetlen módja annak, hogy ilyen szeleket hozzunk létre hatalmas területeken, az, hogy a szárazföldet úgy mozgassuk, hogy az eltérjen a szokásos nyugat-kelet irányú napi forgásától, így a légkör, folytatva a szokásos napi forgását, ekkor szuperszonikus sebességgel fog mozogni ahhoz a szárazföldhöz képest, amely felett mozog.

A Föld normál forgása során az óceánok is naponta egy fordulatot tesznek nyugatról keletre. Amikor egy kataklizma bekövetkezik, a Föld 60 mérföld vastag héja a normál forgás irányától eltérő irányba csúszik; a légkör folytatja a normál forgásirányát; és az óceánok sem hajlandók megváltoztatni a forgásirányukat. Így a légkör és az óceánok tovább haladnak az alattuk elhaladó szárazföldi tömegek fölött egy új irányban - az óceánok és a levegő egy része szuperszonikus sebességgel mozog az alattuk más irányban mozgó szárazföldhöz képest. Mivel az óceánok ilyen sebességgel mozognak a szárazföldi tömegek fölött, könnyen megérthető, hogy a hatalmas gránittömbök hogyan mozogtak az Alpokból a Jura felé úgy, hogy közben alig vagy egyáltalán nem veszítettek magasságot, és hogyan lehet köbkilométernyi földet felszedni, vízzel összekeverni és homogenizálni, majd egyenletes, lapos, független rétegben lerakni, mint amilyeneket a Grand Canyon, a Monument Valley és a Canyon de Chelly falain feltárva találunk.

Továbbá megérthetjük, hogy a víz ellenállhatatlanul, elsöprő erejű, megsemmisítő ereje, amely teljesen hihetetlen sebességgel mozog, hogyan képes egy szempillantás alatt eltörölni egész civilizációkat és mindannak minden nyomát, amit valaha is elértek. Még napjainkban is voltak olyan esetek, amikor egy egyszerű gát átszakadása és a víz felszabadulása egy kisváros felett szó szerint eltörölte a város és az emberek létezésének minden bizonyítékát.

Az egyik ujjlenyomat, amelyet a kataklizmikus óriási kéz hagyott, és amely a Földön elkövetett természetfeletti erőszakról árulkodik, a sok-sok faj emlősfogainak sokasága, amelyeket az üledékes rétegek közötti éles határvonalakon találunk, mint amilyeneket a Grand Canyonban látunk. Ez az állati élet elporlódásáról árulkodik, és a fogak az egyetlen emlősökből álló anyag, amely elég kemény ahhoz, hogy ellenálljon a támadásnak.

Bizonyos helyeken kevésbé heves szelek és elöntések pusztítanak, az biztos; és ott olyan őskori civilizációk nyomaira bukkanunk, amelyek olyan teljesítményt értek el, amelyet mi lehetetlennek tartunk ennyi évvel ezelőtt. Menjünk vissza Tiahuanacóba, Dél-Amerikába, hogy megnézzük, mi van ott.

Az inkák fedezték fel ezt az elhagyatott várost 12 500 láb magasan, a Titicaca-tó partján, a Kr. u. II. században. Bár nemzedékről nemzedékre, évszázadról évszázadra ezen a földön éltek, teljesen érintetlenül hagyták. Aki járt már aranyat vagy kincset keresni a hegyekben - ahogy én is Új-Mexikóban -, az ismeri az indiánok hitvallását: "Ami a hegyben van, az a hegyé". Ez azt jelenti, hogy amit találnak, azt nem bolygatják, nem pusztítják el, nem mozdítják el és nem viszik el.

Olvashatsz róla, láthatod a filmekben, hallhatod, hogy mesélnek róla, de semmi sem fogható ahhoz, hogy személyesen lásd, amikor az aranyláz eluralkodik egy egész személyiségen.

Ez egyfajta tökéletes kapzsiság, amely egy veterán természetjáróból egy vad szemű, cselszövő, titokzatos, intenzív introvertált emberré változtatja, aki kapzsisága révén pusztulásba és halálba vezetheti magát és másokat is. Láttam már ilyet.

Tiahuanacót Pizarro és fosztogató csapata találta meg az 1520-as években. A 13-16 fős expedíciót nyilvánvalóan elragadta az aranyláz, mert szinte mindent feldúltak, amit csak láttak. Aranyat keresve szobrok ezreit törték össze. Hatalmas, egyenként akár több tonnás ezüstműveket szúrtak át hatalmas kőmonolitokon. Jól sejtik: a monolitokat szétverték, hogy megszerezzék az ezüstcsavarokat.

A korai felfedezők között volt egy spanyol pap, Diego de Alcabaso, aki leírta, amit látott:

"Láttam egy hatalmas csarnokot, amelynek a tetejére nádat faragtak. Egy tó vize mosta egy pompás udvar falait ebben a holtak városában, és a szép udvarban, a víz sekély vizében, egy pompás oszlopcsarnok emelvényén sok szép férfi és női szobor állt. Olyan valóságosak voltak, hogy úgy tűnt, mintha élnének. Némelyiküknek serleg és felemelt ivókupa volt a kezében. Mások ültek vagy feküdtek, mint az életben. Néhányan az ősi patak mellett folyó patakban sétáltak.

falak. Kőbe vésett asszonyok ölkében ringatták vagy a hátukon hordozták a csecsemőket. Ezer természetes testtartásban álltak vagy feküdtek az emberek."

Ma már egyetlen ilyen szobor sem áll. A civilizáció mohósága szó szerint elpusztította Tiahuanacót a vandalizmus és a tolvajlás miatt.

Az évszázadok során az őstörténet e mesés tárházát felkereső vandálok azonban azt tették, amit a legtöbb kincslázban szenvedő ember - figyelmen kívül hagyta a kevésbé nyilvánvaló szellemi értékeket. A Kalasasaya templom nagy kőkapujának boltozatán és oszlopain olyan feliratok láthatók, amelyek az avatatlan szem számára csak értelmetlen képfaragásoknak tűnnek. Arthur Posnanskinak kellett felismernie a jelentőségét; őt követte Wendell Bennett és John Phillips; (hen Hans Schindler Bellamy és Peter Allan tette teljessé a képet a képek briliáns megfejtésével és fordításával, amelyet oly találóan írtak le *A Tiahuanaco-naptár című* könyvükben. Később megjelent könyvük, *A Tiahuanaco nagy bálványa (The Great Idol of Tiahuanaco)*, még inkább bizonyítja, hogy milyen zseniális munkát végeztek az eltemetett templomból feltárt monolitikus szoborba vésett képszimbólumok megfejtésében és lefordításában. Ez a könyv nemcsak megfejtésüket és fordításukat magyarázza el, hanem beszámol arról a fáradságos munkáról is, amelyet a hatalmas monolit megőrzése érdekében végeztek. Csak azt nem magyarázzák meg, hogy miért van az ibisz hatalmas szobrának két bal keze, és miért nincs jobb keze!

Bellamy és Allan munkái sok mindent megmutatnak Tiahuanaco naptárával és időmértékével kapcsolatban két különböző korszakban, valószínűleg a Kaszpi- és a Hudson-öböl korszakában. Az akkori és a mostani órák, napok és évek közötti részleteket és különbségeket meghagyom azoknak, akik el akarják olvasni ezeket a könyveket. A fő pont, amit itt meg kell jegyeznünk, hogy a Bálvány és a Naptár egyaránt feljegyezte, hogy mindkét korszakban egy retrográd holdműhold keringett a Föld körül. A Bálvány korában - valószínűleg 29 000 és 18 500 évvel ezelőtt - a műhold körülbelül 24 150 mérföldre volt a Földtől; a Naptárkapu korában pedig - valószínűleg 18 500 és 11 500 évvel ezelőtt - a műhold körülbelül 23 360 mérföldre volt a Földtől.

Nyilvánvaló, hogy a hold-műhold sokkal közelebb volt a bolygónkhoz, mint a jelenlegi holdunk. Nyilvánvalóan átlépte a Roche-határt, amely a Földtől mintegy 8 000 mérföldre van, és szétesett, ami magyarázatot ad a történelem előtti idők számos legendájára, amelyek szerint a Földdel aszteroidák vagy üstökösök csapódtak össze.

Honnan származik a Hold-műhold? Hogyan kapta el a bolygónk? És persze honnan származik a jelenlegi holdszatellitünk? Mikor kapta el a bolygónk? És hogyan és miért történt ez? Ha a Tiahuanaco és holdszatellitje értelmet akar adni számunkra, akkor ezekre a kérdésekre választ kell kapnunk.

A Bode-Titius kapcsolat kulcsot adhat a válaszhoz. Titius és Bode, két német csillagász, külön-külön, egyidejűleg fedezte fel ezt a kapcsolatot a tizennyolcadik században. Ha a Szaturnuszon keresztül vesszük a bolygók pályaszámát, vagy gyűrűszámát, a gyűrűszámok 0, 1, 2, 4, 8, 16, 32, megszorozzuk mindegyik számot 3-mal, az eredményhez hozzáadunk 4-et, és elosztjuk 10-zel, a sorozat 0,4, 0,7, 1,0, 1,6, 2,8, 5,2 és 10,0 lesz. Ezek a számok, a 2,8-as számot kivéve és kihagyva, az akkor ismert bolygók - Merkúr, Vénusz, Föld, Mars, 2,8, Jupiter és Szaturnusz - Naptól való relatív távolságát jelölik, a 2,8-as szám pedig azt jelenti, hogy akkoriban nem volt ismert bolygó ezen a távolságon.

Amikor 1781-ben felfedezték az Uránusz bolygót, a 19,6-os távolsággal pontosan beleillett a sorozatba; a "törvény" megerősödni látszott, és intenzív kutatás indult minden olyan dolog után, ami a 2,8-as távolságban lehet. 1801-ben felfedezték a Ceres kisbolygót a 2,8-as távolságban; 1945-ig több mint 1500 másik kisbolygót találtak ugyanezen a pályán. Jól bevált a kisbolygók, vagy planetoidok, vagy aszteroidák gyűréje.

1846-ban felfedezték a Neptunusz bolygót - és úgy tűnt, hogy nem engedelmeskedik a Bode-Titius kapcsolat által meghatározott szabályoknak. A relatív távolsági skálán 38,8 ponton kellett volna állnia - de közelebb volt a 29,2 ponthoz.

1930-ban fedezték fel a Plútó bolygót, és a

Bode-Titius "törvénye" teljesen szétesni látszott. A Plútót 38,8 közelében találták, ahol a Neptunusznak kellene lennie, míg a "törvény" szerint a Plútónak 77,2-nél kellene lennie.

Azóta a csillagászatban ezt az összefüggést, amelyet általában "Bode-törvényként" ismernek, nem tekintik többnek, mint jelentéktelen érdekességnek.

Talán a Bode-törvényt újra kellene vizsgálni. Ha ennyi minden igaz belőle, akkor az a része, amelyik hibásnak tűnik, úgy tűnik, csak azért hibás, mert nem értjük az alapokat.

Először is, a relatív számok helyett gyűrűszámokkal, vagy pályaszámokkal fogunk dolgozni. Az első haladás (0, 1, 2, 4, 8, 16, 32 stb.) ezeket a számokat jelenti. Továbbá, e haladás helyett - amely a nullától eltekintve geometriai - töltsük ki az összes számot, így egy valódi aritmetikai haladás jön létre. A számok a következők lesznek: 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, - így tovább 256-ig.

Ebben a sorrendben a gyűrűszámok 0, 1, 2, 4, 8, 16, A 32, 64, 128 és 256 alapgyűrűnek tekinthető. Az összes többi gyűrű harmonikus gyűrűnek tekinthető. Bármely két alaphang között a félúton fekvő gyűrű az első harmonikus; bármely gyűrű, amely félúton fekszik egy alaphang és egy első harmonikus között, második harmonikus; bármely gyűrű, amely félúton fekszik egy második harmonikus és egy első harmonikus között, vagy

a második felharmonikus és az alapharmonikus között félúton van a harmadik felharmonikus, és így tovább.

A következő lépés az, hogy a gyűrűszámokat a Naprendszerben *ténylegesen elhelyezkedő* bolygókkal jelöljük. A táblázatot leegyszerűsíthetjük, ha 8-ig az összes gyűrűszámot vesszük; majd ezen túl csak az alap-, az 1. és a 2. felharmonikusokat az Uránuszig; majd az alap-, az 1., a 2. és a 3. felharmonikusokat a 256-os gyűrűig.

Az első dolog, amit észreveszünk, hogy a Neptunusz kivételével az összes bolygó az alapokon van. Ez az egyetlen bolygó, amely harmonikus gyűrűn van, mivel az első 96-os harmonikuson jelenik meg az Uránusz és a Plútó között, amelyek a 64-es, illetve a 128-as fundamentumon vannak.

Most egy másik felfedezéshez érkeztünk. A bolygók közötti gyűrűk száma annál nagyobb, minél távolabb vannak a bolygók a Naptól, míg végül úgy tűnik, hogy a bolygók között a gyűrűk maximális száma 31. Minden 32. gyűrűn kell lennie egy bolygónak, függetlenül attól, hogy a gyűrű alap- vagy felharmonikus. Ezért van a Neptunusz a 96. gyűrűn, az 1. harmonikuson, az Uránusz után a 32. gyűrűn, a Plútó pedig a 128. gyűrűn, az alapgyűrűn, a Neptunusz után a 32. gyűrűn.

Valami más is nyilvánvalónak tűnik: Amikor a Naprendszer megszületett, minden egyes gyűrűn bolygók próbáltak születni. Teljes értékű bolygók születtek minden alapgyűrűn, és bármelyik gyűrűn 31 gyűrűvel távolabb bármelyik gyűrűtől.

harmonikus gyűrű 31 gyűrűvel távolabb bármely más bolygótól. Az összes többi gyűrűn kisbolygók szarva, vagy planetoidok gyűrűje volt. Mivel a 8-on négy főbolygó van a planetoidok gyűrűjében, tegyük fel, hogy az egész Naprendszer három négy főbolygóból álló csoportból és minden csoportban egy-egy planetoidgyűrűből áll. Ez azt jelenti, hogy lehet még két felfedezetlen planetoidgyűrű, a 112-es és a 240-es. Ha megnézzük a Jupiter két oldalán lévő kisbolygógyűrűket, és alkalmazzuk rájuk Kepler törvényeit, akkor azt találjuk, hogy a Jupiter holdjai - még a retrográd holdak is - a Jupiter körüli harmonikus gyűrűkön belülről és kívülről egyaránt befogott kisbolygóként magyarázhatók.

Mielőtt megvizsgálánk a konstrukciónk eredményeit, nézzük meg a Naprendszer külső régióit: A 256-os gyűrű az a hely, ahol az üstökösök visszafordulnak, és visszatérnek a rendszer szívébe. Továbbá ismert, hogy a Plútón kívül egynél több bolygó van; táblázatunk szerint a 160-as, 1292-es és 224-es gyűrűkön három bolygónak kellene lennie. A gyűrűk teljes száma azt mutatja, hogy fantasztikusan sok befogott és be nem fogott kisbolygót kell még felfedeznünk. A Naprendszer szemete!

Nézzük meg a Naprendszer rövidített táblázatát - a Bode-törvény első rendezett értelmezését. A 256-os gyűrű látszik, ahol a Nap protonövét találjuk. Az övnek léteznie kell, mivel a Nap mágneses mezeje kétpólusú; továbbá a bolygókon kívül kell lennie.

<i>Planet</i>	<i>Alap.</i>	<i>Gyűrűszámok</i>		<i>3. kár</i>
		<i>1. kár</i>	<i>2. kár</i>	
Merkúr	0			
Venus	1			
Föld	2	3		
Hold				
Mars				
Phobos	4	6	5	
Deimos				
Elveszett			7	
Planetoidok #1	8	12	10	
			14	
Jupiter	16	24	20	
			28	
Saturn	32	48	40	
			56	
Uránusz	64		80	72
				88
Neptunusz		96		104
Planetoidok #2			112	120
Plútó	128			144
X1			160	176
X2		192		208
X3			224	
Planetoidok #3				240
?	256	(A Nap belső sugárzási öve?)		

Nyilvánvaló, hogy a jelenlegi holdunk a 3. gyűrűn, a Phobos az 5. gyűrűn, a Deimos pedig a 6. gyűrűn jött létre. A 7-es gyűrű üres. Ez igazi kihívást jelent. Mi történt a 7-es gyűrű kisbolygójával?

A Phobos és a Deimos Marshoz való közelsége arról árulkodik, hogy a 4., 5. és 6. gyűrű óriási mértékben összezáródott, valószínűleg a Naprendszerben bekövetkezett események sorozatos eseményei okozták a Földön a kataklizmák sorozatát. Logikus, hogy a 7-es gyűrű is a Mars gyűrűje felé zárult volna, így a Mars a 7-es gyűrűből a kisbolygót, valamint a Phoboszt és a Deimoszt is magával ragadta volna. Miután a Mars körül keringett, az "Elveszett" elég közel kerülhetett volna a Földhöz ahhoz, hogy a Föld ellopja a Marsról, és a Tiahuanaco bálvány- és naptárkapujában oly jól leírt hold-műhold lehessen. Továbbá, e műhold Földhöz való közelsége igazolná azt a feltevést, hogy az "Elveszett"-et a Föld lopta el a Marsról.

A 11 500 évvel ezelőtti kataklizmából eredő legendák sokasága a "Vénusz pályára állt" vagy "a Vénusz megváltoztatta pályáját" nagy valószínűséggel a jelenlegi holdunknak a 3. gyűrűből való befogását írja le - amely annak idején, évezredekkel ezelőtt, nyilvánvalóan egy eléggé tisztességes bolygó volt, sugárzási övekkel, amely a Nap körül keringett.

Mindenesetre a most üresen álló 7-es gyűrű, a Tiahuanaco feljegyzései egy retrográd pályán keringő holdról, a

a Holdon és a Marson található becsapódási kráterek sokasága, valamint a Föld köpenyében eltemetett sűrű anyag hegyei, amelyeket ember alkotta műholdjaink perturbált pályái fedtek fel, és Bode törvénye, amelyet itt kiterjesztettünk az alap- és a harmonikus pályákra is, most rendezett értelmet kínál számunkra.

A Naprendszer instabilitása, amely a kisbolygóknak a nagybolygók általi befogásához vezet, lehetetlennek vagy valószínűtlennek tűnhet; ha azonban a Naprendszerben egy kisebb instabilitást veszünk figyelembe, a Föld forgásában, akkor hihetjük, hogy a stabilitásban bekövetkező nagyobb változások lehetségesek. Az *Encyclopedia Britannicában* találjuk." "Említést tesznek a Föld forgásának két csillagászati szempontból hirtelen változásáról az elmúlt száz évben. Ez a mi bolygónk nem egy tehetetlenségi test - ez egy összetett motor-generátor rendszer, akárcsak a Naprendszer, a Tejútrendszer, a Tejútrendszer galaxisa, a szülő szupergalaxis és az Univerzum, amelyben élünk. Ismerjétek fel azt is, hogy a tiahuanacói csillagászok a Naptárkapu és a Nagy Bálvány stabilitásváltozásait rögzítették.

A mintegy 11 500 évvel ezelőtt hirtelen véget ért civilizációra jellemző Tiahuanaco i fantasztikus kőművesmunkáinak fényében megnézhetünk más nagyszerű őskori kőműveket, amelyek az elveszett mérnöki technikák titokzatos monumentális emlékműveiként állnak. I itt van a libanoni Baalbek - korábbi nevén I Heliopolis - ahol három hatalmas kő van egymáshoz illesztve.

hogy egy 300 láb hosszú platformot készítsenek. A legnagyobb kő párja még mindig a várostól délnyugatra lévő kőbányában található. Az a pár, akár hiszik, akár nem, több mint 1200 tonnát nyom! Milyen fantasztikus esemény okozhatta, hogy ez az őskori civilizáció képletesen a levegőben lógva hagyta szerszámaikat? És az őskori Sacsayhuaman, Peru, ahol egy 20 000 tonnás monolitikus kőtömb fekszik lépcsőfokokkal felfelé, felborítva a természet valamilyen őskori, természetfeletti haragja által; és ott, mozdulatlanul, mint az örökkévalóság és a tér üstdobjainak néma dübörgése, állnak a hihetetlenül illeszkedő hatalmas kövekből álló falak.

Olyan sokat hallunk a Húsvét-sziget kőszobráiról. Van itt egy gigantikus, pontosan illeszkedő kövekből álló fal is, amely ugyanarra a civilizációra utal, mint Sacsayhuaman és Baalbek. Az óriási kőszobrok nem kizárólag a Húsvét-szigetre jellemzők; megtalálhatók a Tuamoto-szigetcsoporton, Nukuhiván, Fatuhiván, Rivavae-n és Pitcairnon; valamint Kolumbiában, Ecuadorban, Peruban és Bolíviában. A Húsvét-szigeten található, nyakig betemetett és nemrégiben feltárt szobrok olyan geológiai környezetet mutattak, amelynek jelentősége elkerülte az ásatók figyelmét. A Grand Canyon, a Monument Valley és a Canyon de Chelly rétegeiből levont tanulságok arra tanítanak bennünket, hogy keressük a homogenitást - és ez ott van a gigantikus szobrok körüli ásatások földfalaiban. Egyszer egy kolosszális áradás során mindet eltemették a föld alá. Úgy tűnik, ez az oka annak, hogy a szerszámokat képletesen a levegőben hagyták...

a Húsvét-sziget kőbányái, valamint a baalbeki kőbányák.

Az anyatermészet kőbe vésett műveket készít, amelyek számunkra időmérőként szolgálhatnak. Vegyük például a Niagara-vízesést. Amikor a vízesés először keletkezett, a folyó egy sziklán folyt át, ahol ma a vízesés alatti szurdok torkolata van. Nem volt szurdok. Ahogy teltek az évek, a víz évről évre, évszázadról évszázadra apránként törte le a sziklát, hogy kialakuljon a hét mérföld hosszú szurdok, amely ma a vízesés alatt húzódik. Az elmúlt 100 évben a Kanadai-vízesés leszakadása évente átlagosan körülbelül 4,5 métert tett ki. Amikor a vízesés még fiatal volt - amikor a folyó a szurdok első 2-3 mérföldes szakaszát alakította ki -, a vízesés gyorsabban szakadt ki, mivel a vízesés keskenyebb volt, a sziklán áthaladó víz mélysége mélyebb, a sziklák magassága pedig nagyobb. Egy ésszerű korai kitörési érték 6,0-6,1 láb lenne évente, ami a vízesések és az alattuk lévő szurdok korát körülbelül 7000 évre tenné - a vízesések és a szurdok születése egybeesik az oceanográfiai adatokkal, amelyek szerint az óceánok világszerte hirtelen több mint 200 láb magasra emelkedtek, és azóta is emelkedtek, fokozatosan csökkenő magassággal a mai szintjükig.

A Minnesotában, a Mississippi felső folyásában található St. Anthony vízesés egy újabb árulkodó történetet hordoz a természet időmérő órák sorozatában. A vízesés alatti szurdok 8 mérföld hosszú; az elmúlt évszázadban a szakadásokat

átlagosan évi 5,5 láb. Ha megismételjük ugyanazokat az érvelési folyamatokat, amelyeket a Niagara-vízesés alatti szurdok elemzésénél használtunk, akkor ugyanarra a számadatra jutunk a Szent Antal-vízesés és az alatta lévő szurdok korára vonatkozóan: körülbelül 7000 év.

Ezek az adatok, valamint más adatok - például a mexikói Cuicuilco piramis körüli láva kitörése - arra engednek következtetni, hogy az utolsó kataklizma (Noé áradása) valahol 7000 évvel ezelőttre tehető.

Korábbi datálások - 11 500 évvel ezelőtt a Laurentian-medencei jégtakaró hirtelen megszűnése Kanadában és a jégtakaró Délnyugat-Ausztráliában, valamint ugyanez a dátum számtalan állat, hal, emlős, madár és ember elakadásos eltemetésére a délkelet-austráliai Pejark-mocsárban, plus ugyanez az időpont a civilizáció hirtelen véget ért Tiahuanacóban egy elárasztás miatt, plus a világ minden tájáról származó tudományos adatok, amelyek egy időben bekövetkezett hirtelen világméretű éghajlati változást mutatnak, 11 500 évvel ezelőttre teszik az Ádám és Éva kataklizmáját, a Noé áradását megelőző kataklizmát, mint közeli becslést. Ha elfogadjuk a Tiahuanacan kormeghatározást, akkor ez körülbelül 11 560 évvel ezelőtt volt.

Nem érdekes, hogy az "új kőkorszak" és a "régi kőkorszak" datálása egybeesik Noé kataklizmájának és Ádám és Éva kataklizmájának idejével? Egyértelmű, hogy minden egyes kataklizma kevesebbet hagy a bolygón.

mint az összes élet egy százaléka túlélő; és azok a szűkös foltok szerte a világon, ahol néhány ember túlél, mi marad nekik, amiből és amivel élhetnek? Kinek van még egy ásója is? Bármilyen ruhájuk is van, milyen rövid ideig tartanak azok a ruhák! Megérthetitek, hogy minden nap, az egész nap, teljes erőfeszítéseket fordítanak arra, hogy élelmet (mármint növényi táplálékot) keressenek, vadásznak és halásznak, csak azért, hogy túléljenek. A túlélésért folytatott harc éppoly szélsőséges, mint amilyen elképzelhetetlen. A túlélők többsége nem taníthat nyelvet, etikát, matematikát, történelmet, kormányzást, vagy bármit abból, amit mi klasszikus oktatásnak tekintünk. Ha vannak gyerekek, apa mindent elmond a gyerekeinek az elárasztásról, és ők hisznek neki, mert ő az apjuk. Mire unokák lesznek, ők már egy szavát sem hiszik el, mert, nos...

- Tudod - egy kicsit el kell, hogy szálljon a fejéből, hogy ilyen történeteket meséljen. A kataklizma néhány generáció alatt verbális legendává válik, mert kinek van mivel vagy mire írnia? És azok közül, akik túlélnek, kinek van meg az a nyelvtudása, ami ahhoz kell, hogy megírja, még ha lenne is íróeszköze. ráadásul kinek van ideje írni vagy tanítani bármit is, amikor minden egyes nap a *túlélés* a legfontosabb?

Térjünk vissza a randizáshoz. A csekély adatok szerint az Ádám és Éva katasztrófáját megelőző kataklizma körülbelül 18 500 évvel ezelőtt volt; az előző 29 000 évvel ezelőtt; a természet matematikus Jess Hale struktúráinak köszönhetően az előző 43 750 évvel ezelőttre tehető. Matematikailag a funkciója egy helikoidé.

Az adatok összefüggései közül az egyik legmeglepőbbnek az iraki Shanidar-barlang összefüggéseit tartom. A Smithsonian Institution expedíciója, amelyet Ralph S. Solecki vezetett, és az iraki Régiségügyi Főigazgatóság osztozott ebben a munkában. A szén-14-es datálás kimutatta, hogy az egymást követő civilizációk által lerakott rétegek közötti határok megegyeznek a 7000, 11 500, 18 500 és 29 000 évvel ezelőtti kataklizmák időpontjával; továbbá azt a hihetetlen tényt, hogy a Kaszpi-tenger északi sarkvidéki korszakában, 29 000 és 18 500 évvel ezelőtt között nem rakódott le szén-14 a barlangban. Ez teljesen logikus, mivel a barlang olyan közel volt az Északi-sarkhoz, hogy valószínűleg egy sarki jégsapka zárta el; következésképpen semmilyen élő anyag nem kerülhetett a barlangba - és a szén-14 elnyeléséhez élő anyagra van szükség, hogy megtaláljuk és datáljuk. Ez a nyers barlang éppúgy emléket állít az utolsó négy kataklizmának, mint a Tiahuanaco.

Ha már az emlékműveknél tartunk: élt már át valaki egy kataklizmát, és megírta az élményeit, személyes emléket hagyva az eseménynek? Hát persze! Ha először a Teremtés könyvét nézzük, ott *három* kataklizmát említenek: Noé elárasztása, az utolsó, 7000 évvel ezelőtt; Ádám és Éva elárasztása, 11 500 évvel ezelőtt; és az előző, 18 500 évvel ezelőtti, amelyet a II. Mózes második könyve alig említ, 4. Két másik történet is létezik, és ezek a legérdekesebbek. Az egyik Noé idejéből, a másik pedig Ádám és Éva idejéből - Görögországból.

1849-ben Austen Henry Layard megkezdte a Tigris folyó partján fekvő Kuyunjik halom feltárását. Ott fedezte fel a mesés Ninivát, amelyet korábban csak az Ótestamentumból ismertek. Felfedezte a véres Szennácherib császár által épített palotát. Assurbanipál, aki Szennácherib unokája volt az egyik ágyasa révén, könyvtárat építtetett a palotához; ezután követeket küldött ki, hogy fésüljék át a királyságát eredeti táblák után, amelyek méltóak arra, hogy a könyvtárban legyenek, majd a követek kölcsönvették a táblákat, és a palotába vitték őket. Assurbanipál mindegyikről pontos másolatot készíttetett, az eredetieket pedig visszaadta jogos tulajdonosuknak. Mintegy 30 000 másolatot készíttetett agyagtáblákra, és mindet a könyvtárába helyezte. Layard ezeket a táblákat találta meg.

A táblák között volt tizenkettő, amelyek Gilgames eposzát tartalmazzák - egy olyan emberét, aki akkoriban az Erech első dinasztiájának legendás királya volt, szorosan a nagy özönvíz után. Azóta bebizonyosodott, hogy valódi ember volt.

Gilgames az örök élet titkát kereste, barátja, Enkidu halála készítette erre. Azt mondták neki, hogy meg kell találnia egy Utnapishtim nevű embert, akinek az istenek örök életet adtak.

Megtalálta Utnapishtimot, akit Gilgames sikeresen rábeszél, hogy mesélje el a történetét. Utnapishtim

kijelentette, hogy valóban az örök élet titkát kapta meg, és az istenek mondták el neki:

"Ó, ember Shurupak, Ubar-Tutu fia,
birtoklás, mentsd meg magadat;
Bontsd le a házadat és építs hajót;
legyen jól kimérve."

Leírja az általa épített hajót, és a haditengerészeti építészet minden alapelve szerint ez egy olyan hajó volt, amelyet

Nem lehetett felborítani - szögletes! (Valószínűleg hosszúkás). Miután megépítette, nem kevesebb, mint Nyolcszor rázta le a hajót; minden alkalommal visszahozta, bitumennel tömítette be, és újra ellenőrizte, Végre elkészült a hajó, így egy igazi Belszár-lakomát rendezett, hogy megünnepelje a befejezést, sörrel, borral, Szarvast és birkahúst szolgáltak fel mindenkinek, aki eljött.

Képzelve el ezt a szomszédságában! Néhány a szomszédai biztos azt hitték, hogy egy igazi őrült. A lakoma utáni napon úgy döntött. Hogy itt volt az ideje, hogy megrakodják a hajót, és tengerre szálljanak a túlélésért folytatott harcban.

"Ezután felszálltam a hajóra.
Az élet egész termését megrakodtam
- A családom, a barátaim,
A mező állatai, a mező jószágai, a
mesteremberek és mesterségük szerszámai -

Mindegyiküket beszálltam.
Aztán beszálltam, és becsuktam az ajtót.
Amint a hajnal szikrája felragyogott az égen, Az
ég elsötétült, fekete felhők gyülekeztek; Bennük
Adad dörgött.
Hamarosan minden fény sötétséggé
váltzott; a testvér nem ismerte fel többé a
testvért,
Az ég állatai már nem látják egymást."

Utnapishtim ezután leírja a vihar támadását, amely pusztá,
teljes rémületet keltett a hajón. Ezt követően,

"Hat napon és éjszakán át
vonult a szél és az árvíz,
A holokausztos szél elborította a földet. Amikor a
hetedik nap virradt,
A rossz szél elállt; az óceánok, - az árvíz - mely hadseregként
hadat viselt, megszűnt. Kinyitottam az ablakot, s láttam a
pusztítást, S az egész emberiség sárrá változott!
Olyan magasan és olyan laposan, mint a háztetők,
feküdt a mocsár! És több ezer halott...
Ember, állat és marha - A
mocsárban úszva!"

Ezután folytatta a hegynék ütközés, a három madár
elengedése, a levél visszahozatala; majd a kiszállás, az oltár
építése és még sok minden más következett.

Kiegészítés

A sajtó megjelenése óta egy Dr. Arthur Blesse nevű ausztráliai csillagász megfigyelt egy előrehaladó jelenséget, amelyről nem tudja, hogy közvetlenül kapcsolódik a következő kataklizmához. Az elmúlt öt év során a Nap felszíni hőmérsékletének havi mérései alapján megfigyelte, hogy a Nap hőmérséklete olyan ütemben csökken, amely azt jósolja, hogy 1999-re vagy 2000-re teljesen kialszik. Amit nem tud megjósolni, az az, hogy nagyon röviddel ezután újra fel fog gyulladni.

Amit felfedezett, az a következő kataklizma kezdetének hitelesítése, amelyet *az Ádám és Éva története* tudományos érveléssel, Nostradamus, Cayce és Scallion pedig tisztánlátással jósolt meg.

Amit Dr. Blesse valójában a teljes, teljes sötétség rövid időszakát jósolja, amikor a Nap teljesen kialszik, amit Utnapishtim a 101. oldal első bekezdésében ír le. Érdekes, hogy Blesse hitelesíti azt a rendkívül szokatlan, fekete sötétséget, amelyet Utnapishtim közvetlenül a hajnalhasadást követően ír le!

Ha teljes technikai magyarázatot szeretne (ez oldalakat vesz igénybe), kérjük, küldjön 2,50 dollárt a Bengal Tiger Pressnek. Ezt beillesztheti a könyv hátoldalára.

Kétségtelen, hogy ez a történet Noé özönvizének ősi változata, amelyet több ezer évvel ezelőtt írtak, és amely sok nemzedékre terjedt ki, mielőtt Ezsdrás öt írástudónak diktálta a Mózes I., II. és III. könyvének rekonstruálásában szereplő változatát.

Az egyik legfontosabb dolog benne, hogy első kézből, a helyszínen készült beszámolót kapunk egy réteg lerakódásáról, ahogyan azt a Grand Canyon, a Monument Valley és a Canyon de Chelly falain látható, a terrorizáló szél és az áradás szemléletes leírásával, amelyek az esemény részét képezik. A nyelvtudósok szerint ahhoz, hogy valaki ilyen leírást írjon, *ott kellett lennie, és a saját szemével kellett látnia.*

Ennél is fontosabb, hogy a nagy régész, Leonard Woolley az 1920-as években a Tigris-Eufrátesz folyók vidékén megtalálta Utnapishtim háztetőig érő iszaprétegét - akkor már agyag, mintegy kilenc láb vastagságban -, továbbá alatta egy eltemetett civilizációt, amely teljesen különbözik a fölötte találtaktól.

Természetesen ott van az a több mint 8000 túlélési legenda a Maláj-félsziget térségében, amelyet a nagy legendárius Fraser tárt fel; vannak más túlélési legendák a délnyugat-amerikai indiánoktól; és a Paul G. Zolbrod által írt *Dine bajane, The Navajo Creation Story** című könyvből ez a lenyűgöző legenda:

"A negyedik éjszaka végén, amikor végre befejezték a találkozót, mindannyian észrevettek valamit.

*University of New Mexico Press, Albuquerque, 1985

fehér keleten. Délen is látták. Nyugaton is megjelent. És északon is megjelent.

Úgy nézett ki, mint egy végtelen fehér hegylánc. Minden oldalról látták. Körülvette őket, és észrevették, hogy gyorsan közeledik feléjük. Egy magas, leküzdhetetlen vízfal volt! És minden irányból rájuk zúdult, úgyhogy sem keletre, sem nyugatra, sem délre, sem északra nem tudtak elmenekülni.

Így hát, mivel nem volt hová menniük, elmenekültek. Felszálltak a levegőbe. Azt mondják, egyre magasabbra és magasabbra szárnyaltak."

A repülésnek ebből a leírásából és a legenda következő részeiből az az értelmezésem, hogy az egész legenda a 11 500 évvel ezelőtti kataklizmából származik. Évek munkájába kerülne részemről, hogy megállapítsam, mikorra tehető ez az egy legenda. Nekem nincsenek éveim.

Vegyük a történetet, amelyről tudjuk, hogy két kataklizmával ezelőtről származik. A történészek azt mondják, hogy a 7000 évvel ezelőtti 4500 éves időszakról sehol a világon nem maradt fenn írott történelem. India, Görögország és Egyiptom követi ezt a jellemzőt. Érdekes, hogy 7000 plusz 4500 egyenlő 11 500 évvel ezelőtt, nem igaz?

Annak fényében, hogy az egyiptomi papok Szolónnak egy nagyszerű antediluvianus hellén civilizációról meséltek, vessünk egy pillantást a görög ábécére. Ma úgy írják, ahogyan

az egész írott görög történelem során; de a kiejtés nem ugyanaz. Euklidész idején a kiejtést megváltoztatták a korabeli "szlengre", mondják. Hasonlítsuk össze a modern és a régít:

Alpha	Alpaaha	A-pah-ah-ha
Béta	Béta	Bay-tah
Gamma	Kamma	<i>Kahm-ma.</i>
Delta	Telta	<i>Tell-ta.</i>
Epsilon	Epsilonom	Ep-zill-oan-om
Zéta	Zéta	Zay-tah
Eta	Etha	Ayt-ha
Théta	Thethehaha	Thay-thay-ba-ha
Iota	Iota	Eye-oh-ah
Kappa	Kapaa	Kah-pah-ah
Lambda	Lambeta	Lam-bay-tah
Mu	Mu	Moo
Nu	Ni	Nee
Xi	Xi	Ksee
Omicron	Omikleon	Oh-mik-lay-on
Pi	Pi	Pite
Rho	Laho	<i>Lah-A\oe</i>
Sigma	Zilkma	Zee-ik-ma
Tau	Tau	<i>Tah-oo</i>
Upsilon	Upazileon	Oo-p a- zee-lay- <i>ohn</i>
Phi	Pehi	Pay-high
Chi	Chi	Kigh
Psi	Pezi	Pay-zigh
Omega	Omecka	Oh-mec-kah

Ha hangosan felolvassuk a régi kiejtést, nagyon úgy hangzik, mint a polinéziai! Valószínűleg őskori maja szavak összefoglalása, amelyeket le tudunk fordítani angolra. Itt van tehát a görög ábécé: Túlradóan törnek az óceánok; Elárasztják a földeket. Földanya befogadja a mélységet. Ahol akadályok vannak, ott partok alakulnak. Hatalmas szelek tombolnak, Hol óceánok óceánokat halmoznak, Eltemetnek mindent, ami él és mozog. Ahol dombok vannak, eltűnnek, eltemetve, elmerülve az anyaföld földjével.

Egyedül a hegycsúcsok állnak ki a bolygónkra zúduló támadás előtt, amely apránként enyhül, amíg el nem jön a hideg szél. Az anyaország most a föld mélyén van, egy szakadék, egy hatalmas, fagyott sár tározója. A vulkánokból gőzök törnek elő, kavargó füsttel és olvadt lávával.

Úgy tűnik, hogy annak a kataklizmának a történetét meséli el, amely véget vetett a Laurentiai jégkorszaknak, elindította a régi kőkorszakot, véget vetett az ausztrál jégtakarónak, és elindította az egész világot érintő hirtelen éghajlati változást, amint azt az oceanográfia felfedezte. Természetesen ez volt az a kataklizma, amelyet Ádám és Éva túlélte, és amely véget vetett egy civilizációnak a keleti féltekén. Ennek a civilizációnak a nyomai - foszlányai - megtalálhatók a Valmiki hindu történész által feljegyzett legendákban, és a polinéziai törzsek, például a maorik által elbeszélte legendákban.

A történetet nyilvánvalóan szóban adták tovább nemzedékről nemzedékre az 5>000 éves, írott történelem nélküli időszak alatt; és Noé - vagy Utnapishtim - özönvize után, amikor a történelmet írni kezdték, ez lett a görög ábécé alapja.

Tényszerű, legendás vagy mitológiai - vagy talán még történelmi vagy féltörténelmi is, bármi legyen is az, a történet lenyűgöző, nem igaz? Ha tovább akarja folytatni, olvassa el Don Antonio Batres Jaurequi *Közép-Amerika története* című művét és James Churchward *The Lost Continent of Mu* című könyvét. Churchward sok hibát vét, de művei érdekes olvasmányok. A Tiahuanacói Kalendáriumkapu nem pontos kezelése megkérdőjelezi néha felületes módszereit.

A 11.500 évvel ezelőtti kataklizma előtti történelem legendák formájában jut el hozzánk; megérthetjük

ezeket a legendákat és eredetüket a kataklizmák történetének fényében sokkal jobban megismerhetjük. A görög ábécé a görög történelem során két formában létezett. Honnan származott azelőtt? Úgy tűnik, hogy az őskori maja vagy naga közvetlen leszármazottja. Talán a válasz a megalitokban, rúnákban és glifákban rejlik, amelyek a Matto Grossótól Németországig, Finnországig, Angliáig és Frízföldre terjednek. Jelenleg csak annyit mondhatunk, hogy ezek a hellének őskori titkai!

Most már el kell hagynunk a hipotéziseink élvezetének örömeit, és vissza kell térnünk a komolyabb megfontolásokhoz. Beszéljünk a kirakós legnehezebben megfogható darabjáról, arról a résről, amelynek levezetése és a kirakósba illesztése húszt évvel ezelő igénybe: a kiváltó okról, a kataklizmák okáról.

Gondolataim Georges Cuvier 1812-ben írt, a tudomány világához intézett kihívásához nyúlnak vissza: "fedezd fel az okot, amiért ezeket az eseményeket." Dr. Hibben kortárs kiegészítése ennek a kihívásnak valójában elválaszthatatlan része: "Egy fogyasztó rejtelem minden jó megoldásának választ kell adnia az összes tényre".

Ahogy teltek az évek, és továbbra is elégedetlenek voltunk a ravaszra vonatkozó elképzeléseinkkel, a kirakós játéknak erre a részére koncentráltunk. Húszt évbe telt, mire találtunk egy kielégítő megoldást - olyat, amely minden tényre választ ad.

A svéd fizikus lenyűgöző munkássága

Hannes Alfvén megvilágította a válaszhoz vezető kanyargós utat. Az 1950-es években felfedezett egy olyan energiatípust, amelyről senki sem gondolta, hogy létezik, és amelyet "magnetohidrodinamikai" energiának nevezett el. Rövidítve mhd-nek hívják. Valójában mágneses, elektromos és fizikai erők kombinációjáról van szó.

Ezt a legjobban egy általam "konyhai példával" lehet leírni. Tegyük fel, hogy veszünk egy üveghengert, amely szobahőmérsékleten higanyt tartalmaz - és mindenki tudja, hogy az ilyen körülmények között "olvadt" vagy folyékony. Annyira sűrű, hogy egy üvegtükröt lehet ráúsztatni. Tegyük hát ezt, és csináljunk néhány karcolást a tükörrre. Ha a tükörrre lefelé világítunk, a fénysugár visszatükröződik a mennyezeten, és a tükörben lévő karcolások képét mutatja a mennyezeten.

Most tegyünk egy keverőt - mint a mosógép keverőjének miniatűr változatát - a higanyhenger aljába, egy tengellyel vagy tengellyel, amely a henger alján keresztülmegy, és a keverőhöz van rögzítve. Tegyük a henger aljából kilógó tengely végére egy fogantyút. A fogantyúval ide-oda forgathatjuk a keverőt (csak lassan, mert a higany olyan sűrű és nehéz), és megmozgathatjuk a higanyt az üveghengerben.

Amikor a higanyt ilyen módon mozgatjuk, azt tapasztaljuk, hogy a higany csúszása atomról atomra,

olyan nagy, hogy a higany elnyeli a keverőberendezés minden mozgását, mielőtt az elérné a felső felületet, ahol a tükör van. A tükör nem mozdul meg.

Ha egy drótot tekerünk az üveghenger köré, és egy elemhez csatlakoztatjuk, akkor egy elektromágnezt kapunk - ugyanazon elvek szerint, mint amit az otthoni csengőnél használunk. A henger körül elektromos áram folyik, a hengeren pedig végig, végig mágneses mező halad át.

Most azt látjuk, hogy a dolgok megváltoztak. Amikor a keverőt ide-oda forgatjuk, a higany úgy viselkedik, mintha műanyag, vagy majdnem szilárd anyag lenne. A tükör minden olyan mozgást megtesz, amit a keverő tesz, ami azt mutatja, hogy a higany elvesztette belső csúszósságát, és integrálisan úgy mozog, mintha majdnem szilárd lenne.

Alfven ennek a kísérletnek egy finomított változatát próbálta ki laboratóriumában, és így fedezte fel a jelenséget. Először arra gondoltak, hogy a higanyban apró elektromos töltések, úgynevezett "örvényáramok" keletkeznek, amelyek viszont apró, helyi, ellentétes mágneses tereket hoznak létre, és ez okozza a megszilárdulási hatást. Arra a következtetésre jutott, hogy ha ez igaz, akkor minél nagyobb átmérőjűvé tette az üveghengerét, annál nagyobbak kellett lennie az elektromos áramnak és annál erősebbnek a mágneses térnek ahhoz, hogy a keverő és a tükör között ugyanaz a fizikai erőkapcsolat maradjon fenn.

Épített egy másik keverőedényt egy nagyobb átmérőjű higanyhengerral - és a *fordítottját* találta igaznak! Minél nagyobb volt az üveghenger átmérője, annál *kisebb* mágneses térerősségre és elektromos áramra volt szükség a keverő és a tükör közötti fizikai erőkapcsolat fenntartásához. Ez látszólag az ismert fizika és mérnöki tudományok minden szabályát felrúgta.

Hannes Alfven rájött, hogy felfedezte egy olyan energia létezését, amely a keverőtől a tükörig terjed, és amelyet korábban egyetlen tudós sem észlelt. Szigorú matematikai munkája James Clerk Maxwell három zseniális egyenletének kibővítésével az elektromágneses sugárzás (az önök számára rádióadások) kifejezésére kimutatta, hogy a keverő és a tükör között elektromos, mágneses és fizikai erők együttes mezőként hatnak.

Alfven kiterjesztette matematikai kutatásait, hogy kimutassa, hogy a világűr szó szerint egy mhd energia tenger, és hogy bármilyen gyenge is bármely kék-fehér csillag mágneses mezeje, elég erős ahhoz, hogy a csillagon belül egy belső mhd energiaszerkezetet tartson fenn.

Alfven munkája bármely olyan bolygóra is vonatkozik, amelynek csak egy-egy északi és déli mágneses pólusa van. 1 több földáram-felvevő állomást építettem, és személyes megfigyelésből tudom, hogy a földáramlások elég erősek ahhoz, hogy bolygónk belső mhd szerkezetét megtartsák.

Most már tudjuk, hogy a Föld belsejében lévő olvadt rétegek úgy viselkednek, mint az Alfvén-kísérletben szereplő higanyhenger. Amíg mhd energia hatja át őket, addig úgy viselkednek, mintha plasztikusak, vagy majdnem szilárdak lennének.

Azt is tudjuk, hogy a Föld burka - amely magában foglalja az óceánokat, a kérget és a köpeny egy icipici részét - a mai állapotában dinamikailag nem kiegyensúlyozott. Durva számítások azt mutatják, hogy egy hatalmas, $48,6 \times 10^{21}$ tonnamérföldes nyomaték hajlik arra, hogy a héjat a Föld belseje körül elforgassa; Grönland és az Antarktisz kevesebb mint fél nap alatt az Egyenlítő felé mozdulhatna, ha a héj szabadon elmozdulhatna.

Amíg a belső mhd energiaszerkezet elég erős marad ahhoz, hogy az olvadt rétegek szinte szilárd testként viselkedjenek, a héj nem fogja elmozdítani a helyzetét a Föld belseje körül. Az biztos, hogy a burok fokozatosan elmozdul; a témát kiválóan tárgyalja Dr. Markowitz, a washingtoni U. S. Naval Observatory (U. S. Naval Observatory, Washington, D. C.) munkatársa, a *Latitude and Longitude, and the Secular Motion of the Pole* című tanulmányában.

Egy kataklizma idején azonban az egész Naprendszer áthalad egy mágneses nullzónán a Tejútrendszer galaxisában. Ezeket a nullzónákat néha "fordított zónáknak" nevezik, és ez így is van, mivel a galaktikus nullzónák mindkét oldalán lévő mágneses mezők ellentétes irányban helyezkednek el. Néhány fizikus úgy találta.

hogy egyre gyorsuló ütemben haladunk egy újabb nullzóna felé; a geofizika ismert ténye, hogy a Föld mágneses mezejének erőssége, amely most több mint 35%-kal kevesebb, mint 300 évvel ezelőtt, egyre gyorsabban és gyorsabban csökken; valóban egy nullzóna felé közeledünk. Mindenesetre, amikor egy nullzónán haladunk keresztül, bolygónk belső mhd energiaszerkezete olyan mértékben csökken, hogy a külső, sekély, 60 mérföld vastagságú olvadt réteg szabad folyadékként viselkedhet. Már nem köti a Föld héját a 120 mérföld mélyen kezdődő belsejéhez, ahogy a tükröt a higanyon keresztül a keverőhöz kötötte a mhd energia Hannes Alfvén kísérletében.

A Föld héja felszabadul, hogy új dinamikus egyensúlyt találjon a Föld belseje körül. Elmozdul abba az irányba, amerre a héj nyomatékegyenlőtlensége diktálja, hogy új egyensúlyát megtalálja - és a külső szilárd héj alatti 60 mérföld mély, fehéren forró (2500 fok feletti) olvadt réteg végig kenődik az elmozduláson.

A kiváltó ok tehát az, hogy bolygónk (az egész Naprendszerrel együtt) áthaladt egy galaktikus méretű mágneses nullzónán, amely a Föld belső mhd energiáját olyan alacsony szintre csökkentte, hogy a 60 mérföld mélységben kezdődő és 120 mérföld mélységig terjedő sekély olvadt réteg szabad folyékony kenőréteggé válhat a Föld burka és a szilárd belseje között.

Minden egyes kataklizma során a burok megtalálja az új

dinamikus egyensúly, amely akkor oldódik fel, amikor a burok olyan helyzetbe került, amelyben a jégsapkák egyenlítői irányban forognak és a Torrid-zóna melegében olvadnak. Mivel viszonylag gyorsan olvadnak, és általában összesen mintegy nyolcmillió köbkilométernyi jég (mint ma is), a világ óceánjai - a jég elolvadása után - az újonnan keletkezett vízzel mintegy 200 lábnyira emelkednek.

Új sarki jégsapkák képződnek a sarkvidékekre áthelyezett területeken; ezek nem lesznek a forgástengelyünkkel közepén, így egy új, növekvő egyensúlyhiány jön létre, amely az új jégsapkák növekedésével növekszik, és akkor oldódik fel, amikor a Föld az egész Naprendszerrel együtt áthalad egy másik galaktikus nullzónán, 10.500 évvel később.

Ami a sekély olvadt réteget illeti, egyes geofizikusok és szeizmológusok kétségbe vonják annak létezését. I 1924-ben a nagy szeizmológus Beno Gutenberg a földrengések szeizmográfiai feljegyzéseiből azt vezette le, hogy a rétegnek léteznie kell. Azóta a hawaii szeizmológusok azt mondják: "Természetesen! Ez a forrása annak az olvadt anyagnak, amit a vulkánok okádnak ki!" Más szeizmológusok pedig azt mondják: "Nos-I-I, ott van, de nem olvadt, hanem műanyag, vagy majdnem szilárd". Mindkettőjüknek igaza van. Olvadt, és az mhd-tartalma miatt majdnem szilárd anyagként viselkedik.

Az oceanográfia megadja a választ: Az IGY adatai azt mutatják, hogy az óceáni árapályok világszerte a vízmélység növekedésének három tizedét nyomják le az óceánok fenekét.

apály és dagály között. Az olvadt rétegnek az óceán feneké alatt kell lennie ahhoz, hogy a fenekét csak néhány méternyi víz nyomja be a Földbe.

Amilyen biztosan van még élet az Univerzumban, olyan biztosan van a Tejútrendszerünkben; és amilyen biztosan van élet a mi galaxisunkban, olyan biztosan halad át benne a Naprendszerünk egy másik mágneses nullzónán - sőt, még sok másón is. Ezzel elérkeztünk a következő kataklizma témájához.

Mint már említettük, Hale matematikai elemzése a wisconsini korszakot 14 750 évre teszi. Az utolsó kataklizma - Noé vagy Utnapishtim özönvize - 6 993 évvel ezelőttre tehető. Ádám és Éva kataklizmája - a Laurentiai jégkorszak vége - közel 11 543 évvel ezelőttre tehető. Hale matematikája szerint a nullzóna és az idő közötti szerkezet helikoidális; és ahogy az Univerzum közeledik a felezési pontjához, a kataklizmák egyre nagyobb gyakorisággal következnek be, a köztük lévő rövidebb korszak-időszakok között. Miután az Univerzum átlépte a felezési idejét, a kataklizmák csökkenő gyakorisággal következnek be, a közöttük lévő időszakok pedig a Világegyetem első felezési idejének tükörképe szerint növekednek.

Úgy tűnik, hogy a mi Univerzumunk felezési ideje a Szudán-korszak közepén volt, ami azt jelenti, hogy a Szudán-medencét követő hosszabb korszakok közül az elsőben vagyunk, amely átölelte a felezési időt. A mi sarkvidéki korszakunk a Hudson-öböl-korszakot tükrözi, amely 7000 éves volt.

A 24. oldalon található táblázatot most úgy rekonstruálhatjuk, hogy hét korszakot mutasson: négyet a múltban, a jelenben és kettőt a jövőben (alulról felfelé olvasva):

Területek az Északi-sarkon Kezdet Vég Időtartam (Északi-sarki korszakok) (évtől mostanáig) (év)

Ismeretlen	+ 10,507	+25,257	14,750
Bengáli-öböl	+7	+ 10,507	10,500
Jeges-tenger	-6,993	+7	7,000
Szudán-medence	-11,543	-6,993	4,550
Hudson Bay	-18,543	-11,543	7,000
Kaszpi-tenger	-29,043	-18,543	10,500
Wisconsin	-43,793	-29,043	14,750

Természetesen sok korszak előzte meg a Wisconsin-korszakot, és ugyanennyi követi majd az ismeretlen korszakot.

Láthatjuk, hogy az írott történelem nélküli sötét időszak a Szudán-medencei korszak volt. Nézzük most az őskort más szemszögből - a mai civilizációnk mércéjével.

Láthatjuk, hogy több mint 5000 év kellett ahhoz, hogy az ember a kőkorszakon és a kényszerű tudatlanságon keresztül visszatáncogjon a lábára. További 1000 év kell neki ahhoz, hogy megtanuljon értelmesen utazni, hogy elkezdje legyőzni a babonákat, hogy létrehozza az érdemleges kommunikációt,

a prűdériát eléggé eltemetni ahhoz, hogy jelentős előrelépést érijünk el az orvostudományban. A civilizáció fejlődése lemérhető az embereknek a szűlő nőkhöz való hozzáállásának változásán; olvassa el Howard W. Haggard, M.D. *Ördögök, drogok és orvosok* című könyvét; emlékszem, amikor a szűlész orvos az orvosi szakmában a legalantasabbnak számított. A férfi kisebbségi komplexus az egész történelemben megnyilvánul, kezdve az Ószövetségtől; az inkvizíció hét évszázadában, amikor *a máglyán elégetett hárommillió ember 98%-a* nő volt; a tulajdonjogokon, az öröklési és választójogi törvényeken; a jövedelmi egyenlőtlenségeken; és a világszerte elharapódzó nemi erőszakon keresztül. Vajon kinötte már ezt?

Ha megnézzük a technikai vívmányainkat - amelyek eléréséhez több mint 6900 évre volt szükségünk -, gondoljunk csak bele, mire lennének képesek, ha 10 500 évünk lenne. Olyan gyakran lennének az űrben, mintha csak a háztömb körül sétálnánk. A fosszilis tüzelőanyagok és az atomenergia a halott múltba tartoznának; az ember által létrehozott gravitáció, amelyet már most is tudunk, és a természetes mágnesesség, amelyet szintén már most is tudunk használni, lennének a meghajtás, az energiatermelés és a kommunikáció eszközei, mivel a természet folyamatait már kellően megismertük ahhoz, hogy azokat ellenőrzött módon lemásoljuk a mi felhasználásunkra.

A Kaszpi-tenger és Wisconsin korszakából származó legendákból úgy tűnik, hogy az ember pontosan ezt tette.

a 10 500 és 14 750 éves korszakokkal, amelyekkel rendelkezett. Valmiki ír vimánákról, Brahma fegyveréről és Indra dárdájáról, "égi szekerekről" és még sok másról. A Mu és Atlantisz legendái, a nagy technikai vívmányokról, valamint a semmihez sem fogható erkölcsi perverziókról a Kaszpi-tenger korszakából származnak. Néhány legenda a 7000 éves Hudson-öböl-korszakba is átnyúlik, ami azt mutatja, hogy a 18 543 évvel ezelőtti kataklizmán keresztül megmaradt némi tudás.

Ha megnézzük Nostradamust, azt találjuk, hogy az ő jóslatai a Kr.u. 2000-es év körül érnek véget. Akár elfogadjuk őt, akár nem, Edgar Cayce egy kataklizmát jósol Kr.u. 1.999-re, Hale matematikája pedig azt jelzi, hogy a Kr.u. 2000-es év körül fog bekövetkezni.

Ami engem illet, nem vagyok elégedett ezekkel a számokkal; számomra a kataklizma valamikor hét és kétszáz év között esedékes. Ha meg lenne a "választásom" - vagyis ha lenne rá pénz -, akkor az egész témát egy intenzív, mindenre kiterjedő alkalmazott matematikai programnak vetném alá, hogy a lehető legpontosabban meghatározzuk, mennyi időnk van a következő kataklizma előtt; aztán egy intenzív tanulmányt végeznék annak meghatározására, hogy mit kell tennünk a hátralévő időben, hogy felkészüljünk rá.

Te nem tennéd?

KÖVETKEZTETÉS

India

Görögország

Egyiptom

Amikor Indra, az istenek királya elpusztította a Titánt, aki a föld vizeit a belsejében tartotta fogva, visszatért a Központi Hegy magaslataira, fülében az eső és a folyó vizek énekével. De ahol egykor lakhelye állt, ott csak romokat és hamut látott. Ezért megidézte Visvakarmant, a munkák és a művészetek istenét, és megkérte, hogy építsen egy másik palotát, amely megfelel az ő hatalmának. Az építész munkához látott; hamarosan tornyok, épületek és kertek emelkedtek a tavak és erdők között. Indra türelmetlenül sürgette őt. Minden nap valami újabb csodát követelt, gazdagabban díszített pavilonokat, nagyobb számú és ravaszabb szobrokat. Úgy tűnt, láz ég benne. És Visvakarman, kimerülve a munkában, elhatározta, hogy panaszt tesz a világ Teremtője előtt. Brahmá fogadta őt, meghallgatta, jóváhagyta, és elment, hogy ügyét a legfelsőbb Lény, Visnu elé terjessze. Segítséget ígértek neki.

Hamarosan egy fiatal bráhmána jelent meg a király palotájában, és audienciát kért. Szeme fényétől elbűvölve Indra teljesítette a kérését. "Ó király - mondta a hírnök -, a te palotád lesz a legnemesebb mind közül". Ezek a szavak édesek voltak Indra fülének, és ő örült. Visnu hírnöke folytatta: "Ez lesz a legnemesebb palota, amelyet az Indrák előtted igyekeztek felépíteni." A király nyugtalanná vált. "Azt mondod, hogy voltak más Indrák, más Visvakarmák előttünk, más paloták az enyémelek előtt?" "Valóban igen - felelte az ifjú -, láttam őket."

"Sőt, láttam a világot felemelkedni és eltűnni, felemelkedni és újra eltűnni, mint egy teknősbéka páncélja, amely a Végtelen óceánból jön ki és süllyed vissza. Jelen voltam a Ciklusok hajnalán és alkonyán, túl a számukban való számoláson, és nem tudtam megszámolni az összes Indrát és Visvakarmant, még a Visnukat és Brahmákat sem, akik vég nélkül követik egymást. "

Brahmavaivarta Purana és Krishnajanma

Khanda

"Ó, Szolón, Szolón, ti hellének csak gyerekek vagytok. nincs olyan régi tanítás, amelyet ősi hagyományok adtak át nektek, sem olyan tudomány, amely a korral megöregedett, és megmondom nektek ennek okát. Az emberiségnek sokféle okból eredő pusztulása volt és lesz is, a legnagyobbat a földtűz és az áradás okozta. Bármilyen történt akár a ti országokban, akár a miénkben, akár bármely más országban, amelyről tudomásunk van, bármilyen nemes és nagyszerű vagy más módon figyelemre méltó cselekedet, ami történt, mindez már régen be van írva a mi templomi feljegyzéseinkbe, míg ti és más nemzetek nem vezettek elpusztíthatatlan feljegyzéseket. És aztán egy idő után a szokásos özönvíz járványként látogat el hozzátok, és csak azokat hagyja el közületek, akiknek nincs betűje és műveltsége. Így aztán újra kell kezdenetek mindent előlről, mint a gyerekek, és semmit sem tudtok arról, hogy mi történt az ősi időkben sem közöttünk, sem közöttetek."

Ami a genealógiáitokat illeti, amelyeket elmeséltetek nekünk, azok nem jobbak, mint a gyermekmesék; mert először is, ti csak egy özönvízre emlékeztek, holott több is volt. Másodszor pedig a ti földetekben, amelyet nem ismertek, a valaha élt legszebb és legnemesebb emberi faj élt, amelynek ti csak egy magva vagy maradéka vagytok. És ezt nem tudátok, mert sok nemzedéken át nem készítettek feljegyzéseket annak a pusztulásnak a túlélőit."

Platón: Timaiosz (Egy egyiptomi pap mondja)

Ezért nem fogunk félni, még ha a föld eltűnik is, és ha a
hegyek a tenger közepébe kerülnek is;

Bármennyire is zúgnak és háborganak a vizei, *bármennyire is*
megremegnek a hegyek a dagadásától.

Zsoltár 46

A SZERZŐ

Dr. Thomas a Dartmouth College és a Columbia Egyetem hallgatója volt, az utóbbin villamosmérnöki diplomát szerzett.

Az 1949 óta végzett kutatásai és elemzései eredményeként Dr. Thomas a világ vezető kataklizmológiai szakértőjévé vált.

A rétegtan, a gerinces paleontológia, a radiológia, az oceanográfia, a glaciológia, a szeizmológia, a paleofilológia, a földmágnesség, az antropológia és más kapcsolódó területek keresztkorrelációs kutatásai bebizonyították, hogy a DeLuc által 1779-ben és Cuvier által 1812-ben bemutatott kataklizmológiai koncepciók a nemzetközi tudományos körökben a korábnál egyértelműen elfogadottabbak.

Dr. Thomas a különböző földtudományok integrálása terén tett meghatározó erőfeszítései révén az egyetlen olyan amerikaiként tűnt ki, aki ilyen speciális tudományos erősséggel rendelkezik.

Húsz évet szentelt *Az Ádám és Éva történetének* megírására, amelyből hét évet az I. Mózes I., II. és II.

III. Ő az egyetlen személy, aki formalizálta a kataklizmológia tudományát, amit azáltal ért el, hogy először az ismert, elfogadott adatok kereszthivatkozásával bizonyította vagy cáfolta, hogy megtörténtek-e kataklizmák, majd levezette a kataklizmák folyamatát, majd a kataklizmák időbeli ütemezését, és tizenöt évig tartó kutatásokat folytatott a kiváltó okok megtalálása érdekében.

Utóhatás
a
Ádám és Éva
Story
a

Chan Thomas

Első kiadás

Minden jog fenntartva
Beleértve a teljes vagy részleges
többszörözés jogát bármilyen
formában.
Szerzői jog © 1993 Chan Thomas.

Kiadó: Bengal Tiger Press Drawer
1212
South Chatham, MA 02659
Printed in The U.S.A.

Az éjszaka
farkasainak,
akik hallván...
A múlt szelei

Üvöltés a jövőbe

Az élet egy rövid mester

- Egy epizód,

Az óra ketyegése.

Olyan kevés időnk

van, hogy tanuljunk a

múltból.

AFTERMATH

A kataklizmák minden elképzelhető módon hatással vannak ránk. *Semmit sem* hagynak érintetlenül. A kataklizma felé közeledő évek teljesen másképp hatnak ránk, mint a kataklizmát követő évek. Olyan kevesen maradnak életben - az összes életnek jóval kevesebb, mint egy százaléka -, hogy mindenki, aki túléli, egyedi történetet tud elmesélni, függetlenül attól, hogy a túlélés tervszerűség és szándék vagy pusztán szerencse eredménye.

Azt hiszem, a kataklizmához vezető éveket nevezhetjük előfutárnak. A leghelyesebb, ha egy kis időt szentelünk az előfutárnak; az elmúlt néhány év során határozott jelei vannak annak, hogy ebbe az időszakba lépünk át.

Az evolúcióról szóló minden eddigi előadásban egyetlen olyan értekezés sem volt, amely a kataklizmáknak az evolúcióra gyakorolt hatásáról szólt volna. Apropó, hogy legalább egy rövid értekezést beillesszünk ebbe a könyvbe, mivel a kataklizma-mutáció kölcsönhatás vizsgálatának számos más evolúciós szemponttól való gondolkodásunkat is befolyásolnia kell.

Harmadszor, Jézus életének van egy olyan maradandó történelmi aspektusa, amelyre a prehisztorikus maja, vagy naga, fontos befolyással van, és, mint látni fogjuk, képesek leszünk kijavítani egy régóta fennálló tévhitet. Továbbá, mivel ez eléggé apropóhoz illő, áttekinthetjük, mit mondott Jézus a kataklizmákról.

TARTALOM

A mi előfutárunk5. oldal

Evolúció19. oldal

Jézus mint történelem29. oldal

Angyalok és UFO-k47. oldal

Jézus és a kataklizmák63. oldal

Utógondolatok67. oldal

Utójáték71. oldal

Utóhatások75. oldal

A szerző81. oldal

Ajánlott olvasmányok83. oldal

Mi történik a mágneses mezőnkkel85. oldal

A MI ELŐFUTÁRUNK

1967-68-ban különleges megbízást kaptam egy nagy repülőgépipari cégnél egy magas biztonsági szintű, fejlett kutatási projektben. Miközben ezen a projekten dolgoztam, azon kaptam magam, hogy felvettem néhány kérdést azzal kapcsolatban, hogy milyen hatással van az emberi fiziológiára, ha az embert a világűr - vagyis a sugárzási öveken túli - extrém alacsony sűrűségű mágneses mezejébe helyezik, mint amilyen a Föld és a Hold között félúton. A magam idejében az emberi testben lévő fehérjék molekuláris szerkezetével foglalkoztam, és azzal a lehetőséggel, hogy az alacsony sűrűségű mágneses mező környezetének karcinogén (rákkeltő) hatása lehet.

Mindössze néhány hétig tartott, és két következtetésre jutottam: először is, a fehérjeszerkezet, például az izmokban és a kötőszövetekben, szó szerint szétesne körülbelül három hónap elteltével ebben a környezetben; másodsor, ugyanennyi idő alatt bármelyik ember ebben a környezetben általános rosszindulatú daganatos megbetegedésnek - ráknak - lenne kitéve tetőtől talpig. Írtam egy rövid tanulmányt a tanulmányom eredményeiről, és benyújtottam a felettesemnek. A tanulmányt elraktározták és végül elfelejtették, és közölték velem, hogy ez nem tartozik a vállalatnál végzett feladatkörömbe.

1968-ban a *Los Angeles Times* címlapján volt egy cikk a Hahnemann Medical College két tudósáról, akik ugyanarra gondoltak, mint én - csakhogy ők úgy döntöttek, hogy megtalálják a

egereken végzett kísérletekkel. Egy csomó, genetikailag azonos törzsű egeret helyeztek el nagyjából 15 centiméter átmérőjű alumíniumhengerekben, amelyek egyik felét olyan mágneses mezőben tartották, mint amilyenben mi élünk, a másik felét pedig olyan mágneses mezőben, amely a Föld és a Hold közötti félúton van. Mindkét henger csoportban ugyanaz a fizikai környezet, ugyanannyi hím és nőstény egér, ugyanaz a táplálék, ugyanaz a világítás, ugyanaz a játékkörnyezet és ugyanaz a vizellátás volt. Három hónap elteltével az alacsony sűrűségű hengerekben lévő egerek mindegyike ugyanazokat a hatásokat szenvedte el: először is, egyszerűen szétesett az összes fehérjeszerkezetük, másodszor, több mint 35%-uk látható, tetőtől talpig rákos megbetegedést szenvedett. A belső rákos megbetegedésekről nem készült elemzés.

Annyira megdöbbenett, hogy koncepcionális munkámat kísérleti munkával igazolták, hogy azonnal telefonon felhívtam a két tudóst. Őket is megdöbbenette a munkám megismerése, és meglepte őket, hogy tudtam, miért jöttek létre az eredményeik. A felettesemet is megdöbbenette előrejelzéseim pontossága. A tudósok meghívtak a Hahnemann Orvosi Főiskolára, hogy töltsék velük egy hetet; a cégem vidáman állta az útiköltségemet.

A velük Philadelphiában folytatott megbeszéléseim során elmondták nekem, hogy van valami, amit nem közöltek a sajtóval, és ami nem volt általánosan ismert.

Azt remélték, hogy tudok segíteni nekik abban, hogy mi az oka ezeknek az eredményeknek, amelyek zavarták őket.

Az első dolog, amit elmondtak nekem, hogy az egerek bűnözővé váltak az alacsony sűrűségű mágneses mező környezetében.

"Bűnöző!?" Kiáltottam fel. "Honnan a fenéből lehet tudni, hogy egy egér mikor válik *bűnözővé*?" \ kérdezte.

"Nagyon egyszerű" - volt a válasz. "Majdnem minden emlős számára vannak alapvető végtörvények; az egerek és az emberek sem kivételek ez alól. A kannibalizmus a végső kegyetlenség, és ők kannibálissá váltak. Annak ellenére, hogy bőven volt ugyanolyan táplálékuk, mint az egereknek a normál mágneses térerősségű hengerekben, előszeretettel hódoltak a kannibalizmusnak. A normál hengerekben lévő egerek normálisan bántak egymással - és csak a normális táplálékukat ették." Egy pillanatnyi szünetet tartott.

"Van még egy dolog, ami igazán zavarba ejt minket" - folytatta. "Ugyanezek az egerek, akik kannibálissá váltak, szó szerint éjjel-nappal *erőszakos* nemi erőszaknak hódoltak. Ez és a gyilkosság a másik végkegyetlenség."

"Lehetséges, hogy az egereknél különbséget tudsz tenni a nemi erőszak és az erőszakos nemi erőszak között?" kérdeztem. "Úgy tűnik, lehetetlen különbséget tenni egereknél."

"Ó, igen", mondta, "Ez mindig megtörténik a

állatvilág. Például a tengeri oroszlánok és a tengeri elefántok. Általában erőszakos nemi erőszakot alkalmaznak. Ezeknél az egereknél az alacsony sűrűségű hengerekben szinte minden szexuális aktus erőszakos nemi erőszak volt, míg a normál hengerekben soha nem láttunk ilyet. Persze fel kell tételeznünk, hogy akkor történhetett, amikor nem figyeltünk."

"Persze az embereknél könnyű különbséget tenni erőszakos nemi erőszak és nemi erőszak között - ajánlottam fel.

"Jogilag talán nem olyan könnyű különbséget tenni" - válaszolta - "de erkölcsileg azt hiszem, könnyű. De minket itt az érdekel, *hogy miért* folyamodtak erőszakos nemi erőszakhoz csak azért, mert a környezetük egy alacsony sűrűségű mágneses mező. Azt reméltük, hogy legalább egy koncepciót tudsz adni, amin elindulhatunk."

Elmondtam neki, hogy a munkám során valóban tanulmányoztam a civilizációkról szóló legendákat a kataklizmákhoz vezető években, amikor a Föld mágneses mezeje egyre gyorsabban csökkent, ahogy közeledtek a nullzónához; és minden esetben úgy tűnt, hogy a bűnözés - lényegében az ember embertelen bánásmódja az emberrel - elhatalmasodik. Még a navajo indiánok is beszéltek erről a kataklizma közeledtéről szóló legendájukban, de ők házasságtörésnek nevezték. Könnyen lehet, hogy az ő meghatározásukban a nemi erőszak bármilyen formája, legyen az erőszakos vagy nem erőszakos, benne volt a "házasságtörés" kifejezésben.

A tanulmányaim után furcsának tűnt.

eszembe sem jutott, hogy a nemi erőszak és az erőszakos nemi erőszak a kataklizmát megelőző időszak elsöprő bűnözésének része. Később arra a következtetésre jutottam, hogy ez azért volt, mert tények után kutattam, és ez soha nem jelent meg előttem nyomtatásban. Azt feltételezni azonban, hogy ez az elsöprő bűnözés természetes része, helyes feltételezésnek tűnt.

Némi mérlegelés után megadtam nekik a következtetésemet. Megfogadnám, hogy egy csökkenő vagy csökkentett mágneses mezőjű környezet a közelgő végzet érzetét keltheti a benne tartózkodókban. Minden bizonnyal az az érzésük támadna, hogy valami irányíthatatlan dolog pusztítja őket, tehát miért ne kaphatnák meg, amit akarnak, függetlenül a következményektől? Az emberek esetében *az empátia nélküliek válnak először bűnözővé*. Az állatok esetében valószínűleg helyénvaló azt feltételezni, hogy kezdetben kevés empátia van bennük, vagy egyáltalán nincs.

Philadelphiából való hazautazásom után megvizsgáltam a világ minden tájáról származó statisztikákat. Az Egyesült Nemzetek Szervezete a nemi erőszak hatalmas növekedéséről számolt be minden nemzetről, függetlenül a gazdasági helyzettől, az intellektuális szinttől, a társadalmi erkölcsöktől, a kormányzati státusztól, a családszerkezettől, valamint attól, hogy egy nemzet a mérsékelt övben vagy a tiramis övezetben van-e; és függetlenül az etnikai hovatartozástól vagy vallástól, illetve attól, hogy egy nemzetnek van-e hivatalos államvallása. A nemi erőszakok számának világszerte tapasztalható elképesztő növekedése vezető tényező volt az általános bűnözési ráta emelkedésében az egész világon.

Az 1960-as és 1970-es években a kataklizmológiáról tartottam előadásokat szerte az Egyesült Államokban. Emlékszem, hogy a teljes kép bemutatása után azt jósoltam, hogy 1990-re a bűnözés olyan szintet fog elérni országunkban, hogy a nemzet bűntüldöző szervei nem lesznek képesek megbirkózni vele.

Azok közülünk, akik elég idősek ahhoz, hogy emlékezzenek a mindennapi közlekedési szabállysértésekre, amelyek azonnal idézést vonnának maguk után, most a rendőrség figyelmen kívül hagyja őket. Egyszerűen túl elfoglaltak. A nyomozók annyira elfoglaltak, hogy nem tudják kivizsgálni az ügyét, ha gyilkossági kísérlet áldozata; túlságosan lefoglalja őket a tényleges gyilkosságok kivizsgálása. Ha százezer vagy négyszázezer dolláros csalás áldozata vagy, nem tudnak veled foglalkozni; túlságosan lefoglalja őket a milliárdos nagyságrendű csalások kivizsgálása. Ez magában foglalja a főügyészeket és stábjukat, a kerületi ügyészeket és stábjukat, valamint a SEC-t és a szövetségi bíróságokat. A bűnügyi oldalhoz tartoznak a bizalmi művészek, a felsővezetők, a bankárok, a takarékszövetkezeti vezetők, a vezető beosztásúak, a családosok, a tolvajok, a betörők, a függők, a függőknek eladók, a gyilkosok, és a társadalom szinte minden szintje, a neves személyiségektől a hajléktalanokig.

Ez egy rendkívül fontos kérdést vet fel. Amilyen biztos, hogy a Nap keleten kel fel és nyugaton nyugszik, eljön az idő, amikor el kell döntened, hogy szeretnéd-e, hogy te és a családod túléljétek a következő évet.

kataklizma. El kell majd döntenetek, hogyan fogtok hosszú távon túlélni, ha túlélitek. Olyan helyet kell választanotok a túléléshez, ahol a túlélés lehetséges, a legvalószínűbb hely egy hegytető keleti oldala, amely elérhető lesz, amikor eljön az idő.

*A legfontosabb, hogy meg kell találnia a módját annak, hogy megvédje magát és családját a bűntényt megelőző és az azt követő években. Bizonyára szükségetek lesz ellátmányra, szerszámokra, faanyagra és készletekre, amelyekkel viharból menedéket építhettek a kataklizma elől, ruházatra, elsősegélyre, orvosi könyvekre, távcsőre, tűzifára, tűzgyújtó eszközökre és egy könyvtárra, amellyel a fiatalokat taníthatjátok. Tartalmazza a *Ciba Pharmaceutical köteteit Dr. Frank Netter-től*. Továbbá, vegye fel a *Természetes szülés magától tanítva** című könyvemet - az egyetlen könyvet, amelyet a témában írtak, és 43 éve tanítom a természetes szülést.*

Az előző bekezdésben azzal kezdtem, hogy *Legfontosabb mind közül*, stb. Hogyan fogja megvédeni a családját a támadástól, ha a rendőrség nem tudja? Hogyan fogja megvédeni a feleségét és a lányait a csoportos nemi erőszak és gyilkosság ellen, ha a fosztogató bandák hirtelen látogatást tesznek? Azok, akik nem készültek fel a kataklizmára, messze többen vannak, mint azok, akik igen. Azok, akik nem készültek fel, azt akarják majd, amijük van, és meg is ölnék érte. Röviddel a kataklizma előtt és után is. Meg fognak ostromolni azok, akik könyörögni fognak, hogy osszátok meg az élelmeiteket.

Kedves családoknak tűnnek majd, akik osztolni akarnak, segíteni akarnak, és *azt akarják, amid van. Hidd el, megölnének, hogy megszerezzék.* Ha megnézed a történelmet, nem is beszélve az őstörténelemről, amikor azok, akiknek *nincs védelmük, a nem rendelkezők megölik a rendelkezőket, hogy megszerezzék, amijük van a rendelkezőknek.* És elpusztítják, hogy megszerezzék.

Készen áll arra, hogy azonnali döntést hozzon önmaga és családja védelmében? Egy olyan döntésre, amely megkerülhetetlenné teszi a saját és családja életét és biztonságát? Ha megvárod, hogy kiderüljön, hogy a "látogatóidnak" gonosz szándékai vannak-e, hogy aztán védekező lépéseket tehess, akkor te és a családod meggyilkolva, megerőszakolva és holtan fogod végezni. És a történelem azt diktálja, hogy megkínózzák majd, csak azért, hogy a "látogatóit" élvezetekkel lássák el.

A túlélés nem egy szép vagy könnyű kép, amikor az összes erő, amely arra hivatott, hogy megvédjen és megvédjen, teljesen eltűnt. Ha egy kataklizma idején élsz, és van időd felkészülni rá, akkor a túlélés érdekében olyan sokrétű hozzáállásokat és nézőpontokat, elveket és cselekedeteket, valamint cselekvési hajlandóságot kell felvenned, amiről álmodni sem mertél volna. Addig kell majd betartanotok a törvényt, amíg nincs törvény, aztán a túléléshez szükséges szabályok szerint kell túlélnetek, hogy a túlélés minden lehetséges támadás alatt lehetséges legyen.

Honnan tudod, hogy mikor van itt az ideje a kataklizmának? A válasz egyszerű. Menj el *hamarosan* egy boltba, ahol

vásároljon egy kiváló minőségű mágneses iránytűt, amelyben a szabad észak-déli irányt mutató tűt tetszőleges pozícióban rögzítheti. Minél nagyobb, annál jobban jár. Ezután vásároljon egy pontos stopperórát.

Vigye haza, és tegye az ágya mellé. Legyen az iránytű alatt egy papír, amelyen két átmérőt jelölsz be egymáshoz képest 90 fokban, az iránytű átmérőjénél nagyobb körben. Az iránytűdet tedd a papírra, a kör közepére. Nyissa ki az iránytű tűjét, és állítsa északra. Állítsd be az iránytű tokját úgy, hogy az észak egybeessen az iránytűvel, és helyezd alá a papírt úgy, hogy az egyik átmérője az iránytű és az iránytű tokjának észak-déli vonalán legyen. Ragassza a papírt a helyére. Tegye vissza az iránytűt úgy, hogy a tűje észak felé mutasson, az alatta lévő papíron lévő észak-déli vonal mentén. Ezután feküdjön le, és aludjon jól.

Reggel tartsa az iránytűt stabilan az alatta lévő körbe állítva, és rögzítse a tűt a helyén. Ezután fordítsa el az iránytű tokját balra vagy jobbra 90 fokkal; használja az alatta lévő papíron lévő 90 fokos vonalat útmutatásként. Tartsa a tokot teljesen mozdulatlanul, majd engedje el a tűt. A tű ekkor észak felé fog lengeni, és előre-hátra ingadozik, minden alkalommal egy kicsit csökkentve a lengését. A stopperórával figyelje meg, mennyi idő alatt áll le az iránytű oszcillációja a kioldási időtől az első nyugalmi állapotba kerülésig.

Eljön majd a nap, ha valóban belépünk a galaxis mágneses nullzónájába, amint azt a matematikai táblázatok jelzik, hogy a leülepedési idő növekedni fog, mivel a tű rezgései lassúvá válnak. Lehet, hogy a leülepedési idő majdnem ugyanaz marad, de a tű leülepedéséhez szükséges rezgések száma csökkenni fog. Ezért a stopperóra időtartamának rögzítése mellett esetleg a tű lecsillapodásához szükséges rezgések számát is rögzítse. Akárhogy is, az adatai alapján meg fogja állapítani, hogy a Föld mágneses mezejének erőssége valóban kritikus szintre csökkent. **MOST! Vigye a családját és a teljes túlélési raktárkészletét a menedékhelyére.** Remélem, nem vártatok ilyen sokáig, hogy összepakoljátok és útra készen álljatok. Hagyjon hátra *mindent*, ami nélkülözhető. *Mindenképpen vigyetek magatokkal* minden olyan eszközt (és az ezekhez az eszközökhöz szükséges készleteket), ami a védelemhez és a túléléshez szükséges. Győződjön meg róla, hogy a családja jól képzett a használatukban.

Van egy matematikai törvény, miszerint a meglévő adatok kiterjesztésén alapuló előrejelzésekben előfordulhat *ötödfokú hiba*. Ez azt jelenti, hogy a következő kataklizma idejére vonatkozó bármilyen előrejelzés ki van téve ennek a hibának, és ez ellen nem lehet semmit sem tenni. Tudja, hogy ez a törvény ugyanúgy vonatkozik az elnök, a képviselőház és a szenátus éves szövetségi költségvetést alkotó képességére is? *Nem tudnak* költségvetést készíteni és betartani. A legjobb, amit tehetnek, hogy találgatnak.

A mágneses iránytű esetében minden nap kísérletileg megállapít egy ismert adatpontot, így egy napon belül mindig tudni fogja, hogy az előrejelzésének mikorra kell esnie. Ha Kr. u. 2000 kataklizma nélkül telik el, a legjobb, amit tehetsz, ha kitarasz mellette, és fenntartod az éberségedet. Amikor eljön a nap, örülni fogsz, hogy előre értesültél róla, legyen az bármilyen rövid vagy hosszú. Megállapították, hogy Tiahuanacóban a lakosságot teljesen váratlanul érte, az emberek azt tették, amit általában szoktak; mindenkit teljesen meglepett a kataklizma hihetetlen nagysága és hirtelensége, a kataklizma hirtelen támadásának örvénye.

Ha úgy döntesz, hogy mindent beleadsz a túlélésre való felkészülésbe, akkor úgy döntesz, hogy nehéz betonozási munkát végzel - akár négy láb vastag falakkal és mennyezettel, rendkívül nehéz acélmerevítéssel, egy csúcsmagas hegycsúcs keleti oldalán.

Ha tudtok, válasszatok ki két, három vagy négy családot, akik osztoznak veletek a túlélési vágyaitokban, olyan mértékben, hogy együtt dolgozzanak veletek a kataklizma túlélésére való felkészülésben. Ügyeljetek arra, hogy a családok rendkívül jól kijöjjenek egymással; legyenek jó, erős kamaszkorú gyermekeitek, akik barátok lehetnek; rendelkezzetek nyilvántartási képességekkel, hogy nyilvántartást vezethessetek a házasságokról, születésekről és halálesetekről; legyen családfátok a nyilvántartásokhoz is. Legalább az egyik apa legyen felekezeten kívül felszentelve. És **Legyen BIZTOS, hogy senki sem** iszik, dohányzik vagy kábítószereket használ.

Tartsátok észben, hogy a túlélés esélyei nagyon, nagyon alacsonyak. Alacsonyabb, mint a Publishers Clearing House tízmillió dolláros nyereménye. Természetesen ezekbe az esélyekbe beletartozik az a több millió ember, akik a kataklizmák egész koncepcióját egy rakás hülyeségnek tartják, és meg sem próbálnak felkészülni a túlélésre. A túlélés esélyeit talán úgy lehet a legjobban megnézni, ha azt nézzük, hányan maradnak életben azok közül, akik valóban felkészülnek a túlélésre. Még ezt sem tudjuk megbecsülni, mert ki tudja a múltbeli tapasztalatok alapján? Minden attól függ, hogy a lehető legjobb erőfeszítéseket tesszük-e a kataklizmára és a kataklizma utáni időszakra való tervezés és felkészülés terén - szerkezetileg, energetikai szempontból, eszközügyileg, orvosi szempontból, spirituálisan, utazási szempontból, karbantartási szempontból, biztonsági szempontból, kommunikációs szempontból, élelemellátási szempontból, és ne feledkezzünk meg a konzervnyitóról *sem*.

Életbevágóan fontos, hogy *mit kell olvasni*. Az, hogy milyen eszközöket kell venni, végső soron fontos.

Ha nem éled túl, ne feledd, hogy a halál csak egy ugródeszka. *Mindenki* átmegy a kapuján. Továbbá, micsoda út! Hány embernek adatik meg, hogy meglásson egy kataklizmát?

És miután átmentek ezeken a portálokon, olyan béke lesz, amely minden leírást felülmúl, amely minden értelmet meghalad.

Nem lennék meglepve, ha ott találkoznánk. És nem lennék meglepve, ha elbeszélgetnénk.

EVOLUTION

Ha valaha is volt vita a tudomány világában, akkor az az evolúció témája. Már a neve is dühös reakciókat vált ki egyes tudósokból, amikor az *evolúció elméletének* nevezik.

A tudomány minden egyes területén létezik egy erős eljárási szabvány, amelyet úgy ismerünk, mint *A tudományos folyamat*. Ez az egyetlen olyan szabványos eljárás, amely minden tudományban közös, és amelynek során egy tudományos törvény megállapításához kutatásra van szükség. Ezek a szakaszok alkotják az eljárás tudományos rendjét, amelyet a tudományos törvény megállapításához használnak.

Vegyünk példának egy, a könyvhöz teljesen független területet: ESP, vagyis az extra-szenzoros észlelés. A tudósok éveken át kerülték ezt a kutatási területet, mert féltek attól, hogy beszennyezik a tudományos címet. Mások felkapták a kesztyűt, és évekig tartó kísérleti kutatásokkal próbálták bizonyítani vagy cáfolni, hogy létezik-e ilyen jelenség. Egyikük sem *állított fel hipotézist*, hogy megpróbálja lefektetni, hogyan működik, ha működik. Mindössze annyit tettek, hogy teszteket fogalmaztak meg, amelyeket el kell végezni annak kimutatására, hogy a jelenség létezik vagy nem létezik. Ez egy hipotézist nem tesz. A hipotézis felállítása a tudományos folyamat első lépése.

Összeállítottam egy hipotézist, amelyben megfogalmaztam, hogyan működik a kommunikációs rendszer, felhasználva a természet ismert erőit, valamint egy módszert a hipotézis tesztelésére, hogy megállapítsam, érvényes-e. A hipotézis bevált.

Mindenkinél működött, akin kipróbáltuk a tesztet, férfín, nőn, felnőttön és gyermekeken; és itt most mennyiségi tesztelésről beszélek, minden esetben száz százalékos sikerrel.

A tudományos folyamat megköveteli a hipotézistől az elméleten át a törvényig való eljutást. Miután bebizonyosodott a hipotézisem, ez azt jelentette, hogy most már létezik egy érvényes *elmélet* az ESP-re vonatkozóan. A következő lépés annak megállapítására, hogy az elmélet *törvény-e*, az volt, hogy az *elmélet* kiszámíthatóságának tesztelése alapján meghatározzuk az ESP kiszámíthatóságát. Ezt a tényezőt rendkívül nehéz tesztelni az emberi tapasztalatok terén, mivel *az emberi események nem megváltoztathatatlanok*. Ha úgy érezzük, hogy egy olyan esemény fog megtörténni velünk, amit nem szeretnénk, hogy megtörténjen, megváltoztathatjuk a körülményeket, hogy megakadályozzuk a bekövetkezését. Akkor hogyan tudnád bizonyítani, hogy megtörtént volna, ha nem változtatod meg a körülményeket? Ha nem változtattad volna meg a körülményeket, és mégis megtörtént, hogyan tudnád bizonyítani, hogy tudtad, hogy meg fog történni? A kiszámíthatóság rendkívül nehéz teszt volt.

Nem megyek bele a bonyolult részletekbe, de sikerült bebizonyítani a kiszámíthatóságot ellenőrzött körülmények között. Ez azt jelentette, hogy határozottan egy szilárd *törvényt kaptunk a kezünkbe*. Fogtam ezt a törvényt, és megfogalmaztam egy tanítható kurzust; a UCLA befogadta a kurzusomat a Kísérleti Főiskolájába, ahol négy negyedéven keresztül 140 diáknak tanítottam rendkívüli sikerrel.

Ez a 140 diák négy negyedéven keresztül minden negyedévben 140 új diák volt, így összesen 560 diákot tanítottam. Kísértő kételyekkel a fejemben vágtam bele ebbe a feladatba, hogy vajon meg tudom-e tanítani a diákokat arra, hogyan kell nagy csoportokban, akár alcsoportokban, húsz, egyenként hétfős csoportban saját tesztelésüket elvégezve ESP-t végezni. Meglepődve tapasztaltam, hogy a csoportok között nem volt kommunikációs interferencia; minden csoport önállóan végezte a saját kommunikációját. Ez egy újabb teszt volt a kiszámíthatóságra, még ha komoly kétségeim is voltak a sikerességével kapcsolatban. Korábban már tanítottam ESP-t, de csak egy az egyben. A törvény megerősödött. A tanfolyam egyébként nagyon népszerű volt, hosszú várólistával, mondta nekem az adminisztrátor.

Minden tudományos mérés szerint az "evolúció elmélete" csak egy rangsorolt, nyers hipotézis, amely két dologra épül. Nézzük meg ezeket a számításokat.

Először is, feltételezzük, hogy a fajok evolúciója fokozatos fejlődési folyamat. Ha ez így van, akkor miért látjuk általánosnak a fajok fokozatos romlását? Miért csökken a hasnyálmirigy teljesítménye százalékos alapon az évek múlásával? Miért vált a cukorbetegség ennyire elterjedtté mindössze három-négy generáció alatt? Miért csökkent az intelligenciaszint ilyen jelentősen; miért nőtt ilyen jelentősen a *tanulni nem akaró* diákok aránya? Miért nőtt a bűnözés, és miért csökkent az empátia ilyen jelentősen? Ez a fejlődés?

Miért romlott meg ennyire a fogak szerkezete a világ oly sok pontján? Miért van az, hogy olyan keveseknek van természetes ellenállása a fogszuvasodással szemben? Miért van az, hogy oly sokaknak nincs ellenállása a fogszuvasodással szemben? A hadsereg tudományos kíváncsiságból létrehozott egy kutatási programot, amelybe azokat a katonákat vonták be, akik *abszolút* ellenállóak voltak a fogszuvasodással szemben. Nem sokan voltak, akik alkalmasak voltak a programban való részvételre. Hogy miért? Senki sem tudja. A vizsgálatokat és elemzéseket végzők soha nem jöttek rá, hogy azok, akik immunisak voltak, hogyan és miért *voltak* immunisak.

A faj fokozatos javulása nem mérhető pusztán a csontozat alapján, feltételezésekkel kombinálva. Fokozatos romlás vesz körül bennünket.

A második pont az, hogy sehol sem találunk elemzést a mutáció általi evolúcióról. A mutáció hirtelen változás, általában egyik nemzedékről a másikra, néha olyan mértékű változás, amely elegendő ahhoz, hogy teljesen elfedje az előző nemzedéket; néha elég kicsi ahhoz, hogy ésszerű elemzést tegyen lehetővé. Nézzük meg, hogyan jön ez létre.

Egy kataklizma során a bolygónkat körülvevő turbulencia elegendő ahhoz, hogy teljesen megbontja a magaslati szerkezetet, amely a Földet a halálos kozmikus sugárzástól védi.

Általában nagyon kevés kozmikus sugárzás hatol át ezen a pajzson. Egy kataklizma során, amikor a pajzs teljesen

felbomlik, a kozmikus sugárzás teljes hozzáférést nyer a Földhöz, és tömegesen bombázza azt. A nagyon-nagyon kevés túlélő közül néhányat eltaláltak a kozmikus sugarak, néhányat pedig nem. Lehetetlen meghatározni az arányt.

Georges Cuvier volt az első, aki a fosszilis csontokat annak a környezetnek a fényében vizsgálta, amelyben találták őket. Egyeseket az egyik üledékes rétegben találtak, másokat egy másikban, megint másokat egy másikban, és így tovább, és így tovább. Ő volt a felfedezője a különböző fajok csontjainak relatív szerkezetének, valamint a teljes csontváznak az összehasonlító anatómia alapján történő meghatározásának is, amelyet ő maga fedezett fel és állapított meg. Micsoda úttörő! Adtak neki egy csontdarabot vagy egy fogat, és pontosan meg tudta mondani, hogy melyik fajhoz tartozik.

Cuvier megfigyelte, hogy az egyik rétegben talált fajok mintha hirtelen teljesen eltűntek volna a rétegek lerakódásával, amelyekben megtalálták őket, és a következő felső rétegek új fajokat tartalmaznak, amelyeknek semmilyen előzményük nincs. Anélkül, hogy észrevette volna, felfedezte a fajok kataklizmák okozta mutációit. Azok a fajok - köztük az emberek -, amelyek és akik ivarmirigyeit kozmikus sugárzás bombázta, genetikai változást szenvedtek el az általuk hordozott spermiumokban vagy petesejtekben és/vagy az ivarmirigyekben lévő anyasejtekben. Ennek következtében véletlenszerű eredmény következett be: utódaik véletlenszerűen változtak a mutáció mértékét illetően, de mindazonáltal a mutáció általános volt a

olyan szülők utódai, akiknek egyik vagy mindkét szülő petesejtjét és/vagy spermiumát kozmikus sugárzással bombázták. A mutálódott szülői sejtekből származó utódok teljesen kiszámíthatatlanok voltak és vannak.

Ha az alkalmazott matematika modern matematikai tudományát használjuk, akkor az azt mondja, hogy lehetetlen, hogy mutációval fejlesszük a fajokat. Ugyanígy lehetetlen, hogy a normális szülők és a mutáns utódok között egyenletes minőségi átmenet legyen. Az biztos, hogy a mutálódó utódok a gének különböző, véletlenszerű mértékben történő, hirtelen leépülését jelentik.

Ha ismét az alkalmazott matematikát használjuk, ez a tudomány azt mondja, hogy teljesen lehetetlen, hogy az emberi lény egyetlen sejtéből származó több millió, talán több milliárd éves fejlődés eredményeként jött létre. *Az emberi lény csakis egy tervezés és a tervezés két változatának - férfi és nő - eredményének eredménye lehet.*

Bármelyik forrást megnevezheti a tervező és az első női és férfi modellek gyártójaként. Ha engem kérdezne, pontosan meg tudnám mondani, hogy milyen lépéseket kellett megtenni az élő termékek előállításához. Elmondhatnám, hogy a tervezés hogyan hozta létre a férfi és a női egyedeket - a pusztán zsenialitás terméke. Tudja, hogy *ilyen közel* vagyunk ahhoz, hogy mi magunk is képesek legyünk férfit és nőt létrehozni? Egy nap valószínűleg írni és beszédeket tartani fogok erről.

A 24. oldalon azt állítottam: "Sehol sem találunk elemzést a mutáció általi evolúcióról." Ez nem pontos.

Az antropológusok mostanra rájöttek, hogy bizonyos madárfajok a dinoszauruszok leszármazottai. Ha ez igaz, akkor ez megdöbbentő felfedezése a mutációs diszkordancia valódiságának, mivel ez a rokonság nem jöhetett létre fokozatos evolúció révén, legyen szó akár felemelkedésről (ami lehetetlen), akár leépülésről.

A férfi (és a nő) absztrakt funkciói, valamint néhány konkrét funkciója bizonyítja, hogy a kataklizmák és mutációk évezredek után a legközelebb állunk az eredeti tervhez. A beszéd és a kiterjedt szókincs elsajátításának és fenntartásának képessége jó példa a konkrét funkciókra. Az absztrakt funkciók közé tartozik a háromdimenziós vizualizáció, az induktív gondolkodás, a deduktív gondolkodás és az analitikus gondolkodás. És természetesen az empátiát is bele kell értenünk. Még egyes emberfajoknál is teljesen hiányzik az empátia. Mindenesetre az embereknek egyedülálló és teljesebb agyuk van, mint bármely más fajnak.

Ne feledjétek, hogy különösen a kataklizmát megelőző és követő években *az empátia nélküliek először bűnözővé válnak*. Ha bármi kétség merülne fel benned ezzel kapcsolatban, csak olvasd el az újságokat. Nézzé a tévéhíreket. Nézzén bűnügyi dokumentumfilmeket a televízióban. Gondolkodjon el rajta. Aztán vonja le a saját következtetéseit.

JÉZUS MINT TÖRTÉNELEM

A Bibliában három olyan szakasz van, amely kizárólag a történelem szempontjából érint minket. Ezek az Újszövetségben találhatóak: (1) Máté 27:34 és 45-50; (2) Márk 15:33-37; (3) János evangéliuma.

19:28-30.

(1) "34 És adtak neki ecetet inni, epével keverve; és amikor megízlelte, nem akart inni.

45 A hatodik órától pedig sötétség volt az egész földön a kilencedik óráig.

46 És a kilencedik óra táján Jézus nagy hangon kiáltott, mondván: Eli, Eli, la-ma sa-bach-tha-ni? vagyis: Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?

47 Néhányan közülük, akik ott álltak, amikor *ezt* hallották, azt mondta: Ez *az ember* E-li-as-t hívja.

48 És azonnal elszaladt egyikük, fogott egy szivacsot, és megtöltötte ecettel, és egy nádszárra tette, és itatta vele.

49 A többiek azt mondták: "Legyen, lássuk, eljön-e E-li-as, hogy megmentse őt".

50 Jézus, miután ismét nagy hangon kiáltott, feladta a szellemet."

(2) "33 És amikor eljött a hatodik óra, sötétség lett az egész földön a kilencedik óráig.

34 És a kilencedik órában Jézus nagy hangon kiáltott, mondván: E-ló-i, Eloí, la-ma sa-bach-tha-ni? ami azt jelenti, hogy: Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?

35 És némelyek azok közül, akik ott álltak, amikor *ezt* hallották, azt mondták: Íme, E-li-asnak hívja.

36 És az egyik elszaladt, megtöltött egy ecettel teli szivacsot, és rátette egy nádszálra, mondván: "Hagyd békén, lássuk, jön-e E-li-as, hogy leszedje őt".

37 És Jézus nagy hangon felkiáltott, és feladta a szellemet."

(3) 28 Ezek után Jézus tudván, hogy minden megtörtént. most beteljesedett, hogy beteljesedjék az Írás, azt mondta: Szomjazom.

29 És egy edényt állítottak oda, tele ecettel; és egy szivacsot megtöltöttek ecettel, és izzóra tették, és *a* szájához tették.

30 Amikor tehát Jézus megkapta az ecetet, így szólt: "Elvégeztetett; és lehajtotta fejét, és feladta a szellemet.""

Lukács teljesen másképp látta az események sorrendjét. Még azt sem jegyezte fel, hogy Jézus azt mondta-e, hogy szomjas, ahogyan János tette; nem jegyezte fel a szavakat, amelyeket Jézus mondott, ahogyan Máté és Márk tette. Kezdjük azzal a verssel, ahol mégis egyetértett a többiekkel, nézzük meg a Lukács 24:44-46-ot:

"44 És volt körülbelül a hatodik óra, és sötétség lett az egész földön a kilencedik óráig.

45 És a nap elsötétült, és a templom fátyla közepén meghasadt.

46 És amikor Jézus nagy hangon felkiáltott, így szólt: "Atyám, a te kezeidbe ajánlom a lelkemet; és miután ezt mondta, feladta a szellemet."

Láthatjuk, hogy Lukács kihagyta azt a jelenetet, amikor Jézus kimondta azokat a szavakat, amelyeket Máté és Márk idézett és értelmezett, és amelyekről a tömegben sokan azt hitték, hogy Jézus azt mondta, hogy szomjas, és amelyekről János olyan kevésbé gondolt, hogy csupán azt idézte, hogy Jézus azt mondta: "Szomjazom". Lukács azt a cselekményt is kihagyta, amikor Jézus furcsa szavai után valaki, azt gondolván, hogy Jézus szomjas, ecetet tett egy szivacsra, majd a szivacsot egy nádszálra tette, és az ecetet Jézusnak adta. Máté, Márk és János elbeszélte ezt a szivacsos-ecetes jelenetet, amelyet Lukács teljesen kihagyott. Úgy tűnik, hogy Lukácsot mint hiteles tanút el kell hagynunk.

Most pedig beszéljünk azokról a szavakról, amelyeket Jézus mondott, és amelyeket Máté és Márk oly szemléletesen leírt.

"Eli, Eli, la-ma sa-bach-tha-ni" és

"Eloi, Eloi, la-ma sa-bach-tha-ni".

Máté és Márk is kérdőjelet tesz Jézus szavainak idézése után.

Amikor Jézus kimondta őket, elég nagy zavart keltett. Néhányan azt mondták: "Hé, Eliasnak hívja Illést". (Talán ő majd eljön és megmenti!) Mások azt mondták, hogy szomjas volt. János egyszerűen azt mondta: "Jézus azt mondta: "Szomjazom".

Valaki a tömegből, azt hitte, hogy Jézus azt mondta, hogy szomjas, ecetbe áztatott egy szivacsot, egy nádszálra tette, és Jézus szájához tartotta.

Hatalmas elismerés illeti Mátét és Márkot, amiért a lehető *legjobb*an leírták a Jézus által elmondott szavak hangzását. Abból, amit leírtak, tudjuk, hogy abban az időben nem léteztek ilyen szavak a héber nyelvben. Nem léteztek sem az arámi, sem a görög, sem más olyan nyelvben, amelyről tudomásunk van azon a területen és abban az időben.

Miért használt Jézus haldoklásának pillanataiban olyan nyelvet, amelyet senki más nem ismert? A legjobb, amit Máté és Márk tehetett, hogy azt mondta, hogy "vagyis, értelmezve" és "vagyis". Hála Istennek az őszinteségükért.

Ami a különbséget illeti Máté "Eli, Eli" és Márk "Eloi, Eloi" szavai között, figyelembe kell vennünk a tömeg reakcióját. Az egyetlen idézett reakció mind Máténál, mind Márknál az, hogy Jézus azt mondta: "Illés". Ha választásra kényszerülünk, akkor az "Eli, Eli" mellett kell döntenünk.

Kerestem és kerestem, de egyik nyelven sem találtam a szavakat. Kétségbeesésemben az anyanyelvhez, az őskori maja vagy naga nyelvhez fordultam.

Ott voltak a szavak, olyan nagyok, mint az élet:

Heli, heli, lamat sabac ta ni.

Elájulok, elájulok, a sötétség legyőz engem.

Mivel Máté és Márk is úgy idézi Jézust, hogy "hangosan kiáltott", talán a fordítást így kellene idéznünk:

Elájulok! Elájulok! A sötétség
legyőz engem!

Ez egy vödörnyi kérdést és ellentmondást vet fel. Képzeld el, mivel szembesültem, amint megtaláltam a fordítást. Egy hegyet kellett megmásznom. Ha nem mászom meg, soha többé nem alszom. Tudtam, hogy a kataklizmológia rejtvényeinek megoldásához hasonlóan ez a probléma sem hagy békén - elsősorban a saját és Kedves Feleségem kíváncsisága miatt.

Száz kérdés járt a fejemben. Nos, talán nem száz. De legalábbis rengeteg.

Miért beszélt Jézus a halála pillanataiban olyan nyelven, amelyet senki, akiről tudunk, nem hallott tőle korábban? Vajon természetes módon tért vissza egy olyan nyelvhez, amelyet korábbi éveiben elsődleges nyelvként beszélt?

Ha igen, hol járt, hogy ezt a nyelvet elsajátította?
És szokás szerint használta?

Tekintsünk ismét a Bibliára, mint történelemre. Jó kiindulópont a Lukács 2:41, ahol Jézus szülei szerepelnek:

"41 A szülei pedig minden évben Jeruzsálembe mentek a páska ünnepén.

42 És amikor tizenkét éves volt, felmentek Jeruzsálembe az ünnep szokása szerint.

43 És amikor a napok leteltével visszatértek, a gyermek Jézus Jeruzsálemben maradt, József és az anyja pedig nem tudott róla.

44 Ők azonban, feltételezve, hogy a társaságban van, egy napi utat tettek meg, és megkeresték őt rokonaik és ismerőseik között.

45 És amikor nem találták őt, ismét visszafordultak Jeruzsálembe, és keresték őt.

46 És történt, hogy három nap múlva a templomban találták őt, az orvosok között ülve, akiket hallgatott, és kérdezgette őket.

47 És mindazok, akik hallgatták, csodálkoztak az ő megértésén és válaszain.

48 És amikor meglátták őt, elcsodálkoztak; és az anyja így szólt hozzá: Fiam, miért cselekedtél így velünk? Íme, apád és én szomorúan kerestünk téged.

49 Ő pedig monda nékik: Mi az, hogy engem kerestek? Hát nem tudjátok, hogy nekem Atyám dolgában kell lennem?"

Ez az egy történet arról árulkodik, hogy Jézusnak a kor zsenijének kellett lennie. Azt is elárulja, hogy előszeretettel ugrott be a templomba, hogy egyenlő szinten osztozhasson a felnőtt értelmiséggel.

Még egy tényre figyelembe kell vennünk a hozzájáruló tényezők összegzésénél, mégpedig azt, hogy a Biblia összesen csak ötvenöt napot említ Jézus életéből. A fenti eseményben 12 éves korában maradunk vele, és harmincéves korában térünk vissza az életébe (Lukács 3, 23).

Ezáltal Jézus életéből körülbelül tizennyolc évről nem tudunk a Bibliában. Van más forrás?

Az 1800-as évek közepén a brit hadsereg Észak-Indiában állomásozott, Ahoydia városának közelében, amelyet a történelem előtti Adjudia néven ismertek. Felfedezték, hogy ott egy templom állt, amelyből csak három volt Indiában. A bráhmanizmus előtti Indiában minden templom ilyen volt, és Nacaal-templomnak nevezték őket. E templomok hivatalos nyelve - tudták meg a britek - a naga, vagyis az őskori maja volt.

Érdekes módon India legészakibb részén élt egy törzs, a naga törzs. Ez a törzs még ma is a tiszta naga nyelvet beszéli mindennapi nyelvként. Ők mesélték a briteknek, hogy Jézus ott járt, mint késő tizenéves-fiatal felnőtt, aki a Nacaal templomba járt, mint a templom tanulója és végzőse.

A hagyományok révén különösen azért emlékeztek rá, mert zseniális volt. A diákoknak szigorú kurzusokat tanítottak, a matematikától az orvostudományig, a nyelvekig, amit mi ESP-nek nevezünk, a testen kívüli utazásokig, a metafizikáig mint tudományig és a természetes gyógyításig. A tanfolyam olyan szigorú volt, hogy általában egy normális ember egész életébe telt, mire elvégezte a templomot. A diákoknak meg kellett tanulniuk a naga nyelvet.

A végzősöket Isten Fiának nevezték. Érdekes, hogy Jézus soha nem nevezte magát Isten Fiának, hanem mindig az ember Fiának.

A Nagák Jézusról szóló meséjében szerepel, hogy Jézus fiatalemberként diák lett, és zsenialitása révén

25-30 évesen, diákként, mesterként és diplomásként rekordidő alatt végezte el a kurzusokat.

Utánanézttem, és kiderült, hogy Jézus idejében a Szentföld és India között igen gyakori volt az utazás. Nagyon könnyen megtehetette volna az odaújtját tizenöt-húsz évesen, és ugyanilyen könnyen vissza is térhetett volna tíz-tizenöt évvel később.

Arról is értesülünk, hogy Jézus hajlamos volt beugrani a templomokba, csak azért, hogy intellektuális és szellemi beszélgetést folytasson a felnőtt értelmiséggel.

Képzeljük el, hogy Indiába megy, véletlenül rátalál a Nacaal templomra, beugrik egy kis beszélgetésre, és utána úgy dönt, hogy ez az a hely, ahol maradhat, és ahol igazán tanulhat.

Az, hogy tíz-tizenöt évet töltött azzal, hogy megtanult maga nyelven beszélni és írni, és ez idő alatt egyedüli nyelvként beszélt, bizonyára megmagyarázza, hogy a keresztfán visszatért ehhez a nyelvhez, mint természetes nyelvéhez.

Van egy másik kérdéses pont is, amely a templomban tanított tanítással kapcsolatos. A vallás teljes filozófiája, ahogyan Jézus tanította, pontosan olyan volt, mint amilyenek a templomban tanult. Soha nem merült fel benne az a gondolat, hogy Isten elhagyja vagy elhagyhatja őt, bármilyen körülmények között, a kereszten vagy a kereszten kívül, vagy bárhol. Csak az emberek tették volna.

Ezen a ponton össze kell foglalnunk mindent, amit csak tudunk azokról az eseményekről, amelyek körülvették azokat a pillanatok, amikor Jézus kimondta azokat a szavakat a kereszten, és minden lehetséges érvelést alkalmaznunk kell annak érdekében, hogy minden érintett szempontot lefedjünk a szavai fordításának igazolása vagy cáfolata érdekében.

Először is: Az egyetlen ésszerű forrásunk a Jézus által ténylegesen elmondott szavakról Máté és Márk.

Másodszor: Teljesen világos, hogy Jézus hangosan beszélt. Különbség van a hangok hallgatása és a hallás között; Máté és Márk olyan mértékben hallgatták őt, hogy legjobb tudásuk szerint le tudták írni Jézus szavainak fonetikáját. El kell ismernünk, hogy a hangtan részleteire való odafigyelésüket fokozta az a hangerő, amellyel Jézus beszélt. János nem nagyon figyelt a részletekre; ő csak hallotta, hogy Jézus hangosan beszél, és feltételezte, hogy Jézus csupán annyit mondott: "Szomjazom", anélkül, hogy megpróbálta volna meghallgatni vagy leírni a Jézus által mondott szavak fonetikáját.

Harmadszor: Az egyetlen elsődleges forrásunk a *jelentésről* e szavakról Máté, Márk és János. Máté azt mondta: "Azaz,..."; Márk azt mondta: "...azaz, értelmezve,..."; János pedig azt mondta: "Jézus azt mondta: "Szomjazom". Egyértelmű, hogy Máté és Márk *nem* fordítanak, hanem a *legjobb sejtéseik szerint* adják meg nekünk, hogy mit jelentenek a Jézus által mondott szavak. János csak találgatott.

Máté és Márk feljegyzéseiben az a legérdekesebb, hogy Jézus szavainak fonetikája és jelentése szinte teljesen megegyezik - egyetlen szótag, a Máté által feljegyzett "li" és a Márk által feljegyzett "loi" az egyetlen különbség. Úgy tűnik, hogy mindkettőjüknek saját memóriája volt a szótag hangjairól (amit az adottságkutatásban dolgozók "tonális memóriának" neveznek), ami arra utal, hogy mindketten függetlenül rögzítették a fonetikát. Jézus szavainak jelentésére vonatkozó értelmezéseik azonban pontosan megegyeznek, ami arra utal, hogy tanácskoztak egymással, összehasonlították értelmezéseiket, és kölcsönösen elfogadott értelmezésre jutottak arról, hogy Jézus mit értett azon, amit hangosan mondott. Bizonyára egyikük sem hasonlította össze visszaemlékezéseit Lukácséval vagy Jánoséval. Úgy tűnik, hogy tisztelnünk kell Máté és Márk pontosságát a Jézus által elmondott szavak hangzásának rögzítésében. Ez hihető, hiszen Jézus *hangosan* beszélt.

Negyedszer: Nincs másodlagos forrásunk arról, hogy Jézus milyen szavakat mondott; csak másodlagos forrásaink vannak Máté, Márk és János révén, akik a helyszínen lévő tömegről és annak reakciójáról számolnak be arról, hogy szerintük mit mondott Jézus. Néhányan a tömegben azt mondták: "Hé, Illést hívja! Talán ő majd eljön és lehozza őt a keresztről!" - Mintha ez egy nagy vicc lenne. Mások azt mondták: "Azt mondja, hogy szomjas! Valaki adjon neki inni!" Erre valaki odaszaladt egy tál ecethez, egy nádszálla szivacsot tett, azt megáztatta az ecetben, és Jézus ajkához tartotta.

Természetesen János hozzátette a maga részét, amikor azt írta, hogy "Jézus azt mondta: "Szomjazom"."

Nyilvánvaló, hogy Jézus szavaiból nagy zűrzavar származott, és e szavaknak háromféle értelmezése ismert. Hát nem érdekes és provokatív, hogy ez a három változat olyan mértékben különbözött egymástól, hogy egyáltalán nem lehet összehasonlítani őket?

Ötödösor: tény, hogy Jézus szavai nem léteztek egyetlen ismert nyelven sem abban az időben, beleértve a héber, az arámi és a görög nyelvet. Az "Éli" kifejezetten nem volt része a héber nyelvnek; azóta került be abba a nyelvbe, hogy "Istenemet" jelentsen. Furcsának tűnik, hogy azok, akik a keresztre feszítését szorgalmazták és kiabálták, éppen az egyik szót, amelyet Jézus a kereszten mondott, átveszik a nyelvükbe.

Hatodszor: Figyelembe kell vennünk Jézus fizikai állapotát abban az időben, amikor ezeket a különös szavakat mondta.

Az egyik népszerű mítosszal ellentétben Jézust nem a kezén keresztül szögezték a keresztre, és nem a lábujjához vezető csontjain keresztül szögezték a keresztre. Ez volt a kivégzés általános formája abban a korban, és a szögeket mindig a csuklócsontokon lévő résen keresztül verték be, mivel ha a kezeken keresztül verték volna be, a keresztre feszített könnyen le tudta volna húzni a kezét a szögekről, miközben a kereszten volt. Plusz,

a keresztre feszített lábainál ugyanezek a körülmények álltak fenn: ahhoz, hogy ne tudja lerántani a lábát a szögekről, a szöget vagy szögeket a felső lábszárcsontok közötti résen keresztül kellett beütni. Ezért a keresztre feszített szó szerint a kereszt foglya lett. Az egyetlen módja annak, hogy lekerüljön a keresztről, a szögek kihúzása volt.

A keresztre feszítettet úgy szögezték a keresztre, hogy a térdeit kissé behajlítva, a karjainál fogva lóghasson, és a lábait pihentetni tudja. Egy idő után a rekeszizma a bénulás korai szakaszába lépett, és érezte, hogy közeledik a fulladás. Ekkor kiegyenesítette a lábait, és a szögezett lábaira állt, megkönnyítve ezzel a karjainak a teste tartásával járó terhelést, és ezzel enyhítve a rekeszizmára nehezedő feszültséget, amely a bénuláshoz és a fulladáshoz vezetett. Következésképpen órákon át elviselte a fel és le, fel és le, fel és le, fel és le, fel és le folytonosságát.

A keresztre feszítés végrehajtásáért felelősöknek volt módjuk arra, hogy megállítsák ezt az állóképességi próbát. Egyszerűen eltörték a keresztre feszített lábait, hogy ne tudjon többé megállni rajtuk. Kénytelen volt a karjánál fogva, megállás nélkül lógni; hamarosan teljesen lebénult a rekeszizma, és fulladásos halált halt.

Ismeretes, hogy Jézus egy ideig "ostorozást" szenvedett, mielőtt a keresztre feszítésre ment volna Cirenei Simonnal együtt, akit a katonák arra kényszerítettek, hogy vigye

a keresztje. A "korbácsolás" olyan korbácsokkal való kínzást jelentett, amelyeknek a végében az ostorcsapások végén tüskék voltak; ezek a tüskék mélyen átmarták Jézus bőrét és belemartak a húsába. Ennek gyötrelmesen fájdalmasnak kellett lennie. A Golgotára vezető úton Jézus még mindig eléggé magánál volt ahhoz, hogy sikeresen végigjárja az utat; még nem került a mély sokk állapotába.

A Golgotán egyszerre három embert feszítettek keresztre. Jézus természetesen középen volt. A másik kettőt nem kínozták meg a keresztre feszítésük előtt.

Miután keresztre feszítették őket, Jézus mély megrázkódtatásba került. Ebben az állapotban lehetetlen volt számára, hogy bármilyen fájdalmat érezzen. Ebben az állapotban elvesztette az eszméletét; és amikor ebbe az állapotba került, hangosan azt mondta (ahogy Máté idézi): "Eli, Eli, la-ma-sa- bach-tha-ni?".

A közvélekedés szerint a fájdalom készítette Jézust arra, hogy kimondja ezeket a szavakat. Ez lehetetlen. *Nem érzett fájdalmat.* Mély sokkban volt, az ájulás szélén állt. A leglogikusabb, hogy azt mondta: "Elájulok, elájulok, a sötétség legyőz engem!". A leglogikátlanabb, hogy Jézus hangosan panaszkodott volna, hogy Isten elhagyta őt. Mint már mondtam, pontosan tudta, hogy csak az emberek tehetnek ilyet.

Ez a megfelelő alkalom, hogy a torinói lepelről gondolkodjunk. A képen - vagy benne - láthatóak a szúrásnyomok.

a korbácsolás ostorozásáról, valamint arról, hogy az áldozat lábai *nem törtek el* - ahogy Jézusé sem.

A képen továbbá megcáfolhatatlan jelek mutatják, hogy az áldozatot töviskoronával koronázták meg, ahogyan Jézust is.

Továbbá a képen megcáfolhatatlan jelei vannak annak, hogy az áldozatot a szokásos módon feszítették keresztre.

A képnek ezek a részei - a szöges korbácsolás és ostorozás bizonyítéka; az áldozat keresztre feszítésének bizonyítéka; a töretlen lábak, ami egy keresztre feszítésnél igen szokatlan volt; és az áldozat által viselt töviskorona - mind arra utalnak, hogy Jézus volt a vitatott lepel viselője.

A töviskorona a legerősebb jelzője annak, hogy Jézus a viselője. *Ki mást*, mint Jézust koronáztak volna meg így a megostorozás részeként, hiszen magát a korbácsolást szinte soha nem alkalmazták? És bármilyen okból megkoronázták, Jézus esetében a "zsidók királyaként" való gúnyolódás miatt?

Van még egy utolsó téma, amit meg kell vizsgálnunk: hogyan készült a kép a torinói lepelről. Ez a kérdés nagy vitát vált ki a tudósok között.

Hogy ez hogyan sikerült, azt csak azok tudják, akik rájöttek, hogyan hozza létre a természet a gravitációt.

Most egy vitatható témához érkeztünk. Ha a lábujját a vízbe dugja, az vagy megég, vagy megfagy. Ez egy ezredmásodperc alatt vitát szülhet. Vagy talán még egy mikromásodperc alatt is.

Egy szempontból határozott előnyöm van, mert tudom, hogyan hozza létre a természet a gravitációt. Ha egyszer megértettük a folyamatot, akkor az ember által létrehozott gravitáció előállításához a természet folyamatát kell megismételni ellenőrzött módon. Ha ezt megértettük, akkor kiterjeszhetjük a tudásunkat a meghajtásra, a kommunikációra és a fegyverekre is. *Bármelyik* nemzet, legyen az kicsi vagy nagy, amelyik rájön erre a folyamatra, a világ a kegyeire lesz bízva. Bármely nemzet, amelyik felfedezi, hogyan használja a három cél közül bármelyikre, automatikusan a másik kettőt is magáénak tudhatja. Bármely nemzet - még a legkisebb is -, amely mindhárom eljárással rendelkezik, megkérdőjelezhetetlen győzhetetlenséggel fogja uralni bolygónkat.

Emellett szinte minden UFO-észlelést és -tapasztalatot meg tudunk érteni, hogy hogyan és miért épülnek a kis UFO-k úgy, ahogyan épülnek, és hogy miért könnyebb a nagy UFO-kat megtervezni és megépíteni pusztán az erőművel kapcsolatos megfontolásokból; persze egy ötven mérföld hosszú anyahajót nehezebb lenne legyártani, ha a szerkezeti követelményeket vesszük figyelembe. Én több ilyen behemótot is láttam, sok más személlyel együtt. Láttam a kisebb, "diszkó"-szerű járműveket is. Vegyük észre, hogy az összes ilyen jármű közös keresztmetszete, a behemótoké és a kisebbeké egyaránt, hogy csak egy keresztmetszetük van, kör alakú.

ANGYALOK és UFO-k

Most egy másik tényezőhöz érkeztünk. Mi az angyal? És továbbá, *ki* az angyal? Máté, Márk, Lukács és János úgy írt az angyalokról, mintha azok az ő korukban az élet normális, elfogadott részei lennének.

Az egész akkor kezdődött, amikor Mária Magdolna, Mária, Jakab anyja és Szalómea úgy döntöttek, hogy elmennek a sírhoz, ahol Jézust eltemették. Ott találták, hogy az elzárókövet eltávolították, és Jézus eltűnt. Egy vagy két embert találtak ott; Máté szerint egy angyal volt, akinek "arca olyan volt, mint a villámlás, és ruhája fehér, mint a hó". Márk szerint: "És belépvén a sírba, láttak egy ifjút ülni a jobb oldalon, hosszú fehér ruhába öltözve...". Márk egyszer sem említette, hogy angyal volt ott. Lukács azt mondja: "És lón, hogy miközben ők (feltehetően a három asszony) nagyon megzavarodtak, íme, két férfi állt mellettük fényes ruhában:". János azt mondta: "Mária pedig lehajolt.

le, és belenézett a sírba, és látja, hogy két fehér ruhás angyal ül, az egyik a fejnél, a másik a lábknál, ahol Jézus teste feküdt."

Van egy szórakoztató játék, amelyet néha partikon játszanak. Mindenki körben ül a székeken, és az egyik végén ülők kapnak egy rövid írásos üzenetet. Mindenki szóban továbbítja az üzenetet, a következő személy fülébe súgva az üzenetet, amíg a kör utolsó tagja meg nem kapja és le nem írja.

A két írott üzenet mindig kevésbé hasonlít egymásra. Ha végigmegyünk a körön, és mindenki elmondja, milyen üzenetet kapott, azt tapasztaljuk, hogy az üzenet minden egyes alkalommal, amikor továbbították, romlott. Néha a továbbítási körben egy-egy lépés megváltoztatja az üzenet egész jelentését. Próbáljátok ki egyszer, amikor egy buliban vagytok. Szórakoztató és leleplező.

Az a furcsa, hogy a kommunikációelmélet matematikája, egy egzakt tudomány, megjósolja ezt a romlást az intelligens információ továbbításában; minél több kapcsolat van a továbbításban, annál nagyobb a romlás. A legrosszabb kapcsolatsorozat az, ha az összes kapcsolat emberi, mint a székgyűró, székenként egy ember. Minél több ember, annál nevetségesebb a romlás.

Máté, Márk, Lukács és János közül senki sem volt a sírnál, így amit írtak, nem első kézből származó információ volt. Még ha mindegyikük ugyanazzal az asszonnyal beszélt is a három közül, aki a sírhoz ment, a története minden alkalommal különbözhetett vagy különbözhetett volna, amikor a négy közül valamelyiknek elmondta. Vagy ha mindegyik nő más-más tanítványnak mesélte volna el a történetet, a történet minden bizonnyal változott volna. Továbbá, ha egyikük sem mondta el a tanítványoknak a történetet, hanem a tanítványok a történetet másodlagos források keverékétől hallották, akkor az nagymértékben különbözött volna. Tény, hogy nem tudjuk, hogy Máté, Márk, Lukács és János hogyan jutott hozzá a sírbolt történetéhez. Ezt nem lehet megváltoztatni.

Annak ellenére, hogy ugyanazon történet négy változata közötti különbségek vannak, figyelembe kell vennünk mindegyik változatot, már csak azért is, hogy lássuk, hol is állunk.

Máté kijelentette: Az angyal beszélt az asszonyokhoz; mindenki félt az angyaltól.

Mark kijelentette: A három nő "megrémült"; beszélt az asszonyokhoz.

Luke kijelentette: Az asszonyok féltek; mindketten szóltak az asszonyokhoz, ugyanazokat a szavakat mondták.

John kijelentette: Mária Magdolna egyedül állt a sír előtt; lehajolt és benézett, és két fehér ruhás angyalt látott; angyalok ültek, egyik a fejénél, másik a lábánál, ahol Jézus feküdt. Beszélgettek vele; félelemről nem esett szó. Meglátta Jézust, de nem ismerte fel; azt hitte, hogy a kertész.

János kapcsolata annyira eltér a másik háromtól, hogy az egy másik eseményre utal. Úgy tűnik, hogy a többi asszonnyal együtt meglátogatta a sírt, majd visszaszaladt, találkozott Péterrel, és elmondta neki, hogy a követ elvitték a sírról; ezután mindketten visszaszaladtak a sírhoz, hogy elkezdjék ezt a történetet.

Mire következtethetünk tehát ebből a négy történetből? Lássuk csak.

emb 1. Az angyalok úgy néztek ki, mint az emberek, sőt, úgy
erek. nézhettek ki, mint az emberek.

2. Akár egy, akár kettő volt belőlük, ő vagy ők viseltek
hosszú, ragyogó fehér, tiszta, csillogó köntösben.

3. Bár idegenek voltak, tudtak héberül, és nyugodtan,
tekintélyt parancsolóan beszéltek a nőkhöz.

4. Akár egy, akár kettő volt közülük, olyan arcuk volt,
amely félelmet keltett a nőkben, kivéve a János által elbeszél
történetet. Lehetséges, hogy Mária Magdolna, amikor a másik két
nővel együtt először látogatott el a sírhoz, akkoriban a férfival
vagy férfiakkal járt, és aki vagy akik szavaikkal eloszlatták a nők
félelmét, így amikor visszatért, nem volt benne félelem.

Mi van ezekkel az emberekkel? Sehol sem ismerték őket;
teljesen másképp voltak öltözve, mint bárki más a környéken,
vagy akár messze attól a környéktől; egyáltalán nem mutattak
félelmet senkitől vagy semmitől; és Máté azt állítja, hogy az Úr
angyala *leszállt az égből*, és visszahajtotta a követ a (sír)bolt
ajtájáról. Egy font földbe lefogadom, hogy a sírnál várta azokat,
akik Jézust keresztre feszítették, hogy megjelenjenek, ezért az arca
olyan volt, mint a villámlás.

Úgy tűnik, arra kell következtetnünk, hogy ezek az emberek, ezek az angyalok azért jöttek a Földre úrműveikkel, hogy gondoskodjanak Jézus keresztre feszítésének utóéletéről. Tegyük fel, hogy az úrművük egy Ezékiel-kerék volt. Minden másként gondolkodó egyetlen alternatívája ezzel szemben a névmásolás.

Miért vigyáztak ezek az emberek, ezek az angyalok Jézusra? Az egyetlen válasz a legenda szerint az, hogy azért vigyáztak rá, mert ő egy zseni volt, egy olyan ember, aki olyan rövid idő alatt végzett a Nacaal templomban, hogy egész életét azzal tölthette, hogy az igaz hitről tanultakat a templomból elvitte, tanítássá alakította, és elvitte a világ többi részébe.

Ezek az emberek más világokból soha nem jönnek ide élni, mert ez a bolygó az Univerzum szemétdombja. Gyilkolunk, erőszakolunk, lopunk, háborúzunk - milliókat ölünk meg; a keleti féltekén fiatal lányok és nők millióit csonkítják meg szexuálisan, hogy megakadályozzák őket a házasság előtti nemi közösülésben; kényszerprostitúció van emberrablással, gyermeklányokat adnak el házasságra, majd eladják őket prostitúcióra; a teljes rabszolgaság; a példátlan kapzsiság; a bolygónk önkényes pusztítása a környezetszennyezés és a kapzsiság által; a felelősség nélküli, féktelen szaporodás; a halálos betegségek elterjedése felelőtlen cselekvés által; mindezeket a tetteket olyan gyakran követik el, mint ahogyan mi ketten sórt szórunk az ételre. Mindezek tetejébe még a kábítószeres és a kábítószer-kereskedelem világméretű függőségét is elszenvedjük.

A feleségverés, a barátnőverés, a gyermekverés és a gyilkosság soha nem látott méreteket ölt hazánkban; más országokban ez annyira elterjedt, hogy már-már normálisnak számít. A nemi erőszak olyannyira elterjedt a világon, hogy ha meg akarnánk állítani, akkor ugyanolyan nehéz lenne tudni, hogy hol és hogyan állítsuk meg, mint azt, hogy hol és hogyan állítsuk meg a kábítószerrel való visszaélést és a kábítószer-értékesítést, amely jelenleg a világot szilárdan a farkánál fogva tartja.

A kormányok olyan mértékben leépültek, hogy egész bolygónk közel áll az anarchiához. Néhány kormány az AIDS okozta veszteségek miatt a megsemmisülés szélén áll.

Vessünk egy pillantást a kormányunkra, az Egyesült Államok szövetségi kormányára. Tudják, hogy minden kormánytisztviselő, aki jóváhagyja a szövetségi költségvetést, megszegi esküjét, hogy megőrzi, védi és megvédi az Amerikai Egyesült Államok Alkotmányát? Következésképpen, minden egyes ember, aki minden évben jóváhagyja a szövetségi költségvetést, vád alá helyezhető? Miért *nem* vádolnak meg mindenkit, aki jóváhagyja a szövetségi költségvetést? Mert túl sokan vannak? Valószínűleg. Miért *kellene* minden egyes költségvetést jóváhagyó *személyt* vád alá helyezni? Lássuk csak.

A kormányunk üzleti vállalkozás, valójában több mint 4000 vállalkozás. Ezek mindegyike minden évben pénzt veszít. *Minden évben* úgy pótolják a veszteségüket, hogy a törvényhozástól kérnek forrásokat a veszteségek fedezésére. A törvényhozás ezeket a pénzeszközöket elkülöníti.

Az, hogy kormányunk hogyan jutott be több mint 4000 vállalkozásba, a történészek feladata megválaszolni; nem próbálom meg itt elemezni. A lényeg az, hogy benne vagyunk ezekben az üzletekben, mennyire törvényes, hogy a kormányunk *bármilyen* üzletben benne van, és mit lehet tenni ez ellen?

Mindig is az alkotmányjog axiómája volt, hogy *ha nincs benne az alkotmányban, akkor a kormány nem teheti meg.*

Talán emlékeznek arra az alkalomra, amikor Reagan elnök kormányának utolsó hónapjaiban meghívták három floridai középiskola végzős diákjainak gyűlésére, hogy beszédet mondjon nekik. Az ezt követő kérdezz-felelek órán minden osztály búcsúztatója feltehetett egy kérdést. Amikor az utolsó, egy lány felállt a kérdéséhez, az elnököt segítői éppen siettek le a színpadról. Azt mondta a lánynak, hogy folytassa a kérdését, miközben ő a színpad oldalára és hátuljára sétált. A lány megkérdezte: "Mit tehet a Kongresszus?". Az elnök a színpad jobb hátsó sarkához érve, felemelt karral visszaüvöltött: "Ha nincs benne az alkotmányban, nem tehetik meg!", majd eltűnt. A jogban igaza volt, a gyakorlatban azonban nagyot tévedett. A kongresszus *és az elnök* évek óta megsérti ezt a jogszabályt.

Ha az Egyesült Államok kormányának bármelyik ágában bárki jóváhagyja a pénzeszközöket bármely olyan vállalkozás számára, amelyben a

kormány részt vesz, jóváhagyja a kormány részvételét egy olyan *alkotmányellenes tevékenységben, amelyet* az USA alkotmánya nem engedélyez, és ezért megszegi hivatali esküjét, hogy megőrzi, védi és megvédi az Amerikai Egyesült Államok alkotmányát. Ugyanez vonatkozik minden olyan végrehajtó személyre, beleértve az elnököt is, aki aláírja a pénzeszközök előirányzatát vagy kiadja azokat.

Tudják, hogy mennyibe kerül nekünk az államkassza éves megcsapolása a kormányzati üzleti veszteségek miatt? *Az összes személyi jövedelemadó, vagyadó és ajándékozási adó összege.* És ezek a vállalkozások, mindannyian, nem fizetnek adót, és nem fizetnek bérleti díjat.

Továbbá, az örökösödési és ajándékozási adók történetében *a kormányunk soha egy fillért sem kaszált.* Minden beszedett összeget a begyűjtésükre fordítanak. A kongresszusnak kölcsönt kell felvennie az üzleti veszteségek azon részére, hogy a nem nettósított hagyatéki és ajándékozási adókat kiegyenlítse.

Az IRS az ingatlanadó ellenőrzési aránya évente 105% és 10% között van.

Miért nem tudnak bízni önmagukban?

Kormányunk *politikaként* hazudik polgárainak. Gondoljunk csak arra, hogy mennyit hazudtak az Egyesült Államoknak a vietnami eltűntekről. Amikor a kongresszus és az elnök a második világháború alatt elfogadta a jövedéki adótörvényt, azt ígérték, hogy a törvény csupán háborús pénzalapok előteremtésére szolgál, és hogy az adót a háború után azonnal hatályon kívül helyezik. Hazudtak.

Vegyük például az amerikai őslakosok esetét az USA délkeleti részén, akiknek a szövetségi kormány a második világháború alatt elkobozta a földjeiket. Ezeknek az amerikaiaknak azt ígérték, hogy a földet csak háborús célokra vették el, és amint a háború véget ér, visszaadják. A földet a mai napig nem adták vissza jogos tulajdonosainak. A kormány hazudott, mint mindig.

Vegyük például Bill Benson esetét. Személyesen ellenőrizte a nemzet minden államának levéltárát, valamint a nemzeti levéltárakat, és felfedezte, hogy a 16. módosítást soha nem fogadták el. Ez az a törvény, ami soha nem is létezett. Ez egy illegális alkotmánymódosítás. Ennek eredményeként Benson nem fizetett adót. Letartóztatták, bíróság elé állították, és az ügyvédek több mint 80 beadványt kellett benyújtaniuk egymás után, nyilvánvalóan az ügy elhúzására tett kísérletként. A bíró újra elvégeztette Bensonnal a levéltári kutatásokat, ezúttal a bíróság által elrendelt eljárásokkal. Benson ezt ismét megtette, pontosan betartva ezeket az eljárásokat. Az eredmény ugyanaz lett. Tehát a bíróság által elrendelt eljárások alapján bebizonyította, hogy az adótörvényt, az alkotmány 16. kiegészítését soha nem fogadták el, és törvénytelenül hajtják végre. A kormányunk ismét hazudott.

Ennek ellenére a bíróság bűnösnek találta, és börtönbüntetésre ítélte Bensont. Életfenntartó gyógyszerrel volt gyógyszerelve; a börtön ezt megváltoztatta, és gyakorlatilag vegetatívvá degradálta.

Szövetségi kormányunk most kezdi elfogadni az inkvizíció hét évszázadának római katolikus-állami törvényeivel egyenértékű törvényeket a tulajdon elkobzására vonatkozóan, mind az ingatlanok, mind a személyes tulajdon elkobzására vonatkozóan; továbbá a letartóztatásra, a vádaskodásra, a bírósági tárgyalásra és az elítélésre vonatkozóan.

Törvényhozó és végrehajtó hatalmunk olyan törvényt fogadott el, amely legálissá teszi a vagyoneklobzást! Ártatlan személyeket tartóztatnak le végzés nélkül, a tulajdonukat szintén végzés nélkül, bizonyíték vagy bűnösségük bizonyítása nélkül. Bankszámláikat, otthonaikat, autóikat, személyes tulajdonukat letartóztatják. *Hogyan védekezik egy ház, vagy egy bankszámla, vagy egy autó, vagy egy baba, vagy egy kerékpár, vagy egy háromkerekű? Hogy a fenébe védekezik az áldozat, akinek minden vagyonát elkobozták?* Ha bebizonyítja ártatlanságát, hihetetlen módon *"megengedik" neki, hogy visszavásárolja a tulajdonát. MIVEL?* Bankszámla, vagyon, készpénz, hitel vagy üzlet nélkül? Meggyőzne valaki arról, hogy a kormányunk nem romlott le? Még ha hatályon kívül is helyezik vagy módosítják ezt a törvényt, akkor is *ők hozták, hogy elkezdjék. Mi a következő lépés?*

Nemzetünk szuverenitása eltűnőben van. Egy másik ország állampolgára végigsétálhat országunk utcáin, és letartóztathat bárkit, akit *hall, hogy olyasmit mond, ami nem tetszik neki.*

Lincoln elnök megjósolta, hogy nemzetünk nem külső támadásból, hanem belső cselekvésből fog meghalni.

Milyen igaza volt! Most arra kényszerítenek bennünket, hogy fizessünk a kormányunk által évekig engedélyezett bűnözésért, amelyet az S&L és banki tisztviselők, vezetők és tulajdonosok követtek el - ami dollármilliárdokat és -milliárdokat tesz ki.

Csak arra tudnak gondolni, hogy adót emelnek, amikor többet érhetnének el azzal, ha megtisztítanák kormányunk házáat, ha alkotmányossá tennék kormányunkat, ha elfogadnák a Grace-bizottság és a Hoover-bizottság ajánlásait, és ha elfogadnák a szabadságjogok módosítását. Lehetetlen elvárni a törvényhozóktól és a végrehajtóktól, hogy ilyen mértékben változtassanak irányt. Túlságosan lefelé tartanak a megszokott romboló szokásaikra támaszkodva.

Az Alkotmány kifejezetten kimondja, hogy a Kongresszusnak joga és hatásköre van a pénzverésre és annak értékének szabályozására. *Az Alkotmány sehol nem ad jogot arra, hogy ezt a hatáskört és felelősséget bármilyen körülmények között átruházza.* A Kongresszus alkotmányellenesen delegálta ezt a hatáskört és felelősséget egy magánbanknak, és ez a nemzetünk gazdasági éltető erejébe kerül kamat formájában. Itt szörnyű érdekellentét áll fenn; ez a bank *azt akarja*, hogy az államadósság növekedjen; ez több kamatot hoz nekik.

Kormányunk hanyatlását úgy érzük el, hogy a benne lévő emberek közelednek egy kataklizmához, ami a nemzetük bukását okozza, akárcsak az egerek a rendkívül alacsony sűrűségű mágneses mező környezetében végzett kísérletben.

Az egérkísérletben az alacsony sűrűségű mágneses mező környezetében az általános, éjjel-nappal tartó erőszakos nemi erőszakot és a kannibalizmust látjuk a bűnözés végső jeleiként.

Az emberekben a bűnözés e fokának különböző finomításait láthatjuk. Ne feledjük, *az empátia nélküliek válnak először bűnözővé.* A kapzsiság a legáltalánosabb nevező, amely hozzájárul a bűnözői magatartáshoz. A nemi erőszak, a verés és a gyilkosság szorosan követi őket. A pénzügyi intézmények milliárdos bukása mögött a katasztrófa okozóinak kapzsisága áll.

Minden bűnözői katasztrófában közös a bűnözők mentális állapota, hogy megússzák a bűneiket, hogy *"soha senki nem fogja megtudni"*. Ez szinte minden bűnöző elmeállapotában közös. Amikor a pénzügyi világban hatalmon lévőket megéri ez a gondolat az empátia hiányával kombinálva, akkor beléptek a bűnözés világába. Akár az erőszaktevők, verőemberek, tolvajok és rablók, gyilkosok mellé is állhatnak, és számon lehetne őket tartani. Ők mindannyian nem empatikusak, bűnözőként egyenlősítik ki bolygónk csökkenő mágneses mezősűrűségét, ahogy közeledik a következő kataklizma.

Ez nem bocsánatkérés a bűncselekményeikért. Ez a kárhozat, hogy az empátia nélküli felnőttkorba fogadták magukat - és a következmények ívben kifejezettek. Mindannyian felelősek vagyunk a saját tetteinkért, a saját empátiánkért.

Ez az oldal a hab a tortán. Az Amerikai Egyesült Államok alkotmánya egyenesen kimondja: "IV. cikk, szakasz. 4.:

Az Egyesült Államok garantálja az Unió minden államának a republikánus kormányformát, *és megvédi mindegyiket az inváziótól*; és a törvényhozás, vagy a végrehajtó hatalom (ha a törvényhozás nem hívható össze) kérelmére a belső erőszakkal szemben.". (A dőlt betűs rész az enyém).

Az egyetlen eljárás, amellyel ez a *nemzetünk legfőbb törvényében foglalt* garancia betartható, az Egyesült Államok kormánya: Az elnök és a törvényhozás. Vegyük észre, hogy a dőlt betűvel szedett rendelkezés nem határozza meg a fegyveres inváziót; az invázió *mindenféle formáját* magában foglalja.

Nemzetünk államait mintegy *hatmillió* illegális bevándorló szállta meg - és idén még hárommillióan. Az adófizetők összes költsége: 35 milliárd dollár.

Miért nem tisztelte meg kormányunk az alkotmányosan ráruházott felelősséget? Miért vesztik el az amerikai állampolgárok a hazájukat az illegális bevándorlók miatt?" Abraham Lincoln mondta 1838-ban:

"Ha (az USA) pusztulása a mi sorsunk, nekünk magunknak kell annak szerzőjének és befejezőjének lennünk. Szabad emberek nemzeteként minden időközön át kell élnünk, vagy öngyilkossággal kell meghalnunk."

JÉZUS és a KATAKLÍZISOK

Most pedig elérkeztünk Jézus és a kataklizmák témájához. Máté és Márk az egyetlen olyan hely a Bibliában, ahol Jézusról idéznek, amikor erről a témáról beszél. Először is nézzük meg a Máté 24:35-39-et.

"Az ég és a föld elmúlik, de az én szavaim nem múlnak el.

De arról a napról és óráról senki sem tud, sem a mennyei angyalok, hanem csak az én Atyám.

De amint Noé napjai voltak, úgy lesz az ember Fiának eljövetele is.

Mert amint a napokban, amíg az özönvíz el nem jött, és el nem vitte őket mindnyájukat, úgy lesz az ember Napjának eljövetele is".

Jézus ezt példákkal és példázatokkal követi, és arra buzdítja hallgatóit, hogy készüljenek fel a következő árvízre. A 24:42-ben In azt mondja: "Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, melyik órában jön el a ti uratok". A példázatok között szerepel a híres példázat a tíz szűzről, öt bölcsről és öt bolondról; ismét arra intette hallgatóit, hogy készüljenek fel. Hányszor olvasták fel nekünk ezt a szentírási részt a szószékről, anélkül, hogy Jézus figyelmeztetett volna egy közelgő áradásra vagy kataklizmára?

Márk ugyanennek a beszédnek egy másik változatát adja közre, amelyet Jézus az egyik tanítványának mondott. Íme néhány részlet

13:14

"De amikor meglátjátok a pusztulás utálatosságát, amelyről szólt Dániel próféta által, hogy ott áll, ahol nem kellene, (aki olvassa, értse meg), akkor azok, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe:

13:17 - 18

De jaj azoknak, akik gyermeket várnak, és azoknak, akik szoptatnak azokban a napokban! És imádkozzatok, hogy menekülések ne télen legyen.

13:24

De azokban a napokban, a nyomorúság után, a nap elsötétedik, és a hold nem világít,

13:25

És az ég csillagai lehullanak, és az égben levő hatalmak megrendülnek.

13:26

És akkor elküldi angyalait, és összegyűjti választottait a négy szél felől, a föld legvégső részétől az ég legvégső részéig".

Tartsd észben ezt a verset, amikor a *Postludiumot* olvasod.

UTÓSZÓK

Évek óta vitatkozom magammal két olyan tárgyról, amelyet a túlélő felszerelésedbe kell foglalni - Ezek a tárgyak nem szükségesek a túléléshez, de 3 különböző, nagy előnye a túlélés utáni tudásnak - Ha túlélsz, honnan tudod, hol vagy? Hová vitt a Föld őrült forgásának kagylóhéja? Vagy mondjuk inkább letétbe helyezett téged? És ha igényt tartasz valamilyen földterületre, hogyan rögzíted azt? Vagyis hogyan rögzítitek *pontosan*?

Először is, vegyen részt egy navigációs tanfolyamon. Vásárolja meg magának a *Nathaniel Bowditch's Table** című könyvet, és vegye meg a legjobb szextánst, amit csak talál. Vigyázzon rá úgy, mintha élete kincse lenne. Tanuld meg használni - válj szakértővé. Meg tudja mondani a helyzetedet Tanuld meg a csillagok csillagképeit - azok nem fognak változni, csak a helyzetük fog. Vigyél magaddal egy napórát. Ha tudsz, vigyél magaddal egy földgömböt és 1/16" vagy 1/8" széles színes szalagot. Ezzel fel tudod majd ragasztani az új egyenlítődet. Eszközöknek vigyen magával hosszú és rövid vízmértéket.

Vigyen magával egy jó stopperórát. Lehet, hogy a napok hosszabbak vagy rövidebbek, mint 24 óra.

Vegyen részt egy földmérési tanfolyamon, és váljon szakértővé, vagy valakivel együtt vállalja ezt a felelősséget Vásárolja meg a legjobb tranzitot, állványt, földmérő rudat és földmérő acélszalagot. Ha fel akarsz jegyezni bármilyen ingatlant, amelyre igényt tartasz, szükséged lesz rájuk. Ha már nem tudod mindezt megcsinálni, legalább a 2. és 3. bekezdést csináld meg. Jó zár.

POSTLUDE

Ez egy legendáról szól. Ennek a legrövidebb darabnak az írása során végig azon vívódtam, hogy hová tegyem, és végül jobb hely híján erre a helyre kényszerültem.

Ez nem "egy" legenda. Számtalanszor találtam már ezt a legendát, ami némi hitelességet kölcsönöz neki. Mivel sok egymástól távol eső helyről származik, ha valóban megtörtént, akkor több mint szuper véletlen, hogy a világ számos pontján egyidejűleg történt. Ha összeesküvésről van szó, hogy ennyi azonos legendát hoztak létre, akkor hihetetlen, átfogó és titáni erőfeszítés kellett volna ahhoz, hogy az egész világon megfogalmazzák, és egyetlen ember se árulja el a csalást.

A legenda a következő: Egy kataklizma kezdetén, vagy talán csak percekkel vagy órákkal a kezdet előtt, úrajmúvek sokasága ereszkedik alá, és összeszedi azokat, akiket tud, hogy túlélhessék.

A legendák leírják a túlélők fedélzetére való feljutást és a sok úrhajó leszállását az egyes helyszíneken. Csak a túlélők, akiket nem vittek el, tudták elmesélni.

Ha ez történik veled, készülj fel arra, hogy képesek kommunikálni veled, hogy hallod őket *a fejedben*, mielőtt leszállnak. Válaszolj; és mindig ügyelj arra, hogy *pontosan* átgondold a szavakat, amelyeket mondasz, mert a te gondolataidat kapják. A Nagy Tervező legyen veletek.

UTÓKÉRDÉSEK

Most van itt az ideje, hogy áttekintsük a kataklizma utóhatásait. Nehéz elképzelni, de így van, így van - minden kataklizmának vannak építő jellegű melléktermékei.

A múltbeli kataklizmák során - vagy talán csak egyetlen kataklizma következtében - egyes fajok kipusztultak, amelyek akadályozták az emberi faj civilizációs fejlődését és fejlődését; jó példa erre a dinoszauruszok.

Civilizációnk a legutóbbi kataklizma - amelyet Noé vagy Utnapishtim özönvizeként ismerünk - óta folyamatosan, elfogadható ütemben növekedett, egészen néhány évszázaddal ezelőttig, amikor is a szaporodási ütem felfelé fordult, ami most már féktelenül, ellenőrizetlenül és mindenféle felelősség vagy következmény figyelmen kívül hagyásával történik.

Az ésszerű növekedés idején a vallások és a boszorkánytan megdöbbentő és megkérdőjelezhetetlen hatalommal rendelkeztek. Ha csak egyetlen statisztikát nézünk, az inkvizíciót, amely több mint *hét évszázadon* át tartott, több mint hárommillió embert végeztek ki a kereszténység torz nevében, a legtöbbet élve elégetve máglyán. Az egyház által meggyilkoltak *98 százaléka* nő volt!

Megdöbbentő hatalom létezik ma a rabszolgaság, a prostitúció, a nők eladása, a jog, az igazságszolgáltatás, az orvostudomány, a bankszektor, a kormányzat területén, valamint elképesztő hatalom a bűnözői, erőszaktevői létben,

csak egy férj sok országban, vallások, kábítószer-kereskedelem elég erős ahhoz, hogy legyőzze az IRS - plusz beleértve minden kormányt - és így tovább.

Olyan mértékű támadásnak vagyunk tanúi, amelyhez foghatót a bolygónk ellen még soha nem tapasztaltunk a történelem során. Az óceánba dobott szennyező anyagok világszerte tönkreteszik az óceánok ökológiáját. A szerves anyagok elégetéséből a légkörbe kerülő szennyező anyagok világszerte tönkreteszik a levegő tisztaságát. A folyókba dobott szennyező anyagok tönkreteszik a folyókat, de tovább pusztítják az óceánokat, amelyekbe a folyók ömlenek. A világ esőerdei elképesztő ütemben pusztulnak és égnek el. Az erdőket soha nem látott ütemben vágják ki és pusztítják el.

Vegyük például a massachusettsi Cape Codot. Ez egy egyedülálló, modern civilizáció a mai modern USA-ban, mivel a talajvízen kívül nincs más vízellátó rendszere. A kutak jelentik az egyetlen vízforrást, és az egyetlen rendelkezésre álló szennyvízelvezető rendszer a szeptikus tartályok. A Cape-i városi önkormányzatok megengedték a fejlesztőknek és építőknek, hogy építsenek és építsenek, építsenek és építsenek - még több szennyező anyagot hozva magukkal -, amíg a talaj képessége, hogy tiszta vizet adjon és szennyvizet fogadjon be, nem áll messze a végső pusztulástól.

És a pénzügyi szennyezés? A II. világháború kellett ahhoz, hogy véget vessen az 1930-as évekbeli depresszióknak; vajon a következő kataklizma kell ahhoz, hogy véget vessen kormányunk pénzügyi zülléseinek?

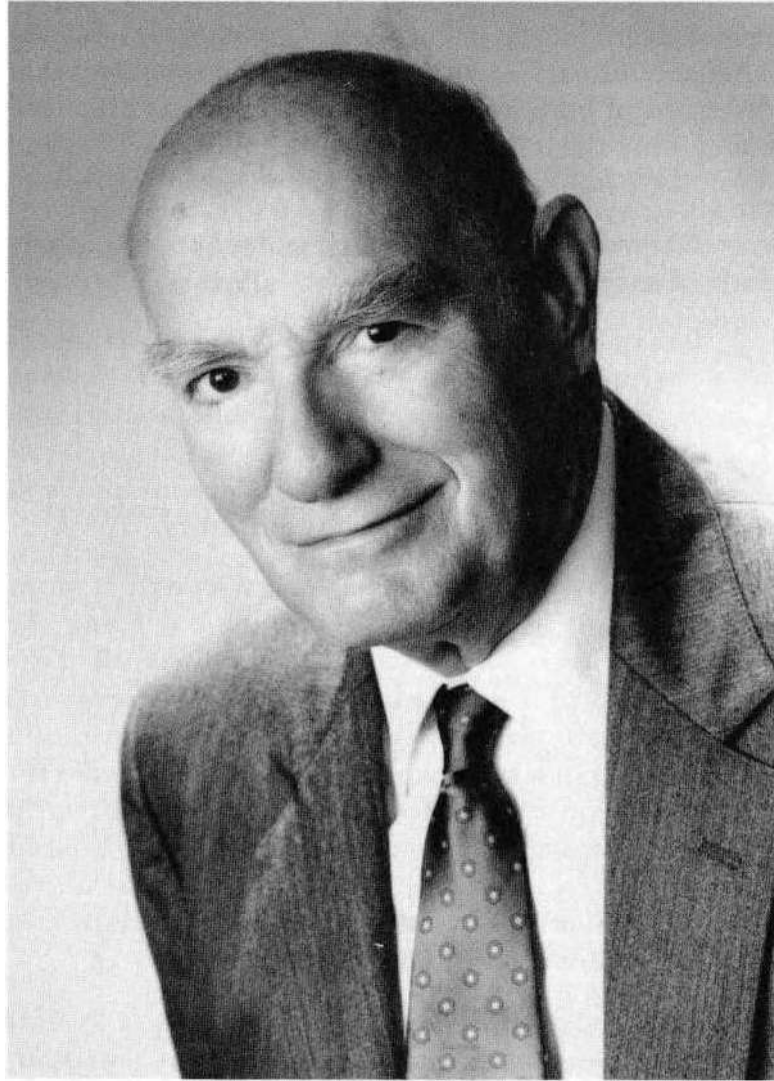
A kapzsiság annyira elárasztotta a civilizációt, hogy mind a kormányzat, mind a pénzügyi ipar súlyos leépülését okozta - és annyira leépítette az ipart, hogy mind a törvények, mind a józan ész figyelmen kívül hagyása a szörnyű szennyező anyagok bolygónkba és bolygókra történő beáramoltatását illetően - a profit érdekében.

A természeti erőforrások kimerülőben vannak, és a természetben a készletek vége előre látható.

A viselkedési, erkölcsi, társadalmi és vallási normák olyan mértékben romlanak, amilyenre még soha nem volt példa az írott történelemben. A terrorizmus ma már az egyház és az állam eszköze. Az egyetlen összehasonlítható időszak az inkvizíció hét évszázada, amikor a romlásnak ez az időszaka a vallási tekintély leépülésén keresztül zajlott.

Egy kataklizma sok mindent elér: megállítja a féktelen és felelőtlen szaporodást, mivel ez a legjobb ismert népszámszabályozó; átrendezi a Föld összes természeti erőforrását; megállítja bolygónk világméretű szennyezését, és gondoskodik a tiszta víz helyreállításáról a tavakban, folyókban és óceánokban; gondoskodik az erdők és esőerdők helyreállításáról az egész világon; és megállítja az ember dehumanizációs folyamatát a kábítószerrel, a tömeges bűnözéssel és a szörnyű hatalommal. Időt biztosít az óceáni és édesvízi élet helyreállítására, valamint a tiszta légkör helyreállítására.

És mindenekelőtt esélyt ad az emberiségnek arra, hogy újra kezdje az egészet - és ezúttal helyesen - intellektuális vagy szellemi fogságok nélkül.

A szerző

Dr. Thomas a Dartmouth College és a Columbia Egyetem hallgatója volt, az utóbbin villamosmérnöki diplomát szerzett.

Az 1949 óta végzett kutatásai és elemzései eredményeként Dr. Thomas a világ vezető kataklizmológiai szakértőjévé vált.

A kataklizmológiában végzett keresztkorrelációs kutatásai bebizonyították, hogy a DeLuc által 1779-ben és Cuvier által 1812-ben bemutatott kataklizma-logikai koncepciók a nemzetközi tudományos körökben határozottan elfogadottabbak, mint korábban voltak.

A természet által a gravitációt előidéző folyamat felfedezése - amely kiállta a kiszámíthatóság próbáját - lehetővé tette számára, hogy számos űrhajó észlelését elemezze, és hihető elemzést mutasson be arról, hogyan épülnek fel ezek az űrhajók.

Húsz évet szentelt *Az Ádám és Éva történetének* megírására, amelyből hét évet a Genézis I., II. és III. fejezetének újrafordítására fordított, amiért megkapta a doktori címet, és ezt követően nem egyházi lelkésznek szentelték. Ő az egyetlen ember, aki hivatalossá tette a kataklizmológia tudományát, amit úgy ért el, hogy először keresztbe-kasul megfeleltette az ismert, elfogadott adatokat annak bizonyítása vagy cáfolása felé, hogy történtek-e kataklizmák, majd levezette a kataklizmák folyamatát, majd a kataklizmák időbeli ütemezését, és tizenöt évnyi kutatómunkával levezette a kiváltó okot.

Ajánlott olvasmányok

A Biblia mint Keller	BibliaAll Versions történelemWerner
Szex és család a Az ősi Dél-Amerika Wilkins	BibliábanRaphael Patai rejtélyeiHarold T.
A régi Dél-Amerika titkos Wilkins	városaiHarold T.
Istenek, sírok és tudósokC	. W. Ceram
How Old is the Earth?	Patrick M. Hurley
The Calendar of Tiahuanaco S.	Bellamy& P. Allan
The Great Idol of TiahuanacoH . S.	Bellamy & P. Allan
Tiahuanacu, az amerikai ember bölcsője	Arthur Posnanski
Levelek a Föld fizikai történetéről	J. Andre DeLuc
Esszé a Föld Georges Cuvier	elméletérőlBaron
Kilenc	bolygóAlan E. Nourse
Az univerzum	tervezéseFritz Kahn
Az új csillagászatA Scientific American könyve	
A primitív ember és Smith	módszereiKaj Birket-

Ha úgy gondolja, hogy nem kellene aggódnunk, akkor szánjon egy kis időt arra, hogy elgondolkodjon ezen:

Az Egyesült Államok Geológiai Felmérése és független kutatást végző fizikusok azt a kijelentést tették, hogy a Föld mágneses mezejének erőssége **egyre gyorsuló ütemben** csökken.

Az elmúlt 350 évben a Föld mágneses mezejének erőssége körülbelül 35-40 százalékkal csökkent. Ez óriási csökkenés.

Az egész Naprendszer egy nullzónához közeledik a Tejútrendszer-galaxisban - egy mágneses nullzónához, ami mhd nullzónát jelent. A mi 60 mérföld vastag, több mint 2500 fokos... F. olvadt réteg ismét felszabadul, hogy szabad folyadékként viselkedjen. Talán érdemes újra elolvasni a legelső fejezetet - és a 107. oldalt és tovább.

Egy kis tudás veszélyes

dolog lehet; Vagy lehet egy

élénk mag, amely zöldellő

erdőket hoz létre.

És alvó óriások felébresztése.